

Θ ΕΚΚΛΗΣΙΑΛΟΓΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ - ΙΔΡΥΤΗΣ - ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Κ. ΚΟΛΛΙΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: Ακρωτηρίου 55 - Εδρα: Μαραγκοπούλου 5 - ΤΗΛ. 2610 341.515 - ΕΤΟΣ 6ο - ΣΑΒΒΑΤΟ 29 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2012 - ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 283

Πλήθη πιστών κατέκλυσαν τους Ιερούς Ναούς κατά την ημέρα της Εορτής των Χριστουγέννων. Ομολογούμενως η συμμετοχή ήτο πολύ μεγαλύτερα από κάθε άλλη χρονιά. Στην Ιερά Μητρόπολή μας, στις Ενορίες των Πατρών, ετελέσθησαν δύο Θείες Λειτουργίες, ενώ στον Ναό του Αγίου Αποστόλου Ανδρέου τρεις (9.00 μ.μ.-1.00 π.μ. στον Νέο Ναό, 5.00-8.00π.μ. στον Παλαιό Ναό και 7.00-10.30π.μ. στον Νέο Ναό).

Η συμμετοχή του Λαού ήτο αθρόα και συγκινητική. Ακόμη και ο περικαλλής και μέγας Νέος Ναός του Αγί-

* Ήλθαν οι σοφοί, που προσπάθησαν χρόνια τώρα και προσπαθούν να ερμηνεύσουν με την ανθρώπινη λογική το θαύμα. Δεν κατάφεραν όμως τίποτε, αλλά έφτασαν ταπεινωμένοι στον Ιερό Ναό, μπροστά στο Σπήλαιο της Γεννήσεως, και κλίνοντας το γόνυ επανέλαβαν μαζί με τον Ιερό Υμνογράφο: «Ου φέρει το Μυστήριον έρευναν, πίστει μόνη τούτο πάντες δοξάζομεν, κράζοντες και λέγοντες: Ανερμήνευτε Κύριε, Δόξα σοι!» (Από την Υμνολογία της Εορτής).

* Αλλά διέκρινα μέσα στο μέγα πλήθος και πλουσί-

Η ΛΑΟΘΑΛΑΣΣΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

ου Ανδρέου απεδείχθη μικρός, για να χωρέσει τόσο κόσμο. Φαίνονταν όλοι προσηλωμένοι στην Θεία Λατρεία, και πιστεύω ότι μετείχαν προσευχητικά και ουσιαστικά στην Θεία Λειτουργία. Πλήθος πιστών εκοινώνησαν των Θείων και Αχράντων Μυστηρίων γενόμενοι όμαιμοι και σύσσωμοι Χριστού, κατόπιν της απαραίτητης προετοιμασίας, με την φροντίδα των ευλαβών Ιερέων μας, οι οποίοι καθημερινώς, θυσιαστικά εργάζονται, κυρίως όμως κατά την διάρκεια της νηστείας των Χριστουγέννων ηναλώθησαν, κατευθύνοντας πνευματικώς και ενισχύοντας το λογικό ποίμνιο εις νομάς σωτηρίους.

Καθώς απένιζα από την Ωραία Πύλη τις χιλιάδες των πιστών στον κατάμεστο Ιερό Ναό του Αγίου Ανδρέου, σκεπτόμουν το μεγαλείο της Ορθοδοξίας, την αγάπη του Θεού που συγκαταβείβη και συγκαταβαίνει για να σώσει τον άνθρωπο, αλλά και την εμπιστοσύνη των ανθρώπων στον Θείο Λυτρωτή και την Εκκλησία Του.

* Προσλήθαν τα βρέφη στην αγκαλιά της μητέρας τους για να δοξάσουν και να προσκυνήσουν με τον δικό τους απλό τρόπο και με τις αγνές καρδιές και παιδικές φωνές τους Εκείνον, που έγινε βρέφος για να σώσει τον άνθρωπο. «Εκ στόματος νηπίων και θηλαζόντων κατηρτίζω αίνον» (Ψαλμ. η', 3).

* Έφτασαν οι νέοι, οι οποίοι μέσα από τις ατραπούς του βίου ψάχνουν λιμάνι υπήνεμο και νόημα ζωής. Ήταν τα μάτια τους πλημμυρισμένα από χαρά για την μεγάλη γιορτή που ομορφαίνει την πορεία του ανθρώπου. Ήταν λαμπερά τα πρόσωπά τους γιατί ο εν Σπηλαίω γεννηθείς Σωτήρας και Λυτρωτής δίδει στην ζωή ουράνια σημασιολόγηση και κύρος αθανασίας. Γι' αυτά δεν διψάει η ψυχή των νέων, αλλά και κάθε ανθρώπου;

* Συγκινητική ήτο η παρουσία των γονέων, που καθημερινώς διαπιστώνουν και συνειδητοποιούν ότι η οικογένεια χωρίς την Χάρη και την ευλογία του Θεού δεν μπορεί να σταθή στα πόδια της, να προοδεύσει, να ευτυχήσει.

* Είδαμε και τους γέροντες, τους φορτωμένους με τις εμπειρίες της ζωής, τις χαρές και τους πόνους τώσων ετών, να απενίζον ικετευτικά με το βαθύ και πολλακίς σπινθηροβόλο βλέμμα τους την παναγία μορφή της Θεοτόκου της Βρεφοκρατούσης. Ποιός ξέρει τι Της έλεγαν από τα βάθη της καρδιάς τους! Πριν από λίγες ημέρες σε μια Χριστουγεννιάτικη γιορτή άκουσα τα παιδιά να τραγουδούν: «Καί ο παππούς γερμένος στο ραβδί του, ποιός ξέρει μήπως για στερνή φορά, ακολουθεί και αυτός σκυφτός τον δρόμο, στην Εκκλησιά να φτάση λαχταρά...» και πολύ συγκινήθηκα.

* Ήλθαν οι πτωχοί, για να προσκυνήσουν Εκείνον, που εκούσια επώχευσε για να πλουτίσωμε εμείς. Πού γεννήθηκε μέσα σε μια φάτνη αλόγων, τόσο ταπεινά σε μια άσημη πολίχνη. Αλήθεια, γνωρίζετε πολλούς, που να έχουν γεννηθή μέσα σε ένα παχιά ζώων;

Η φτώχεια Του έγινε και γίνεται ο δικός τους, ο δικός μας πλουτισμός. Η ταπείνωσή Του έγινε και γίνεται η δική μας υποποίος δύναμις. «Τι ποτ'ούν των ευαγγελίων τούτων ίσον γένοιτ'αν; Θεός επί γης άνθρωπος εν ουρανώ, και πάντα αναμίξ εγένετο...» (Ιερός Χρυσόστομος). Δηλαδή «Ποιά καλή είδηση θα μπορούσε να είναι ίση με αυτήν; Ο Θεός ήλθε στην γη, ο άνθρωπος ανέβηκε στον ουρανό, και όλα έγιναν ένα».

ους. Άλλοι γνωστοί στους πολλούς, και κάποιοι που έδειχναν ότι ανήκουν σε αυτή την κατηγορία από το ντύσιμό τους και την όλη στάση τους. Τούς είδα να στρέφουν το βλέμμα τους γύρω, παντού, στους τοίχους και τους θόλους του Ναού, να βλέπουν τις αγιογραφίες...

Όλοι οι Άγιοι φτωχοί, με απλότητα, με σύνεση και ταπείνωση, με πρώτη την Παναγία μας. Δεν φέρουν πλούσια ενδύματα, έχουν διαρρήξει την σχέση τους με την ύλη, η όλη τους ύπαρξη είναι ουράνια, χαριτωμένη, φωτισεφανωμένη. Ακολούθησαν πιστά στη ζωή τους, τον νηπιάσαντα Κύριο. Κάποιοι από τους πλουσίους, που βλέπω, άκουσαν ήδη την εντολή του Κυρίου και την έκαναν πράξη. «Μακάριοι οι ελεήμονες ότι αυτοί ελεηθήσονται...». Κάποιοι άλλοι, είναι η ώρα να πάρουν το μέγα μήνυμα. Τούς μιλάνε οι Άγιοι, τους ελέγχουν οι συνάνθρωποί τους οι πεινασμένοι και πονεμένοι, ακούνε παράξενους ήχους, ψαλμωδία που τους τρομάζει: «Πλούσιοι επώχευσαν και επείνασαν, οι δε εκζητούντες τον Κύριον ουκ ελαττώθησαν παντός αγαθού». Ο Ουρανο-

φάντωρ και Μέγας πατήρ ημών Βασίλειος έρχεται με παρηγορία και με τρόπο αυστηρό να νουθετήση: «Τού πεινώτός εστιν ο άρτος, ον συ κατέχεις του γυμνηθέντος το ιμάτιον, ο συ φυλάσσεις εν αποθήκαις του ανυποδήτου το υπόδημα, ο παρά σοι κατασπένεται του χρήζοντος το αργύριον, ο κατορύξας έχεις. Ώστε τοσούτους αδικείς, όσοις παρέχειν ηδύνασο». Δηλαδή: «Το ψωμί που αποθηκεύεις είναι του πεινασμένου, τα ιμάτια που συσσωρεύεις είναι του γυμνού, τα παπούτσια που τα έχεις να σαπίζουν είναι του ξυπόλυτου, τα λεφτά που θάβεις για να μη στα κλέψουν είναι του φτωχού. Είναι τόσοι αυτοί που αδικείς όσοι αυτοί που θα μπορούσες να βοηθήσεις». (Μέγας Βασίλειος)

Πλήθος μέγα ανθρώπων στους Ναούς, που ως άλλος ουρανός προσφέρουν την δυνατότητα της λειτουργικής και ευχαριστιακής μετοχής στο μέγα μυστήριο και θαύμα. Χριστούγεννα, η μεγαλύτερη γιορτή της Ορθοδοξίας, «η μητρόπολις των Εορτών», όπως την ονομάζει ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος.

Πλήθος μέγα Αγγέλων, χορός Αγίων, «τα άνω τοις κάτω συνορτάζει και τα κάτω τοις άνω συνομιλεί...».

Παρήγορο όντως ελπιδοφόρο και χαροποιό το γεγονός, ότι ο Λαός εμπιστεύεται και αγκαλιάζει την μάνα του Εκκλησία, η οποία είναι η μήτρα της ζωής. Τώρα, μέσα στο ξεροβόρι και το χιονιά, μέσα στην βαρυχειμωνιά που προσπορίζουν στην κοινωνία οι δυσχέρειες, η

Του Σεβ. Μητροπολίτου Πατρών Κ.Κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

παντοειδής κρίση, τώρα η Εκκλησία, όπως βεβαίως πάντοτε, προσφέρει τον Χριστό, τον Ενανθρωπήσαντα Θεό «εις βρώσιν και πόσιν τοις πιστοίς». Προσφέρει την δεομένη και βρεφοκρατούσα Θεοτόκο, προσφέρει τους Αγίους προκειμένου να στηρίξη, να δώση μήνυμα χαράς και αισιοδοξίας, να σώσει και να λυτρώσει τον άνθρωπο.

Ναί αδελφοί μου, αυτό διακηρύττει με την Θεόφθογο γλώσσα του ο Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος: «Τούτο εστιν ημίν η πανήγυρις, τούτο εορτάζομεν σήμερα, επιδημίαν Θεού προς ανθρώπους, ίνα προς Θεόν ενδημήσωμεν, ή επανέλθωμεν (ούτω γαρ ειπείν οικειότερον), ίνα τον παλαιόν άνθρωπον αποθέμενοι, τον νέον ενδυσώμεθα, και ώσπερ εν τω Αδάμ απεθάνομεν, ούτως εν τω Χριστώ ζήσωμεν, Χριστώ και συγγεννώμενοι, και συσταυρούμενοι, και συνθαπτόμενοι, και συνανιστάμενοι. Δεί γαρ με παθείν την καλήν αντιστροφήν, και ώσπερ εκ των χρηστοτέρων, ήλθε τα λυπηρά, ούτως εκ των λυπηρών, επανελθείν τα χρηστότερα. Ου γαρ επλεόνασεν η αμαρτία, υπερεπερίσσευσεν η χάρις, και ει η γεύσις κατέκρινε, πόσω μάλλον το Χριστόν παθείν εδικαίωσεν; Τοιγαρούν εορτάζωμεν, μη πανηγυρικός, αλλά θεικός, μη κοσμικός, αλλ' υπερκοσμικός, μη τα ημέτερα, αλλά τα του ημετέρου, μάλλον δε τα του Δεσπότη, μη τα της ασθενείας, αλλά τα της ιατρείας, μη

τα της πλάσεως, αλλά τα της αναπάσεως». Δηλαδή: «Αυτό είναι για μας το νόημα της πανηγύρεως και αυτό εορτάζομε σήμερα: Τον ερχομό του Θεού προς τους ανθρώπους, για να έλθωμε να κατοικήσωμε κοντά στον Θεό, η για να επανέλθωμε (διότι έτσι νομίζω ότι είναι σωστότερο να ειπωθή), για να ενδυθώμε τον νέο άνθρωπο, αφού εγκαταλείψωμε τον παλαιό. Καί όπως έχομε αποθάνει μαζί με τον Αδάμ, έτσι ας ζήσωμε μαζί με τον Χριστό, ας γεννηθώμε μαζί του, ας συσταυρωθώμε και ας ταφώμε μαζί Του, για ν' αναστηθώμε με την ανάστασή Του. Διότι πρέπει να υπομείνω την αντιστροφή πορεία, η οποία οδηγεί στο αγαθό. Και όπως από τα πιο ευχάριστα ήλθαν τα δυσάρεστα, έτσι και από τα δυσάρεστα να επανέλθουν τα πιο ευχάριστα. «Διότι εκεί που αυξήθηκε σημαντικά η αμαρτία, εκεί εδόθη πλουσιοπάροχα και η χάρις». Και αν η γεύση επέφερε την καταδίκη, πολύ περισσότερο δεν εδικαίωσε ο Χριστός με το πάθος Του; Ας εορτάζομε επομένως όχι με δημόσιες πανηγύρεις, αλλά κατά τρόπο θεικό. Όχι κατά τρόπο κοσμικό, αλλά κατά τρόπο υπερκόσμιο. Όχι τα δικά μας αλλά πολύ περισσότερο τα του Κυρίου. Όχι τα σχετικά με την ασθένεια, αλλά όσα έχουν σχέση με την θεραπεία. Όχι τα της δημιουργίας, αλλά τα της αναδημιουργίας».

Χρόνια πολλά και ευλογημένα. Καλή Πρωτοχρονιά.

Βαστάει κόλα και χαρτί-χαρτί και καλαμάρι. Το καλαμάρι έγγραφε και το χαρτί μιλούσε !!!

Όσο κι αν ψάχνω, δεν μπορώ να βρω μεγαλύτερη παρεξήγηση στον Χριστιανικό κόσμο. Ο Άγιος Βασίλειος, ήταν μια μορφή ασκητική. Λεπτός, ξερακιανός, μελαμψός, με τεράστια μόρφωση. Σπούδασε στην Αθήνα, αστρονομία, φιλοσοφία, φιλολογία ρητορική, ιστορία, ιατρική, γεωμετρία, γραμματική και φυσικές επιστήμες. Μοίρασε την τεράστια πατρική του περιουσία στους απόρους. Τεράστιο το φιλανθρωπικό του έργο: ίδρυσε γηροκομεία, παιδικούς σταθμούς, συσσίτια για τους φτωχούς, σώζοντας χιλιάδες ενδεείς από την πείνα και το κρύο.

Τι σχέση μπορεί να έχει αυτός με τον Σάντα Κλάους, τον καλοθερμένο, χοντρομπαλά, χαζοχαρούμενο Σκανδιναβό Αϊ Βασίλη που, ντυμένος στα κόκκινα γυρίζει με το έλκυθρό του από καμινάδα σε καμινάδα να μοιράσει τα δώρα του.

Να τα πούμε;

Παραμονή Χριστουγέννων η πιτσιρικάρια της πολυκατοικίας επιμένει: Χριστός γεννάται σήμερα.

Ο μικρότερος, δεν είναι ούτε τριών ετών. Φασαριατζής, φωνακλάς, θρασύς, αστειός. Η μασκώτ της πολυκατοικίας. Λετά (λεφτά λέει μια και δεν μιλάει ακόμη καθαρά) Λετά. Οι άλλοι κάπως μεγαλύτεροι προσπαθούν να πουν τα κάλαντα: Εν τω σπηλαίω τίκτεται...

Τι προτιμάς - ρωτάω τον μπέμπαρα; Λεφτά ή γλυκό;

Τα αθώα παιδικά μάτια γυρίζουν μια προς εμένα και μια προς την υπόλοιπη κομπανία. Μεγάλο το δίλημμα. Λεφτά ή γλυκό;

Αχ παιδικά χρόνια αχ!

Πρέπει να είμαστε στην τρίτη δημοτικού. Να τα πούμε στη δασκάλα μας, πρότεινε κάποιος. Θα μας

δώσει δίφραγκο (δίφραγκο= 20 καραμέλες!!!) ήταν βλέπετε η εποχή που τα πάντα για μας είχαν αντίκρισμα καραμέλες ή κουλούρι!!!

Ένας γλυκός άγγελος η δασκάλα μας η Ναταλία μας δέχτηκε με ολόνοιχη αγκαλιά, μας κάθισε στο σαλόνι (Απαραίτητο το σαλόνι τότε σε κάθε σπίτι πριν γίνει... «το καθιστικό» living room επί το Ελληνικότερο και αφού τα είπαμε «οι Ουρανοί αγάλλονται χαίρει η Κτίσις όλη...» μας έδωσε και από μια δραχμή για τον καθέναν (Σημ: Μεγάλο ποσόν για την εποχή. Μία δραχμή = 1 κουλούρι) και μετά ρώτησε πονηρά «τι προτιμάτε, να σας φιλέψω από έναν κουραμπιέ ή να σας βάλω έναν βαθμό παραπάνω, που τα έχετε κάνει μύσκεμα στην έκθεση.

Το βαθμό είπαν όλοι. Εσύ Σταυρούλη- με ρώτησε

καθώς δε μίλαγα. Έσκυφα το κεφάλι και είπα ντροπαλά: τον κουραμπιέ!

Το θυμήθηκα καθώς τα μάτια του πιτσιρικά με κοιτάζανε με αν ύφος σα να λέγανε...δε γίνεται και τα δύο:

Υ.Γ

Είχα σκεφτεί να κρύψω την οργή που με έπιασε Χριστούγεννα ανήμερα αλλά μου είναι αδύνατο να συγκρατηθώ και θα ήθελα να τη μοιραστώ μαζί σας μια και αναρωπιέμαι μη τάχα και κάνω εγώ λάθος ή μας έλειψε πια και η μια στάλα ντροπή που μας έχει μείνει. Αν μας έχει μείνει!

Χριστούγεννα βράδι που όλες οι χριστιανικές οικογένειες είμαστε μαζεμένες στο γιορτινό χριστουγεννιάτικο τραπέζι γιορτάζοντας τη μεγάλη Δεσποτική γιορτή της Ενανθρώπισης του Σωτήρος του κόσμου. Την ώρα που η Ορθοδοξία και ο

Ελληνισμός άρρηκτα δεμένα ψάλλουν τη γέννηση του Χριστού ο Αντ-1 Ελληνικό Χριστιανικό υποτίθεται κανάλι προβάλλει από το μεσημέρι μέχρι το βράδι Τουρκικά σήριαλ με τον Σουλεϊμάν και την Αϊσε ή δεν ξέρω πια άλλη και πως τη λένε; Καμαρώστε χριστουγεννιάτικο πρόγραμμα.

Φτου σας ΝΤΡΟΠΗ ΣΑΣ!!!

Και δεν είναι το μόνο. Παραμονή Χριστουγέννων που βλέπαμε με θλίψη και πόνο ψυχής τις ατελείωτες ουρές των Ελλήνων που περιμένανε να πάρουν ένα πιάτο φαγητό από τα συσσίτια που οργάνωσε η Εκκλησία, ο Δήμος και άλλοι φορείς, την ίδια ώρα, χωρίς λύπη και χωρίς αιδώς κάποια Αθηναϊκά κανάλια διαφημίζανε και συμβουλευανε τις νοικοκυρές πώς να μαγειρέψουν στο χριστουγεννιάτικο τραπέζι αστακό ή σολομό ανοιχτής θαλάσσης ή φτερό καρχαρία της Καραϊβικής με εξωτικά καρυκεύματα. Και δε βρέθηκε ένας από τους υπεύθυνους των προγραμμάτων (αυτό το υποτίθεται ραδιοτηλεοπτικό συμβούλιο) να τους τραβήξει το αφτί. Να τους φτύσει; ΝΤΡΟΠΗ ΣΑΣ!

Μετά λέμε γιατί βουλιάζουμε ή γιατί πάμε κατ' α-νέμου.
Το ψάρι βρωμάει απ' το κεφάλι λέει ο λαός με τη σοφία του και δυστυχώς η πνευματική και όχι μόνο ηγεσία του τόπου...όζει!!!

Επήρα και ξαναπήρα τηλέφωνα αλλά δεν απαντούσε κανείς. Προφανώς απολαμβάνανε το...χριστουγεννιάτικο τραπέζι με τον Σουλεϊμάν τον μεγαλοπρεπή (ιστορικά τον μεγαλοσφαγέα).

"ΚΑΘ' ΟΔΟΝ"
Του Σταύρου Ιντζεγιάννη
ΝΑ ΤΑ ΠΟΥΜΕ;

Ο αρθρογράφος και συγγραφέας κ. Σταύρος Ιντζεγιάννης παρουσιάζει κάθε Δευτέρα, περίπου στις 11 παρά τέταρτο το βράδι, στον τηλεοπτικό Σταθμό της τοπική μας Εκκλησίας "ΛΥΧΝΟΣ" την εκπομπή "ΤΕΡΙ-ΡΕΜ".

νιάτικο τραπέζι αστακό ή σολομό ανοιχτής θαλάσσης ή φτερό καρχαρία της Καραϊβικής με εξωτικά καρυκεύματα. Και δε βρέθηκε ένας από τους υπεύθυνους των προγραμμάτων (αυτό το υποτίθεται ραδιοτηλεοπτικό συμβούλιο) να τους τραβήξει το αφτί. Να τους φτύσει; ΝΤΡΟΠΗ ΣΑΣ!

Μετά λέμε γιατί βουλιάζουμε ή γιατί πάμε κατ' α-νέμου.
Το ψάρι βρωμάει απ' το κεφάλι λέει ο λαός με τη σοφία του και δυστυχώς η πνευματική και όχι μόνο ηγεσία του τόπου...όζει!!!

Επήρα και ξαναπήρα τηλέφωνα αλλά δεν απαντούσε κανείς. Προφανώς απολαμβάνανε το...χριστουγεννιάτικο τραπέζι με τον Σουλεϊμάν τον μεγαλοπρεπή (ιστορικά τον μεγαλοσφαγέα).

ΥΠΕΡΟΧΕΣ ΕΚΤΕΛΕΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΧΟΡΩΔΙΑ «ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΦΩΚΑΕΥΣ»

Χριστουγεννιάτικη εορτή του Ι.Ν. Αγ. Σοφίας Πατρών

Με ιδιαίτερη επιτυχία διοργανώθηκε η Χριστουγεννιάτικη γιορτή του Ι.Ν. Αγ. Σοφίας Πατρών, την Κυριακή 23 Δεκεμβρίου 2012 και ώρα 7.30μ.μ., στην οποία συμμετείχε η Βυζαντινή χορωδία «ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΦΩΚΑΕΥΣ», μετά από πρόσκληση του Αιδεσιμολογιώτατου προϊστάμενου του ναού π. Ερμούλου Μασσαρά.

Η εκδήλωση ξεκίνησε με επίκαιρη ομιλία του εκπροσώπου του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρών κ.κ. Χρυσόστομου και προϊστάμενου του ναού Αιδεσιμολογιώτατου π. Ερμούλου Μασσαρά, που αναφέρθηκε στο νόημα της μεγάλης εορτής των Χριστουγέννων. Στη συνέχεια ο ομιλών εξήρε την σταθερά ανοδική πορεία της Βυζαντινής χορωδίας «ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΦΩΚΑΕΥΣ» και προσκάλεσε τον χοράρχη της να ξεκινήσει την μουσική βραδιά. Στο πρώτο μέρος της συναυλίας κατόπιν, ο 30μελής

χορός απέδωσε με υπέροχο τρόπο και σύμφωνα με το Πατριαρχικό ύφος επιλεγμένους ύμνους Χριστουγέννων και χειροκροτήθηκε θερμά από τον κόσμο που γέμισε τον ιερό ναό. Στη μέση της μουσικής συναυλίας, πραγματοποιήθηκε ομιλία του μουσικολογιώτατου χοράρχου του «ΦΩΚΑΕΥΣ» και Πρωτοψάλτου του Ι.Ν. Αγ. Σοφίας Πατρών κ. Χαράλαμπος Θεοτοκάτου, περί της Βυζαντινής μουσικής, του πραγματικού μουσικού θησαυρού της Ορθόδοξης Χριστιανικής λατρείας, με σύντομη αναφορά του στη Βυζαντινή Υμνολογία των Χριστουγέννων.

Στο β' μέρος της εκδήλωσης, ο πρόεδρος του Βυζαντινού χορού κ. Γεώργιος Βέργος (φωτό) έκανε μια σύ-

ντομη ιστορική αναδρομή στον θεσμό των Καλάντων, αναφερόμενος κυρίως στα Ελληνικά Χριστουγεννιάτικα και Πρωτοχρονιάτικα Κάλαντα. Έπειτα, ο Βυζαντινός χορός τραγούδησε Παραδοσιακά κάλαντα Χριστουγέννων και Πρωτοχρονιάς από πολλά μέρη της χώρας, ενώ απέδωσε και παραδοσιακά παινήματα, με τον γνωστό πατροπαράδοτο τρόπο. Ήταν όλα τόσο όμορφα και μελωδικά που οι παρευρισκόμενοι, όντας ευχαριστημένοι, έζησαν μια υπέροχη, ζεστή, γιορτινή, μουσική βραδιά.

Η εκδήλωση έκλεισε με σύντομο χαιρετισμό του Αιδεσιμολογιώτατου προϊστάμενου του ναού π. Ερμούλου Μασσαρά, ο οποίος συνεχάρη την εξαιρετική χορωδία, αναφερόμενος στις τελευταίες επιτυχίες και διακρίσεις της, ενώ εξήρε το έργο του χοράρχη και του προέδρου του χορού, χαρίζοντάς τους από μια πανέμορφη ανθοδέσμη. Στην μουσική αυτή βραδιά, πέραν των μουσικών φίλων που πλημμύρισαν τον ιερό ναό, παρευρέθησαν εκπρόσωποι των πολιτικών και στρατιωτικών Αρχών της πόλης μας, πολλοί ιερείς και οι μουσικολογιώτατοι Πρωτοψάλτες κ. Ροδόπουλος Αρίστος, Μπουχάγιερ Αριστειδής και Αναστασόπουλος Παναγιώτης.

Κάλαντα πρωτοχρονιάς, η ιστορία

Την εποχή του Μεσαίωνα, οι άνθρωποι που ανήκαν στην χαμηλή τάξη απαγορευόταν να απευθύνουν το λόγο στους άρχοντες. Τη μέρα όμως της πρωτοχρονιάς γινόταν άρση της απαγόρευσης και οι κατώτερες κοινωνικές τάξεις είχαν το δικαίωμα να απευθύνουν ευχές στην τάξη των αρχόντων.

Της Αναστασίας Κούκα

Εκείνη την εποχή λοιπόν υπήρχε ένας φτωχός νεαρός που αγαπούσε μια αρχοντοπούλα. Λόγω της

απαγόρευσης όμως δεν μπορούσε να της εκφράσει τα συναισθήματά του και έτσι σκέφτηκε να γράψει ένα ποίημα με ευχές όπου ανα δεύτερο στίχο θα απευθύνεται στην κοπέλα. Έτσι την πρωτοχρονιά, πήγε κάτω από το παράθυρό της και της τραγούδησε:

**Αρχιμηνιά και αρχή χρονιά
ψηλή μου δεντρολιβανιά
και αρχή καλός μας χρόνος
εκκλησιά με το άγιο θόλος.
Άγιος Βασίλης έρχεται
και δεν μας καταδέχεται
από την Καισαρεία
συ είσ' αρχόντισσα κυρία.
Βαστάει πένα και χαρτί
ζαχαροκάντιο ζυμωτή
χαρτί και καλαμάρι
δες και με το παλικάρι!**

Αποκαλεί την αρχοντοπούλα ψηλή δεντρολιβανιά διότι ήταν ανεβασμένη στο παράθυρό της. Την παρομοιάζει με εκκλησιά με άγιο θόλος λόγω του κωνικού καπέλου που φορούσαν τότε οι αρχοντοπούλες. Της λέει ότι δεν το καταδέχεται γιατί είναι αρχόντισσα κυρία. Στο τέλος την αποκαλεί ζαχαροκάντιο ζυμωτή και την παρακαλεί να του ρίξει μια ματιά..

Δεν θα μάθουμε ποτέ τη έγινε μεταξύ των δύο νέων, τα κάλαντα όμως που έγγραψε το παλικάρι έμειναν αναλλοίωτα μέχρι σήμερα.

Καλή χρονιά, με υγεία, ειρήνη και πολύ αγάπη!

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

ΚΩΔΙΚΟΣ
8259

Ο Εκκλησιολόγος

ΙΔΡΥΤΗΣ - ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ
Αλέξανδρος Κ. Κολλιόπουλος
Μαραγκοπούλου 5 - Τ.Κ. 26331 - ΠΑΤΡΑ
τηλ.& FAX: 2610/222392 και 341515
E-mail: & ekklesiologos@gmail.com
- alexkoll@otenet.gr

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ
Ιδιώτες - Ελλάδα 50 ευρώ
Ευρώπη 100 ευρώ
Αμερική, Ασία, Αυστραλία, Αφρική 200 ευρώ

Μέλος της:

ΜΙΑ ΞΕΧΩΤΙΣΤΗ ΚΑΙ ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΣΤΗ ΜΟΝΗ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ ΤΡΙΤΑΙΑΣ ΠΑΤΡΩΝ

Στο Μοναστήρι των Αγίων Πάντων, συγκεντρώθηκαν τα παιδιά των κατοίκων των γύρω από το Μοναστήρι χωριών, προκειμένου να πραγματοποιηθεί για αυτά μια ξεχωριστή γιορτή με την ευκαιρία της εορτής των Χριστουγέννων. Την εορτή ετοίμασε ο Ηγούμενος και οι

περί αυτόν Αδελφότης, όπως και οι φιλομόναχοι αδελφοί οι οποίοι προσέφεραν δώρα και γλυκίσματα για τα παιδιά.

Η ανταπόκριση ήταν μεγάλη και συγκινητική καθώς

όλα τα παιδάκια τα οποία μένουν στα χωριά που βρίσκονται κοντά στο Μοναστήρι, μαζί με τους γονείς τους χάρηκαν, ακούοντας ύμνους Χριστουγεννιάτικους, λέγοντας

να τα ποιήματά τους που είπαν στη σχολική γιορτή και τραγουδώντας Χριστουγεννιάτικα τραγούδια.

Την εορτή άνοιξε με σύντομη προσλαλιά του ο Ηγούμενος της Μονής Πανοσιολογιάτος Αρχιμανδρίτης π. Αρτέμιος Αργυρόπουλος, ο οποίος ευχαρίστησε τους γονείς που ανταποκρίθηκαν στην πρόσκληση της Μονής προκειμένου τα μικρά αγγελούδια να χαρούν μέσα σε μια ξεχωριστή γιορτινή ατμόσφαιρα.

Επίσης ευχαρίστησε και εκείνους που προσέφεραν πλούσια δώρα για όλα τα παιδιά και οι οποίοι δεν θέλησαν να γίνουν γνωστά τα ονόματά τους. Επίσης ευχαρίστησε τους Προέδρους των τοπικών Δημοτικών Διαμερισμάτων και ευχήθηκε σε όλους τα δέοντα.

Ύμνους έψαλε η χορωδία της Χριστιανικής Στέγης Πατρών.

Την εορτή έκλεισε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών κ.κ. Χρυσόστομος, ο οποίος παρά το βεβαρημένο πρόγραμμα των ημερών, με πολλή χαρά ανέβηκε στη Μονή των Αγίων Πάντων για να συναντήσει τα

παιδιά, τους γονείς τους και γενικά τους κατοίκους της περιοχής, προκειμένου να τους ευχηθεί για τα Χριστούγεννα.

Ο Σεβασμιώτατος μίλησε για την αγάπη του Θεού προς τον άνθρωπο, που έφτασε σε τέτοιο σημείο ώστε να ταπεινωθή τόσο ο Θεός και να γίνει άνθρωπος. Αναφέρθηκε στο ιστορικό της Γεννήσεως του Σωτήρος, στην σημασία της εορτής και στα δώρα που μπορούμε και πρέπει να προσφέρουμε στον Ιησού Χρι-

στό, μέσα από ένα πραγματικό εορτασμό.

Ιδιαίτερα επήνεσε τον Ηγούμενο και τους περί αυτόν αδελφούς, για την θαυμάσια πρωτοβουλία ώστε να πραγματοποιηθεί η τόσο ωραία εορτή και τους ευχαρίστησε

για τους κόπους που κάνουν στο Μοναστήρι, για τη δόξα του Θεού και τη σωτηρία των ανθρώπων.

Ακόμη μίλησε με πολλή αγάπη στα παιδιά στα οποία μοίρασε και τα δώρα τα οποία είχαν με τόση φροντίδα και χαρά ετοιμασθή για τους μικρούς αγγέλους.

Η εορτή αυτή εντάσσεται στο πλαίσιο της προσπάθειας της τοπικής μας Εκκλησίας να βρίσκεται κοντά σε όλους τους ανθρώπους και κυρίως στους ήρωες που ζουν στην ύπαιθρο και μένουν και εργάζονται στα χωριά μας.

Η σωτηρία της Ελλάδας θα προέλθει από την επιστροφή στις ρίζες μας, στον τόπο μας, στα πατρογονικά μας, όπου υπάρχουν οι πρωτογενείς πηγές για την ανάπτυξη της πατρίδος μας.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΑΤΡΩΝ ΙΕΡΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΝΑΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ ΠΑΤΡΩΝ

Την Τρίτην 1 Ιανουαρίου 2013 και επί τη μνήμη του εν Αγίοις Πατρός ημών Βασιλείου του Μεγάλου εις τον Ιερόν Μητροπολιτικόν Ναόν Ευαγγελιστρίας Πατρών θα τελεσθή Αρχιερατική Θεία Λειτουργία ιερουργούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρών κ.κ. Χρυσόστομου.

Έναρξις: 6.45 π.μ. Λήξις: 10.15 π.μ.

Η Βασιλόπιτα της Ι.Μ. Πατρών

Την Δευτέρα 31 Δεκεμβρίου 2012 παραμονή της Πρωτοχρονιάς και ώρα 5.30 μ.μ. στον Νέο Ιερό Ναό Αγίου Ανδρέου Πατρών, θα τελεσθεί Μέγας Εσπερινός, χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρών κ.κ. Χρυσόστομου και στην συνέχεια θα ευλογηθεί η Βασιλόπιτα.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΑΤΡΩΝ ΙΕΡΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΝΑΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΘΕΟΦΑΝΕΙΩΝ

1) Παρασκευή 4 Ιανουαρίου 2013. Όρθρος - Μ. Ώρες.

Έναρξις: 7.00 μ.μ. Λήξις: 9.15 π.μ.

2) Σάββατο 5 Ιανουαρίου 2013. Θ. Λειτουργία - Μέγας Αγιασμός.

Έναρξις: 6.45 π.μ. Λήξις: 9.15 π.μ.

3) Κυριακή 6 Ιανουαρίου 2013. Όρθρος - Αρχιερατική Θεία Λειτουργία - Μέγας Αγιασμός.

Έναρξις: 6.30 π.μ. Λήξις: 10.30 π.μ.

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΩΝ ΚΩΝ/ΝΟΥ ΚΑΙ ΕΛΕΝΗΣ ΑΓΥΙΑΣ

Ο Ιερέυς του Ιερού Ναού Αγίων Κων/νου και Ελένης, έξω Αγυιάς Πρωτοπρεσβύτερος π. Ανδρέας Παπαδημητρόπουλος και το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο, εύχονται όπως, τα τρία στοιχεία της ζωής των Αγίων μας να αποτελέσουν και για εμάς αφορμή γόνιμου προβληματισμού στην είσοδό μας στο νέο χρόνο 2013. Είναι η πίστη, η ελπίδα και η αγάπη. Πίστη στον αληθινό Θεό και απόλυτη εμπιστοσύνη και παράδοση στο θέλημά Του

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ ΕΓΛΥΚΑΔΟΣ

Οι εφημέριοι του Ναού Αγίου Ανδρέου Εγλυκάδος Πρωτοπρεσβύτεροι π. Δημήτριος και π. Κων/νος Αθανασόπουλοι, καθώς, και τα μέλη του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου εύχονται, ο εν Σπηλαίω γεννηθείς και εν Φάτνη ανακληθείς Κύριος Ιησούς Χριστός να έλθει και να μείνει για πάντα στην ψυχή μας. Το δε Νέο Έτος 2013 να είναι Ευλογημένο και Δημιουργικό

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ (Νέος Δρόμος)

Οι εφημέριοι του Ναού Πρωτοπρεσβύτερος π. Νικόλαος Μήλας, ο Πρεσβύτερος π. Ανδρέας Τζεφριός, οι Ιεροψάλτες, το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο, τα μέλη του Φιλοπτώχου Ταμείου, και το λοιπό προσωπικό του Ιερού Ναού εύχονται εκ βαθέων ο εν Βηθλεέμ τεχθείς Ιησούς να φωλιάσει στις ανθρώπινες και αθάνατες ψυχές μας. Καλά Χριστούγεννα και Ευλογημένο παρά Κυρίου το Νέο Έτος 2013

Ι. Ν. ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΣΥΧΑΙΝΩΝ

Από την ευλογημένη ενορία του Αγίου Νικολάου Συχαινών, ο εφημέριος του Ναού π. Γεώργιος Χρονόπουλος και το λοιπό Εκκλησιαστικό Συμβούλιο εύχονται Ειρηνικό και Αγιασμένο το Νέο Έτος 2013 και το Άστρο της Βηθλεέμ να φωτίζει και να καθοδηγεί τις ανθρώπινες ψυχές.

Ι. Ν. ΑΓ. ΚΩΝΝΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ & ΚΩΝΝΟΥ ΤΟΥ ΡΩΣΟΥ (ΠΑΤΡΩΝ)

Οι Ιερείς, οι Εκκλησιαστικοί Επίτροποι και το προσωπικό του Ιερού Ναού Τιμίου Προδρόμου & Οσίου Ιωάννου Ρώσου Πατρών, εκφράζουμε την ευγνωμοσύνη τους προς τον άπειρο Θεό, που μας αξιώνει να βιώσουμε και αυτή τη χρονιά το Μέγα Μυστήριο της Ενανθρωπήσεώς Του. Εύχομαστε σε όλους εκείνους που μας στηρίξαν καθιονδήποτε τρόπο, να αποκομίζουν "πλούσια τα ελέη και τις ευλογίες" του Εσπαργανωμένου εν Βηθλεέμ Θείου Βρέφους! Καλή Πρωτοχρονιά!!!

Ι. ΝΑΟΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΤΟΒΟΥ ΚΑΣΤΕΛΛΟΚΑΜΠΟΥ

Ο εφημέριος του Ναού Πρωτοπρεσβύτερος π. Κανέλλος Φερτάκης, εύχεται στους ενορίτες: **Na σας γεμίζει ο Θεός με Χάρη, με υγεία, και μ' όλα Του τ' άλλα αγαθα όλο το '13**

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΙΕΡΟΨΑΛΤΩΝ

Πατρών & Περιχώρων
"ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ"
Ιδιόκτητα Γραφεία: Λεωφ. Γούναρη 112-116
Τηλ.: 2610/337.730

Ο Πρόεδρος και τα μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου Ιεροψαλτών Πατρών και Περιχώρων με την ευκαιρία των μεγάλων εορτών της Χριστιανοσύνης, της Γέννησης του Θεανθρώπου, της ανατολής του νέου ενιαυτού της χριστότητας του Κυρίου 2013 και της Θείας Αυτού Επιφανείας, εύχονται προς τον Ιερό Κλήρον, το Χριστεπώνυμο πλήρωμα και ιδιαίτερώς προς όλους τους συναδέλφους Ιεροψάλτες, η ανιδιοτελής αγάπη και προσφορά, η αληθινή ταπεινώση, η εσωτερική ειρήνη και καταλλαγή που ως φωτεινοί οδοδείκτες ζωής προβάλλονται από το σπήλαιο της Βηθλεέμ να οδηγούν τα βήματά μας σε κάθε επίπεδο δραστηριοτήτων: Προσωπικό, οικογενειακό και κοινωνικό.

**Χρόνια πολλά με υγεία και χαρά
Για το Δ.Σ.**

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
Δημήτριος Σακαλής Δημ. Σπηλιόπουλος

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΣΤΑΡΟΧΩΡΙΟΥ

Ο εφημέριος του Ναού π. Γρηγόριος Λουμπαρδέας, οι εκκλησιαστικοί συνεργάτες και οι εθελοντικές διακονούντες τον Ιερό Ναό εύχονται στο Χριστεπώνυμο πλήρωμα της Εκκλησίας η Γέννηση του Θεανθρώπου να μεταλαμπαδεύσει το μήνυμα της αγάπης και της επιστροφής στην κατά Θεόν σωτηρία. Ευλογημένο το Νέο Έτος 2013

Ευχές από ΤΟΝ "Ε" ΓΙΑ ΤΟ 2013

Ο "Εκκλησιολόγος" και οι συνεργάτες του εύχονται, αγαπητοί αναγνώστες, κατά το νέο έτος να πραγματοποιήσει ο καθένας μας - με τη Χάρη και τη Δύναμη του Θεού και τη δική μας αδιάκοπη προσπάθεια - ένα νέο προσωπικό και πνευματικό ξεκίνημα.

Έτσι μόνο θα αφήσουμε πίσω μας την ταραχή και τη σύγχυση και θα πορευόμαστε για ένα καλύτερο μέλλον με την ευλογία που μας χαρίζει η ζωντανή παρουσία του Κυρίου στη ζωή μας.

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΜΠΕΓΟΥΛΑΚΙΟΥ

Ο προϊστάμενος του Ναού Πρωτοπρεσβύτερος π. Σωτήριος Γαλάνης, ο συνεφημέριός του π. Παναγιώτης Κούκας και το λοιπό Εκκλησιαστικό Συμβούλιο εύχονται, ο καινούργιος χρόνος να είναι ευτυχής, με υγεία, πρόοδο και προκοπή, ευλογημένος από τον Θεό. Με επιστροφή όλων μας στον Χριστό.

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΑΤΡΩΝ

ΕΠΙ ΤΗ ΧΑΡΜΟΣΥΝΩ ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΣΩΤΗΡΙΩΝ ΓΕΝΕΘΛΙΩΝ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΑΣ, Η ΕΝΟΡΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΑΤΡΩΝ ΕΥΧΕΤΑΙ ΟΛΟΨΥΧΩΣ ΧΡΟΝΙΑ ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΑ.

ΤΟ ΦΩΣ ΤΟΥ ΕΝ ΣΠΗΛΑΙΩ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΟΣ ΝΑ ΚΑΤΑΛΑΜΠΕΙ ΤΗΝ ΖΩΗ ΟΛΩΝ ΜΑΣ ΚΑΙ Ο ΕΝΑΘΡΩΠΗΣΑΣ ΚΥΡΙΟΣ ΜΑΣ ΝΑ ΜΑΣ ΕΥΛΟΓΗ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΕΟ ΕΤΟΣ 2013.

ΜΕ ΑΓΑΠΗ ΧΡΙΣΤΟΥ ΣΑΡΚΩΘΕΝΤΟΣ
ΔΙΑ ΤΟΝ ΙΕΡΟ ΝΑΟ ΤΟΥ ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ
ΠΑΤΡΩΝ
ΑΡΧΙΜ. ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ ΤΣΙΤΣΙΒΟΣ

Ι. Ν. ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ & ΑΓ. ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ (ΖΑΒΛΑΝΙ)

Ο πρόεδρος του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου π. Χρήστος Μήλας τα λοιπά μέλη του, η Ερανική Επιτροπή ανεγέρσεως του νέου Ναού και δη οι συνδρομητές, προτρέπουν τους Χριστιανούς να μιμούνται κατά πάντα τον Χριστό και να ζουν ό,τι Εκείνος έζησε στην ζωή Του.

Με πολλές εόρτιες ευχές για τα Χριστούγεννα και το Νέο Έτος 2013.

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ ΖΑΡΟΧΛΕΙΚΩΝ

Οι εφημέριοι του Ναού π. Χρίστος Καγιαβάς, π. Χρίστος Γκόλφης, και το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο της ενορίας μας εύχονται το Νέο Έτος 2013 είτε να είναι ευλογημένο ειρηνικό και ευφρόσυνο για όλες τις ανθρώπινες ψυχές. Χρόνια Πολλά

Η Θεολογική σημασία των Χριστουγέννων

Ο Ευαγγελιστής Ιωάννης, αφού θα κάνει μια θεολογική εισαγωγή στην αρχή του ευαγγελίου του, και θ' αναφερθεί στη θεότητα του Λόγου, όπως ονομάζει το δεύτερο πρόσωπο της Αγίας Τριάδος (α' 1), θα καταλήξει: «Και ο Λόγος σάρξ εγένετο και εσκήνωσεν εν ημίν...» (α, 14).

Το ίδιο θα επαναλάβει και ο Απόστολος Παύλος, όταν γράφει στο μαθητή του Τιμόθεο: «...ομολογουμένως μέγα εστί το της ευσεβείας μυστήριον, Θεός εμφανίζεται εν σαρκί...» (Α' Τιμ. γ' 16).

Αλλά και ο Πατερικός λόγος ομολογεί: «Και επιτελείται το πάντων καινόν καινόν υπό τον ήλιον, δι ου η άπειρος του Θεού εμφανίζεται δύναμις» (Μ. Βασίλειος).

Ο Απόστολος Παύλος τη σάρκωση του Λόγου τη αποκαλεί «μυστήριον» πράγματι, «το μέγα τα της ευσεβείας μυστήριον» έγκειται στο ότι ο Αιώνιος, Άναρχος, Απρόσιτος και Ακατάληπτος, αλλά Φιλάνθρωπος Θεός, κατέβηκε στον κόσμο και έλαβε «σάρκα» ο ίδιος ο δημιουργός και έγινε «άνθρωπος».

Το γεγονός αυτό δεν συγκρίνεται με τη δημιουργία του κόσμου, αφού ο ίδιος ο δημιουργός γίνεται «κτίσμα» και «δημιούργημα». Ο Μ. Βασίλειος επαναλαμβάνει: «Ου γαρ τοσούτου ουρανού και γης σύστασις... και έτσι υπερκόσμιον νοείται... την δύναμιν παράσσει τον Θεού Λόγου, όσον η περί την ενανθρώπησιν Οικονομία».

Γι' αυτό και ο υμνογράφος το αποκαλεί «μυστήριον ξένον... και παράδοξον». Η ανθρώπινη λογική σταματά και τη θέση της, κατά τους Πατέρες, καταλαμβάνει η σιωπή: «τα του Χριστού σιγή σεβέσθω» γράφει ο άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος. Και ο Μ. Βασίλειος συμπληρώνει: «Σιγάσθω τα περιπτώ εν Εκκλησία Θεού, δοξαζέσθω τα πεπιστευμένα, μη περιεργαζέσθω τα σιωπούμενα». Για να καταλήξουμε στον Ιερό Χρυσόστομο που μας πληροφορεί: «Το ουν κατά φύσιν ζητήσθω, το δε υπερφύσιν τιμάσθω ουχ ως φευκτόν, αλλ' ως απόρρητον και σιωπή τιμάσθαι άξιον».

Ο Ιερός Χρυσόστομος θεωρεί τη σάρκωση του Λόγου ως την αρχή του μυστηρίου της θείας οικονομίας. Γι' αυτό θεωρεί τα Χριστούγεννα ως «την μητρόπολιν των εορτών». Και κατά τα το Μ. Βασίλειο τα Χριστούγεννα είναι «η γενέθλιος ημέρα της ανθρωπότητας». Αλλά και ο Γρηγόριος ο Θεολόγος γράφει ότι «Η γέννηση του Κυρίου δεν είναι γιορτή της δημιουργίας, αλλά της αναδημιουργίας, μια ανανέωσης του σύμπαντος». Έτσι, κατά τους Πατέρες, τα Χριστούγεννα είναι η αρχή όλων των εκκλησιαστικών εορτών και γεγονότων. Μετά τα Χριστούγεννα ακολούθησε η Βάπτισμα, η Σταύρωση και η Ανάσταση. «Στην ορθόδοξη Εκκλησία, σημαίνει νεώτερος ερμηνευτής, δεν υπάρχει ουσιαστική διαφορά μεταξύ των εκκλησιαστικών εορτών και γεγονότων. Διότι ένα σωτηριώδες και θεοσδοτο γεγονός συνέβη σε μία δεδομένη ιστορική στιγμή, ώστε να μείνει μετά για πάντα. Δηλαδή έγινε λειτουργικό, ανθρωποσωτήριο, συνεχώς παρατεινόμενο μέχρι τη Δευτέρα Παρουσία». Ο Μ. Αθανάσιος συνδέει θαυμάσια όλα τα

γεγονότα του απολυτρωτικού έργου του Χριστού. Γράφει: «Όθεν ο του Θεού Λόγος... εικότως έλαβε σώμα θνητόν, ίνα και ο θάνατος εν αυτώ εξαφανισθήναι δυνηθή... άρτι, μετά την επιδημίαν του Σωτήρος και τον του σώματος αυτού θάνατον και την ανάστασιν καταφρονείται (ο θάνατος), αφού, δια του θανάτου η αθανασία εις πάντας έφθασε, και δια της εναθρωπίσεως του Λόγου η των πάντων εγνώσθη πρόνοια».

Αιτία της Θείας Σαρκώσεως υπήρξε η αγάπη του Θεού για τον άνθρωπο. «Ούτω γαρ ηγάπησεν ο Θεός τον κόσμον, ώστε τον υιόν αυτού τον μονογενή έδωκεν...», σημειώνει ο Ευαγγελιστής Ιωάννης (Ιω γ' 16) και αλ-

λού συμπληρώνει: «Ούτως ηγάπησεν ο Θεός τον κόσμον, ώστε τον υιόν απέσταλκεν σωτήρα του κόσμου (Α' Ιω δ', 14). Αυτή την αγάπη του Θεού Πατρός για τον άνθρωπο ο Ιερός Καβάσιλας την αποκαλεί «έρωτα». Σημειώνει: «Ο περί τους ανθρώπους έρωσ τον Θεόν εκένωσεν». Γι' αυτή την «κένωση» - ταπεινώση του Θεού Λόγου, ο Απόστ. Παύλος γράφει στους Φιλιπησίους: Ο Χριστός «εν μορφή Θεού υπάρχων ουχ αρπαγμόν ηγήσατο το είναι ίσα θεώ, αλλ' εαυτόν εκένωσεν μορφήν δούλου λαβών, εν ομοιώματι ανθρώπων γενόμενος, και σχήματι ευρεθείς ως άνθρωπος, εταπεινώσεν εαυτόν...» (β' 6-7). Και ο αγ. Ισαάκ ο Σύρος παρατηρεί: «Η ταπεινώσις στολή της θεότητας εστιν, ο γαρ Λόγος ο συνανθρωπήσας αυτήν ενεδύσατο και ωμίλησεν ημίν δι' αυτής εν τω σώματι ημών... ίνα μη καταφλεχθή η κτίσις τη αυτού θεωρεία».

Τέλος, το σκοπό της «Σαρκώσεως» του Κυρίου θα τον βρούμε στον Ευαγγελικό και Πατερικό Λόγο.

Κατά τον Ιωάννη, ο Κύριος με τη γέννησή του γίνεται «φως» και «ζωή»: «Εν αυτώ ζωή ην, και η ζωή ην το φως των ανθρώπων... ην το φως το αληθινόν, ο φωτίζει πάντα άνθρωπον, ερχόμενον εις τον κόσμον» (Ιω. α, 4).

Σύμφωνα δε με τον Απ. Παύλο με τη γέννηση του Κυρίου αποκτά ο άνθρωπος την «υιοθεσία», αφού, «ότε ήλθε το πλήρωμα του χρόνου εξαπέστειλεν ο Θεός τον υιόν αυτού... ίνα την υιοθεσίαν απολάβωμεν... ώστε ουκέτι δούλος, αλλ' υιός, ει δε υιός και κληρονόμος Θεού δια Χριστού» (Γαλ. δ', 4-7).

Αλλά και ο Πατερικός Λόγος είναι σαφής σχετικά με το σκοπό των Χριστουγέννων. Ο Μ. Αθανάσιος σημειώνει: «Αυτός (δηλ. ο Χριστός) ενανθρώπησε, ίνα ημείς θεοποιηθώμεν». Και ο αγ. Μάξιμος ο Ομολογητής θα γράψει: «Τοσούτον Θεόν ποιεί τον άνθρωπον, όσον αυτός γεγονός άνθρωπος». Τέλος, ο αγ. Ιωάννης ο Δαμασκηνός συμπληρώνει: «Όλον γαρ όλος ανέλαβε με, και όλος όλω ηνάθη, ίνα όλω την σωτηρίαν χαρίσθαι».

Και κλείνουμε αυτό το άρθρο και για τα φετινά Χριστούγεννα με την προτροπή Γρηγορίου του Θεολόγου: «Τοιγαρούν εορτάζωμεν μη πανηγυρικός, αλλά θεϊκός, μη κοσμικός, αλλά υπερκοσμικός... μη τα της πλάσεως, αλλά τα της αναπαλάσεως».

Χρόνια Πολλά

Του Παναγιώτου Σ. Μαρτίνι, Δρ. Θ.
Άρχοντος Ιερομνήμονος της Αγίας
του Χριστού Μ. Εκκλησίας

Σημεία Διακινήσεως του «Εκκλησιολόγου» για την Πάτρα είναι:

- * Τυπογραφείο «Κολλιόπουλου», (Ακρωτηρίου 55)
- * Αγιογραφικός Οίκος «Τζελάτη», (Γεροκωστοπούλου 29α)
- * Οπτικά «Καραβίτη», (Παντανάσσης 43)
- * Εκκλησιαστικά Είδη «Γεσθημανή», (Οθωνος Αμαλίας 97)
- * Εκκλησιαστικά Είδη, Νεκταρίου Μπούσια (Γοργοποτάμου 6 - πλησίον LIDL)
- * Περίπτερο έμπροσθεν Ι.Ν. Αγίας Βαρβάρας
- * Περίπτερο Κορίνθου & Μιαούλη
- * Περίπτερο Έλληνας Στρατιώτου και Λευκωσίας
- * Περίπτερο Αγίας Λαύρας, άνω μέρος.

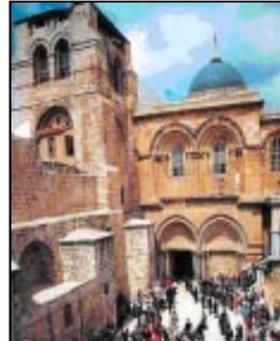
Τηλέφωνα επικοινωνίας με τον "Εκκλησιολόγο":

πρωινές ώρες 9.00 π.μ. - 1.30 μ.μ.
2610/341515, απογευματινές από 5.30 μ.μ. έως 8.00 μ.μ.: 2610/222392 λειτουργεί και ως Fax.
Καθ' όλη την ημέρα στα κινητά: 6942507002, (vodafone), 6985847585 cosmote.

Το HIMALAYA TRAVEL σε συνεργασία με την Ι. Μ. Αγ. Πάντων της Τριταίας διοργανώνουν 5^η/μερη Εκδρομή στα Ιεροσόλυμα - Αγίους Τόπους 28/2/2013-4/3/2013

Περιλαμβάνονται

* Αεροπορικά εισιτήρια: με πτήσεις της ELAL 28/02/2013 LY542 ΑΘΗΝΑ-ΤΕΛΑΒΙΒ Αναχ. 10:25 - 12:25
04/03/2013 LY541 ΤΕΛΑΒΙΒ-ΑΘΗΝΑ Αναχ. 18:30 - 20:50

* Φόροι Αεροδρομίων & Φόροι καυσίμων
* Όλες οι Μεταφορές με λεωφορείο προς και από το αεροδρόμιο Ελ.Βενιζέλος στην Αθήνα όπως επίσης στους Αγίους Τόπους

Σύμφωνα με το πρόγραμμα

* 4 Διανυκτερεύσεις στο ξενοδοχείο MT.DAVID 4* στη Βηθλεέμ
* Ημιδιατροφή - Πρωινό και δείπνο καθημερινά στο ξενοδοχείο.

* Έλληνας Συνοδός-Ξεναγός για όλες τις επι-

σκέψεις-προσκυνήματα.
* Μεταφορά με TAXI στον Άγιο Σάββα και όρος Θαβώρ.
* Ασφάλεια Αστικής ευθύνης - Φόροι και Φ.Π.Α.

Δεν περιλαμβάνονται: Φιλοδωρήματα - Τελεφερίκ για το Σαραντάριο όρος & προαιρετικός διπλούς στη λίμνη Τιβεριάδας.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ με προκαταβολή 200 ευρώ κατ' άτομο στον π. Αρτέμιο Τηλ. 6977441614 & π. Ζαχαρία Τηλ. 6973478802 Έως 08/01/2013 μαζί με φωτοτυπία διαβατηρίου το οποίο πρέπει να ισχύει τουλάχιστον 6 μήνες μετά την ημερομηνία ταξιδιού.

Από τον τηλεοπτικό σταθμό 4E που εδρεύει στην Θεσσαλονίκη, λάβαμε την παραπλεύρω Χριστουγεννιάτικη Ευχετήρια κάρτα. Ευχαριστούμε τον π. Θεόφιλο και το λοιπό Δ.Σ. για την αγάπη τους προς τον "Ε" και ευχόμεθα ο Γεννηθείς Κύριός μας να τους δίδει δύναμη και φώτιση στο πολυποϊκίλο έργο που διακονούν προς δόξαν Θεού.

4E

Χριστός γεννᾶται δοξάσατε!

Γεννιέται ἡ Ὁδός καί ἡ Ἀλήθεια καί ἡ Ζωή!

Γεννιέται ἡ ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΛΠΙΔΑ,

γιά τόν τόπο μας καί γιά τήν Οἰκουμένη!

Εὐλογημένα Χριστούγεννα!

Εἰρηνικό καί σωτήριο τό 2013!

Γιά τό Δ.Σ. τῆς 4E

Ἀρχμ. π. Θεόφιλος Ζησόπουλος

Χριστός γεννιάται δοξάσατε, μαζί με την τρίτη ηλικία!

"Κωνσταντοπούλειο"

"Κωνσταντοπούλειο"

"Κωνσταντοπούλειο"

Μετά την Θεία Λειτουργία των Χριστουγέννων εις τον περικαλλή Ιερό Ναό του Αγίου Ανδρέου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ.κ. Χρυσόστομος επισκέφθη το "Κωνσταντοπούλειο" Ευγηρείο και κατόπιν αυτό της Χριστιανικής Εστίας Πατρών την "Αγία Σκέπη".

Και στα δύο Ιδρύματα ο Σεβασμιώτατος εκαιρέτησε ένα προς ένα τους γέροντες και ευχήθηκε να έχουν δύναμη από τον Θεό και ελπίδα σ' Αυτόν που έγινε άνθρωπος για να σώση τον άνθρωπο.

Στο "Κωνσταντοπούλειο" τον Σεβασμιώτατο υπεδέχθησαν ο νέος πρόεδρος του Ευγηρείου κ. Χρήστος Τσούβαλης και τα λοιπά μέλη της πενταμελούς Διοικούσης Επιτροπής. Σε συνεννόηση με τον Σεβασμιώτατο, παρόντες ήταν μέλη του Συλλόγου Ιεροψαλτών Πάτρας

"Ιωάννης ο Δαμασκηνός" με επικεφαλής τον πρόεδρό του κ. Δημήτριο Σακαλή, οι οποίοι έψαλλαν το Απολυτίκιον της Γεννήσεως, άλλους ύμνους της Γεννήσεως και στο τέλος τραγούδισαν τα παραδοσιακά κάλαντα.

Εκ μέρους του Διοικητικού Συμβουλίου του Ιδρύματος εξέφρασε τις ευχαριστίες και τις ευχές προς τον Σεβασμιώτατο και τον Σύλλογο Ιεροψαλτών, ο πρόεδρος κ. Χρήστος Τσούβαλης. Κατόπιν ο Επίσκοπος ευλόγησε τη τράπεζα των τροφίμων που προσέφερε Πατρινή οικογένεια που διαμένει μόνιμα στην Αυστραλία.

Εν συνεχεία, ο Σεβασμιώτατος επισκέφθη τη Μονάδα Φροντίδας Ηλικιωμένων "Αγία Σκέπη". Εκεί τον υπεδέχθησαν με πολλή αγάπη ο πρόεδρος της Χριστιανικής Εστίας Πατρών κ. Γεώργιος Καραγεωργόπουλος, ο Δ/

ντής του Ευγηρείου κ. Αναστάσιος Κωστόπουλος κ.α.

Μετέβησαν στο ναύδριο του Ιδρύματος Αγία Σκέπη, όπου ο Επίσκοπος και τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου έψαλλαν Χριστουγεννιάτικους Ύμνους. Με Χριστουγεννιάτικο όμορφο διάκοσμο ήσαν οι εσωτερικοί χώροι του Ιδρύματος, αναγκάζοντας τον Επίσκοπο να εκφραστεί με λόγους αγαθούς. Στάθηκε ιδιαίτερα και επήνεσε τον τρόφιμο κ. Αρίστο Κοντογόνη για τη δημιουργία μιας ιδιαίτερα καλαίσθητης φάτνης.

Και στα δύο Ευγηρεία τελούνται όλες οι Ιερές Ακολουθίες από Ιερείς, που διαθέτει η Ιερά Μητρόπολη Πατρών. Μάλιστα στο "Κωνσταντοπούλειο" ο Ιερέας υπηρετεί αποκλειστικά τις πνευματικές και λειτουργικές ανάγκες του Ιδρύματος.

I.N. Αγίας Σκέπης

"Αγία Σκέπη"

"Αγία Σκέπη"

"Αγία Σκέπη"

"Αγία Σκέπη"

Το Δ.Σ. της "Αγίας Σκέπης"

Φώτιος & Ευφροσύνη Καραβίτη
OPTICAL CENTER

Παντανάσσης 43 και Κορίνθου
στον πεζόδρομο

Μειώσαμε τις τιμές σε γυαλιά πλίου ή οράσεως,
όμως η ποιότητα παραμένει στο ύψος της!

Ευλογημένο το Νέο Έτος 2013

Τηλ.: 2610/621.800 - 6945-783.799 ΠΑΤΡΑ

Ασημίνα Ζανιά Τσιμάρα

Ιατρός - Πνευμονολόγος
Απόφοιτος Πανεπιστημίου Πατρών

Αγίου Ανδρέου 195, Πάτρα
Τηλ.: 2613011057
Κιν: 6973417616

e-mail: azaniatsimara@gmail.com

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ

ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΓΟΡΤΥΝΟΣ
ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΩΣ Κ.Κ. ΙΕΡΕΜΙΑ

1. Νέο έτος υποδεχθήκαμε, αγαπητοί μου, το έτος 2013. Τι άραγε θα φέρει το έτος αυτό; Θα φέρει λύση της κρίσης που αντιμετωπίζει η αγαπημένη μας πατρίδα ή θα μπερδέψει περισσότερο τα πράγματα; Αυτό, αδελφοί μου, εξαρτάται από μας. Κατά τον λόγο του Θεού, την Αγία Γραφή, ένα κοινωνικό κακό που συμβαίνει έχει ως αιτία την αμαρτία των ανθρώπων. Αμαρτήσαμε, χριστιανοί μου, αμαρτήσαμε. Παραστράτησαμε από τον δρόμο του Θεού, γενήκαμε αποστάτες υιοί, η καρδιά μας κτυπάει δυνατά για άλλες αγάπες και όχι για την αγάπη του Χριστού και έτσι πέσαμε σε χάος.

2. Ας το νοήσουμε όλοι αυτό, και οι άρχοντες και ο λαός, και ας μετανοήσουμε επί τέλους για τα αμαρτήματά μας, για να έλθουν καλύτερες ημέρες στον τόπο μας. Κάποτε, χριστιανοί, η πατρίδα μας ήταν υπόδουλη στην Τουρκία για τετρακόσια χρόνια. Αλλά οι τότε πνευματικοί πατέρες των Ελλήνων, οι ιερείς και οι αρχιερείς, σάλπιζαν στους υποδούλους δυνατά κηρύγματα για μετάνοια. Έλεγαν σ' αυτούς να κάνουν προσευχή στην Παναγία για την απελευθέρωση, τους

δυνάμωσαν με την πίστη στον Θεό και έτσι έγινε το θαύμα και είδαμε λευτεριά. Καί τώρα, αδελφοί, ζούμε μια άλλου είδους σκλαβιά, χωρίς όμως να γίνεται λόγος για μετάνοια. Καί όχι μόνο δεν γίνεται λόγος για μετάνοια, αλλά συνεχίζουμε να αμαρτάνουμε ακόμη περισσότερο. Το δε χειρότερο από όλα τα αμαρτήματά μας είναι το ότι εσχάτως ανεχθήκαμε αδιαμαρτύρητα και με απάθεια να εμπαιχθεί στην πατρίδα μας με θεατρική παράσταση το τίμιο και πανάγιο Πρόσωπο του Κυρίου και Θεού μας Ιησού Χριστού.

3. Την μετάνοιά μας και στροφή στον Θεό μας την επιβάλλουν σήμερα τα πράγματα περισσότερο από κάθε άλλη φορά. Καί η μετάνοιά μας αυτή θα μας δώσει ένα φτερωτό πνεύμα, αυτό το πνεύμα που εκφράζει την λεβεντιά του ορθόδοξου Έλληνα, αυτό που βλέπουμε στην ηρωική μας ιστορία. Καί αυτό το πνεύμα θα μας τονώσει ψυχικά, θα μας στυλώσει στα πόδια μας και θα μας φτερώσει, γιατί η κρίση μας έχει βουλιάξει και μας έχει καταχώσει. Αυτό είναι η άλλη ζημιά που παθαίνουμε με την αποξένωσή μας από τον Θεό. Ότι δηλαδή χάνουμε το κουράγιο μας και συντριβόμαστε ψυχικά και δεν

έχουμε την δύναμη να κάνουμε ούτε ένα βήμα. Όχι, αδελφοί μου, όχι! Πίστη στον καλό Θεό μας ότι δεν θα μας εγκαταλείψει. Πίστη στην Κυρία Θεοτόκο, την Υπέρμαχο Στρατηγό μας, που το Χέρι Της το παντοδύναμο το βλέπουμε πάντα να σώζει το έθνος μας από τα δεινά. Καί τώρα θα ξαναδούμε

το θαύμα Της. Αρκεί μόνο να κάνουμε την στροφή προς τον Θεό, για την οποία σας μίλησα, και αρκεί πάλι να μην καταπέσει το φρόνημά μας και αποθαρρυνθούμε. Αυτό δεν μας επιτρέπεται να το πάθουμε ούτε σαν χριστιανοί, ούτε σαν Έλληνες.

Είθε το νέο έτος 2013 να γίνει έτος αναζήτησης του Θεού και να ανοίξει στην αγαπημένη μας πατρίδα ευθεία και πλατεία οδός, για να ζούμε όλοι μας μια όμορφη ζωή με την παρουσία του Χριστού σ' αυτήν, ζωή χωρίς αγωνία και άγχος.

Χρόνια Σας πολλά.

Η εόρτια Χριστουγεννιάτικη εκδήλωση του Ι.Ν. Αγ. Χαραλάμπους Κρύα Ιτεών

Πλήθος κόσμου κατέκλυσε και φέτος τον Ιερό Ναό Αγίου Χαραλάμπους στα Κρύα Ιτεών, ο χώρος του οποίου αποδείχθηκε πολύ μικρός για να φιλοξενήσει μία τέτοια εκδήλωση, τόσο στον δημιουργικό τομέα, όσο και από

πλευράς συμμετοχής πρωταγωνιστών. Και ας θυμηθούμε, ότι πριν από τρία χρόνια η ενορία αυτή δεν είχε ούτε ένα παιδί στις Κατηχητικές Ομάδες της.

Η εόρτια Χριστουγεννιάτικη εκδήλωση, η οποία πραγματοποιήθηκε την Πέμπτη 27 Δεκεμβρίου του 2012, τίμησε με την παρουσία του μετά από πρόσκληση τόσο του προϊστά-

ταχειροκροτήθηκαν από τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη μας αλλά και από τον κόσμο, οποίος φάνηκε να απόλαυσε τα όσα διαδραματίστηκαν επί σκηνής.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας, στην επισφράγιση της εορτής ανέφερε:

«Όσα μπράβο και να πω είναι λίγα σε όσους ετοίμασαν αυτή την θαυμάσια εορτή, και βέβαια για την ψυχή της κινήσεως σε αυτήν την Ενορία, τον π. Ιωάννη που μαζί με τον π. Σταύρο δίνουν μαρτυρία ζωής. Αυτή η Ενορία πλημύρισε από παιδιά, αυτός ο Ναός απόψε γέμισε από αγνές νεανικές ψυχές και νεανικές αγνές φωνές. Το μήνυμα πιστεύω πέρασε, μας το είπαν τα ίδια τα παιδιά. Εγώ θα περιοριστώ, να συγχαρώ και να επαινέσω πρώτα εσάς τους

γονείς γιατί γίνεστε συνεργοί του Θεού μέσα από την δημιουργία μιας αγίας και ευλογημένης οικογένειας. Αυτά τα παιδιά που ζουν μαζί με τον Χριστό και την Εκκλησία, είναι η χρυσή ελπίδα του μέλλοντος.

Αδελφοί μου, τα Χριστούγεννα είναι μία ευκαιρία να επανεξετάσουμε την πορεία μας την πνευματική, να δούμε τι φταίει που φτάσαμε μέχρι εδώ. Φταίμε εμείς όλοι γιατί βγάλαμε τον Χριστό από την καρδιά μας. Έχει η καρδιά μας θέση για τα πάντα, χωράει μέσα ανθρώπους, χωράει καταστάσεις, χωράει γεγονότα, πράγματα και τα λοιπά. Εκείνος όμως άραγε δεν έχει θέση μέσα στην καρδιά μας; Δεν υπάρχει μια γωνιά μέσα στην καρδιά μας για Εκείνον; Πιστεύω ότι θα βρεθεί τόπος για τον Ιησού Χριστό, για Εκείνον που έγινε άνθρωπος ώστε να σκηνώσει μέσα σε αυτό το κατάλυμα, γιατί είναι δικό Του, Του ανήκει, πρέπει να το προσφέρουμε για την δική μας χαρά και πνευματική πορεία.

Χρόνια πολλά και ευλογημένα, συγχαρητήρια στα παιδιά μας, τα μικρότερα και τα μεγαλύτερα. Αξίζουν ένα θερμό χειροκρότημα. Ομολογώ ότι παρ' ότι είχα μια άλλη υποχρέωση απόψε, όταν ήρθαν στο Επισκοπείο να μου ψάλλουν τα Κάλαντα των Χριστουγέννων, μου είπαν τα ίδια τα παιδιά, αλλά και βεβαίως ο π. Ιωάννης, αλλά με συγκίνησαν κυρίως τα παιδιά όταν με προσκάλεσαν στη γιορτή. Έτσι λοιπόν, άλλαξα το πρόγραμμα και δεν πήγα σε μία

άλλη εκκλησιαστική υποχρέωση που είχα απόψε και είπα θα πάω σε αυτά τα παιδιά, για να είμαι μαζί τους. Για να σας πω ότι θαυμάζω την προσπάθειά σας και ότι δεν πρέπει ποτέ να φύγετε μέσα από την Εκκλησία. Θα είστε κερδισμένοι αν είστε μέσα σε Αυτήν.

Εύχομαι το νέο έτος που θα ανათείλει σε λίγες ημέρες να είναι πολύ καλύτερο από το προηγούμενο, να είναι έτος με Χριστό. Και όταν έχουμε τον Χριστό μέσα μας, τότε μπορούμε να αντιμετωπίσουμε όλες τις δυσκολίες, γιατί αν είναι ο Θεός μαζί μας, κανένας δεν είναι εναντίον μας. Με τον Χριστό μπορούμε να νικήσουμε τα πάντα. Χρόνια Πολλά και Ευλογημένα, Καλή Πρωτοχρονιά. Και

πάλι θερμά συγχαρητήρια πάτερ Ιωάννη στα παιδιά και τους συνεργάτες σας».

Μετά το πέρας της εορτής, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας, έβγαλε αναμνηστική φωτογραφία με τα παιδιά των Κατηχητικών Ομάδων και μοίρασε ως ευλογία Εικόνες

της Γεννήσεως.

Τέλος αξίζει να δοθούν θερμά συγχαρητήρια στους Κατηχητές, Γεώργιο Σπυρόπουλο, Γεωργία Δημητροπούλου (πρεσβυτέρα), Πετρούλα Σταμπούλου (πρεσβυτέρα) και Μαρία Κηπουρού, αλλά και σε όλα τα παιδιά για την προσπάθεια που κατέβαλαν το τελευταίο και πλέον μήνα για να στεφθεί όσο το δυνατόν με μεγαλύτερη επιτυχία η εορτή.

μένου του Ιερού Ναού π. Ιωάννου Δημητροπούλου, όσο και των ίδιων των παιδιών, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών κ.κ. Χρυσόστομος, αλλά και άλλοι Κληρικοί και Μοναχοί της Ιεράς Μητροπόλεως μας.

Τα παιδιά, παρουσίασαν επίκαιρα ποιήματα, θεατρικά δράματα τα οποία είχαν τόσο πνευματικό όσο και σατυρικό περιεχόμενο, τραγούδια και Κάλαντα των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς από διάφορα γεωγραφικά διαμερίσματα της πατρίδος μας.

Οι συμμετέχοντες, οι οποίοι αριθμούσαν τα 110 μέλη, κα-

ΠΑΝΗΓΥΡΙΖΕ Ο ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΑΛΕΞΙΩΤΙΣΣΗΣ

Την δεύτερη ημέρα των Χριστουγέννων πανηγυρίζει ο Ιερός Ναός Παναγίας Αλεξιωτίσσης της πόλεώς μας. Ανήμερα της εορτής των Χριστουγέννων το απόγευμα τελέσθηκε Εσπερινός και την κυριώνυμο ημέρα πολυεραπική Θεία Λειτουργία μετ' Αρτοκλασίας, όπου τον Θείο Λόγο κήρυξε ο προϊστάμενος του Ιερού Ναού Αγίας Σοφίας Πατρών, Πρωτοπρεσβύτερος π. Ερμόλαος Μασσαράς.

Συλλειτουργήσαν ο Πρωτοπρεσβύτερος π. Βασίλειος Δημητρόπουλος (προϊστάμενος του ναού) και οι Πρεσβύτεροι π. Μιχαήλ Καραγιάννης, π. Παναγιώτης Μπαχράς, π. Ιωάννης Δημητρόπουλος, π. Χρήστος Πασχαλίδης και ο Διάκονος Ιωσήφ Μήλιας

Ο π. Ερμόλαος στην ομιλία του πολύ επιγραμματικά είπε:

“Θεός το τεχθέν, η δε μήτηρ Παρθένος, Τι μείζον άλλο καινόν είδεν η κτίσις;” Διερωτάται η Εκκλησία μας... Θεός είναι το τεχθέν και η μητέρα του είναι Παρθένος.

Τί άλλο σημαντικότερο καινούργιο πράγμα είδε η φύ-

σις όλη, ο κόσμος όλος; Την απάντηση στον Ιερό Συναξαριστή δίνει η Εκκλησία μας με την διαχρονική παρουσία της μέσα στον κόσμο. Το γεγονός δηλαδή, ότι επί δύο χιλιάδες και πλέον έτη, η ανθρωπότης βιώνει με κάθε τρόπο, με κάθε θυσία, με τόσες προσπάθειες, το μυστήριο του Θεανθρώπου, το μυστήριο της Σαρκώσεως του Υιού και Λόγου του Θεού, το οποίο είναι, μυστήριο Σωτηρίας και Λυτρώσεως, του ανθρώπου και του κόσμου.

Σήμερα γιορτάζουμε το πρωταγωνιστούν πρόσωπο στο υπερφυσικό “Μείζον και καινόν” Γεγονός της Γεννήσεως του Θεανθρώπου. Ποιός δεν αντιλαμβάνεται ότι είναι θαύμα ο Υιός, ο Θεάνθρωπος Κύριος αλλά και θαύμα η Μητέρα, η Παναγία Παρθένος. Προφανώς το θαύμα δεν είναι νοούμενον αλλά βιούμενον από τον άνθρωπον - μέλος της Εκκλησίας του Χριστού που αγωνίζεται με την Χάρη του Παναγιού Πνεύματος να βιώνει το Χρι-

στό μέσα στο Θεανθρώπινο Γεγονός της Εκκλησίας μας.

Στη συνέχεια επεσήμανε τρία σημεία:

1. Την ένωση Θεού και ανθρώπου στο πρόσωπο του Θεανθρώπου, με αποτέλεσμα τη **θέωση** του ανθρώπου.
2. Το Γεγονός ότι προς τούτο συνέιργησε ο άνθρωπος εν τω προσώπω της **Υπεραγίας Θεοτόκου**.
3. Στην **Παρθενία (καθαρότητα)** της ανθρωπίνης φύσεως, που αποτελεί προϋπόθεση ώστε με την Χάρη του Αγίου Πνεύματος να θεώνεται ο άνθρωπος και να μεταβάλλεται η φύσις ολόκληρη σε Βασιλεία Θεού.

Τέλος έκλεισε την ομιλία του τονίζοντας ότι δυστυχώς, σήμερα διαπιστώνουμε, ότι ο άνθρωπος αποστασιοποιείται από τον Θεό και γι' αυτό παραπαίει ο κόσμος.

Πολλά είναι εκείνα τα καθημερινά ενδεικτικά γεγονότα αποστασίας - απομάκρυνσης του ανθρώπου από την Σαρκωμένη, Σταυρωμένη και Αναστημένη Αλήθεια, από τον Χριστό.

* Το απόγευμα τελέσθηκε Εσπερινός, Ιερά Παράκλησις και Λιτάνευσις της Ιεράς Εικόνας στον αύλειο χώρο του Ναού και στο Κοιμητήριο.

Μετά από κάθε Ιερά Ακολουθία ακολουθούσε το λεγόμενο εκκλησιαστικό κέρασμα.

Η εόρτια εκδήλωση των Κατηχητικών Ομάδων της ενορίας Παναγίας Αλεξιωτίσσης

Χθες Παρασκευή 28 Δεκεμβρίου το απόγευμα στην αίθουσα του Ενοριακού Πνευματικού Κέντρου του Ιερού Ναού Παναγίας Αλεξιωτίσσης (12ου Συντάγματος 68), τα παιδιά των κατηχητικών ομάδων παρουσίασαν την χριστουγεννιάτικη εκδήλωσή τους, κατά την οποία έψαλλαν, τραγούδησαν, απήγγειλαν ποιήματα και παρουσίασαν θεατρικά δράματα της εποχής της Γεννήσεως του Κυρίου μας, αλλά και της σημερινής, προσπάθωντας να μας υπενθυμίσουν το πραγματικό νόημα των Χριστουγέννων.

Η παρουσίαση της εκδηλώσεως στο επόμενο τεύχος.

* **Ας σημειωθεί** ότι στον εορτάζοντα Ιερό Ναό, επικράτησε υποδειγματική εκκλησιαστική τάξη και η συμμετοχή των πιστών στις Ιερές Ακολουθίες ξεπέρασε κάθε προσδοκία.

* Αξίζει να σημειωθεί ότι το περασμένο Σάββατο, κατά την διάρκεια του Εσπερινού, επεσκέφθη το Ναό ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ.κ. **Χρυσόστομος** ο οποίος ενημερώθηκε από τον προϊστάμενο του Ναού π. **Βασίλειο**, για τις ζημιές που προκλήθηκαν στο Ναό από τους διαρρήκτες που εισέβαλαν την προηγούμενη ημέρα εις αυτόν.

* **Οι φωτό είναι από τον εορτασμό.**

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ ΑΝΩ ΑΛΙΣΣΟΥ

Ο εφημέριος του ναού π. Αλέξανδρος Λαθούρος και το λοιπό Εκκλησιαστικό Συμβούλιο εύχονται σε όλους να ζήσουν την Ζεστασιά και την Αγάπη του Γεννηθέντος Κυρίου μας Ιησού Χριστού.

Το δε νέο έτος 2013 να είναι Ευλογημένο και Αγιασμένο

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΗΣ ΠΑΤΡΩΝ

Οι εφημέριοι του Ναού π. Παναγιώτης Θωμάς, π. Γεώργιος Τζεφριάς, το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο, και οι Ιεροψάλτες, εύχονται προς πάντας το νέο έτος 2013 να είναι Χριστιανικό, Πνευματικό, έχοντας ως επίκεντρο τη Μυστηριακή ζωή της Αγίας μας Εκκλησίας. Χρόνια Πολλά και Αγιασμένα.

Φιλόλογος καθηγητής παραδίδει μαθήματα σε μαθητές Γυμνασίου - Λυκείου.

Τηλέφωνο επικοινωνίας: 2610/620.860 - κιν.: 6937487073

Στην Ιερά Μονή Τιμίου Προδρόμου Κυνουρίας, η οποία βρίσκεται στα απόκρημνα βράχια της Κυνουρίας

Την Τετάρτη 26η Δεκεμβρίου 2012, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαντινείας και Κυνουρίας κ.κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ, πλαισιούμενος από Ιερείς της Τριπόλεως και της Περιφέρειας Καστρίου, τέλεσε Αρχιερατική Θεία Λειτουργία στην Σεβασμία Ιερά Μονή Τιμίου Προδρόμου Κυνουρίας.

Κάτοικοι του χωριού Περδικόβρυση και των άλλων μικρών χωριών της Αρχιερατικής Περιφέρειας Καστρίου, προσήλθαν και συμπροσευχήθηκαν με τον Ιερό Κλήρο, λαμβάνοντας την ευλογία του Τριαδικού Θεού, αλλά και του Προφήτου και Βαπτιστού Ιωάννου του Προδρόμου.

Σημειώτέων ότι την δεύτερη ημέρα των Χριστουγέννων, ο Σεβασμιώτατος τελεί την Θεία Λειτουργία σε κάποιο μικρό χωριό της Μητροπόλεως του ή κάποιο Μοναστήρι, επιλέγοντας πολλές φορές χωριό από τα κάτω χωριά του Αγιο- Νικόλα (Καστρίου).

Τους Ιερούς ύμνους της Εορτής της συνάξεως της Υπεραγίας Θεοτόκου και των Χριστουγέννων, απέδωσαν θαυμάσια, τόσο ο λαμπαδάριος του Ιερού

Ναού Αγ. Αναργύρων Ν. Σμύρνης Αθηνών κ. Φώτιος Μάνταλος, ο οποίος έλκει την καταγωγή του από το χωριό Ελαιοχώριο της Κυνουρίας, όσο και ο λαμπαδάριος του Μητροπολιτικού Ιερού Ναού Αγίου Βασιλείου Τριπόλεως κ. Δημήτριος Καραχάλιος, ο οποίος κατάγεται από το χωριό Περδικόβρυση της Κυνουρίας.

Στο τέλος ο Σεβασμιώτατος, τέλεσε Ιερό Μνημόσυνο

υπέρ πάντων των Πατέρων των μετ' ευλαβείας διακονησάντων εν τη Μονή Προδρόμου, καθώς και υπέρ μακαρίας μνήμης των κτιτόρων της Μονής.

Απειθύνοντας

προς το εκκλησίασμα και τους ευλαβείς προσκυνητές, τους ευχαρίστησε όλους για την στήριξη που παρέχουν στην Ιερά Μονή Προδρόμου, ευχόμενος να υπάρχει

πρωτίστως υγεία και να είναι ευλογημένο το νέο Έτος που σε λίγο θα ανατείλει.

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ ΚΑΙ Ο ΙΑΜΒΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΑΣ ΣΤΗΝ ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΜΕΡΟΣ Β'

Ο Ειρμός της ε' Ωδής:

«Εκ νυκτός έργων εσκοτισμένης πλάνης, ιλασμόν ημίν, Χριστέ, τοις εγρηγόρωσιν νύν σοί τελοῦσιν, ωε εθεργέτη, ἔλθοις πορίζων εὐχερῆ τε την τρίβον, καθ' ἣν ανατρέχοντες εὐροίμεν κλέος».

Η μετάφραση:

«Από τα νυχτερινά έργα της σκοτεινής πλάνης, λύτρωση σ' εμάς, Χριστέ, που άγρυπνα τώρα σε υμνολογούμε σαν ευεργέτη, έλα, φέρνοντας και δείχνοντας εύκολα τον δρόμο, που όταν τον βαδίσουμε θα φτάσουμε την δόξα σου».

Οι ύμνοι της εορτής των Χριστουγέννων, ως λόγω της ενανθρωπίσεως του Κυρίου προβάλλουν την σωτηρία του πεσόντος ανθρώπου και την απαλλαγή του εκ των συνεπειών της πτώσεως. Στον παρόντα Ειρμό, ο ιερός Δαμασκηνός δέεται να δώσει ο Χριστός άφεση των παραπτωμάτων σε εκείνους οι οποίοι είναι «εσκοτισμένοι τη διανοία... και απηλλοτριωμένοι της ζωής του Θεού» (Εφεσ. Δ' 18-19), φωτιζόμενοι δε από το ουράνιο φώς να ψάλλουν ύμνους προς Εκείνον, που ήρθε να μας δείξει τον δρόμο ο οποίος οδηγεί προς τον ουρανό. «Εάν γαρ την στράταν αυτήν περιπατώμεν, βέβαια θέλομεν αναβή από τα κάτω και γήινα εις τα ύψη της αρετής και θέλομεν εύρει την εν ουρανίοις αιώνιον δόξαν», ερμηνεύει ο Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης.¹²

Ο Ειρμός της στ' Ωδής:

«Ναίων Ιωνάς εν μυχούς θαλαττίους, ελθείν εδείτο και ζάλην απαρκέσαι, Νυγείς εγώ δε τω τυραννούντος βέλει, Χριστέ, προσαιδώ, τον κακών αναίρετην, θάπτον μολείν σε της εμής ραθυμίας».

Η μετάφραση:

«Μένοντας ο Ιωνάς στα βάθη της θάλασσας, παρακαλούσε τον Θεό να 'ρθει και να τινάξει την ζάλη του. Κεντημένος κι εγώ από το βέλος του διαβόλου, σε ικετεύω, Χριστέ, που εξολοθρεύεις το κακό, να φτάσεις γρηγορότερα από την απροθυμία μου».

Η στ' Ωδή του Κανόνος αναφέρεται, σχεδόν πάντοτε στην προφητεία του Ιωνά, ο οποίος, ως γνωστόν, ως αίτιος τρικυμίας, ερρίφθη στην θάλασσα και με εντολή του Θεού καταπίνεται από το κήτος, παραμείνας στην κοιλία του επί τριήμερον. Εκεί προσεύχεται ο Ιωνάς και παρακαλεί να απαλλαγεί από τα δεινά: «Αναβήτω, φησίν, εκ φθοράς η ζωή μου προς σε, Κύριε ο Θεός μου». Ο Κύριος εισήκουσε την κραυγή του, προσέταξε «τω κήτει και εξέβαλε τον Ιωνάν επί την ξηράν».¹³ Δεινώς εβασανίζετο ο προφήτης «εν μυχούς θαλαττίους», μένοντας στην κοιλία του κήτους. Και η ανθρωπότης ολόκληρη ετυραννείτο από τα βέλη του διαβόλου καταποντισμένη στους ζοφερούς τόπους της αμαρτίας. Ο υμνογράφος παρακαλεί, με συναίσθηση της αμαρτωλότητός του, να έρθει ο Κύριος ταχύτερο και να γίνει «των κακών αναίρετης». Πρβλ. «Ίδε ο αμνός του Θεού ο αίρων την αμαρτίαν του κόσμου» (Ιωάν. α', 29).

Ο Ειρμός της ζ' Ωδής:

«Τω Παντάνακτος εξεφαύλισαν πόθω, άπλητα θαυμάινοντος ηγκιστρωμένοι

Παίδες, τυράννου δύσθεον γλωσσαλιάν, οίς είκαθε πύρ άσπετον, τω Δεσπότη λέγουσιν, εις αιώνας ευλογητός εί».

Η μετάφραση:

«Με την λατρεία τους στον Θεό, εξευτέλισαν του τρομερά οργισμένου τυράννου οι αιχμάλωτοι τρεις νέοι την άσβεστη φλυαρία, κι αποτραβήχτηκε απ' αυτούς η φοβερή φωτιά, στον Δεσπότη καθώς έλεγαν, στους αιώνες

Του Ιωάννου Φ. Αθανασόπουλου (Θεολόγου - Φιλολόγου)

είσαι ευλογημένος».

Την ηρωική περιφρόνηση των τριών παιδων (Ανανία, Αζαρία και Μισαήλ) προς το ασεβές πρόσταγμα του ειδωλολάτρη βασιλέως των Βαβυλωνίων Ναβουχοδονόσορα, έχει ως θέμα του ο ως άνω Ειρμός του Κανόνος.¹⁴ Ενώ ερρίφθησαν στην κάμινο του πυρός, επειδή κατεφρόνησαν το ασεβές πρόσταγμα του δυσσεβούς τυράννου, περιπατούσαν «εν μέσω της φλογός, υμνούντες τον Θεόν και ευλογούντες τον Κύριον». Ο Ειρμός της ζ' Ωδής μένει αυστηρά στους «τρεις παίδας εν καμίνω», χωρίς ο υμνογράφος να αναφέρεται σε άλλο θέμα. Ο Ειρμός αυτός θυμίζει μια τραγική σελίδα της Βυζαντινής ιστορίας. Κατά την εορτή των Χριστουγέννων του έτους 820, και ενώ ο αυτοκράτωρ Λέων Ε' ο Αρμένιος, έψαλλε κατά τον Όρθρο στον ανακτορικό ναό τις πρώτες λέξεις του Ειρμού «Τω Παντάνακτος εξεφαύλισαν πόθω...», οι συνωμότες, μεταμφιεσμένοι σε κληρικούς, επετέθησαν κατά του αυτοκράτορος και τον κατακρεούργησαν, ανακρύσσοντας αυτοκράτορα τον Μιχαήλ Β' τον Τραυλό, που ευρίσκετο στην φυλακή.

Ο Ειρμός της η' Ωδής:

«Μήτραν αφλέκτως εικονίζουσι Κόρης οι της Παλαιάς πυρπολούμενοι νέοι, υπερφωύς κύουσαν, εσφραγισμένην. Άμφω δε δρώσα θαυματουργία μια λαούς προς ύμνον εξανίστησι χάρις».

Η μετάφραση:

«Την μήτρα της κόρης εικονίζουν χωρίς να καίγονται οι ζωσμένοι από τις φλόγες νέοι της Παλαιάς Διαθήκης, Εκείνη που γέννησε τόσο υπερούσια και έμεινε σφραγισμένη. Και τα δύο αυτά τα ενεργεί, με την ίδια θαυματουργία, και παρακινεί τους λαούς σε ύμνο η θεία χάρη».

Στην ιστορία και στους τύπους της Παλαιάς Διαθήκης ανατρέχει και πάλιν ο ιερός υμνογράφος και ειδικότερα στο γεγονός των «εν τη καμίνω του πυρός» τριών παιδων, θέμα επαναλαμβανόμενο, το οποίο προεικονίζει την σάρκωση του Θείου Λόγου. Καθ' ον τρόπον οι τρεις παίδες έμειναν άθικτοι μέσα στην κάμινο του πυρός, τοιουτοτρόπως και η Θεοτόκος έμεινε αδιάφθορος από το πυρ της θεότητος, που «ενώκησεν εν αυτή». Προφανής είναι η έμπνευση του υμνογράφου από τον στίχο του προφήτη Ιεζεκιήλ: «Η πύλη αυτή κεκλεισμένη έσται, ουκ ανοιχθήσεται, ότι Κύριος ο Θεός Ισραήλ εισελεύσεται δι' αυτής και έσται κεκλεισμένη».¹⁵

Το θαύμα της σωτηρίας των τριών παιδων και η υπερφύης Γέννηση του Κυρίου από την Θεοτόκο, «και τα δύο ενήργησε με θαυματουργικήν δύναμιν η αυτή χάρις του Θεού. Όθεν διεγείρει τους πιστούς λαούς εις το να υ-

μνούσι τον Θεόν, τον ταύτα ποιούντα, τέρατα και θαυμάσια».¹⁶

Και ο Ειρμός της θ' Ωδής:

«Στέργειν μεν ημάς, ως ακίνδυνον φόβω, ράον σιωπήν, τω πόθω δε, Παρθένε, ύμνους υφαίνειν, συντόνως τετηγμένους, εργώδες εστί, αλλά και, Μήτηρ, σθένος, όση πέφυκεν η προαίρεσις, δίδου».

Η μετάφραση:

«Να αγαπάμε, σαν κάτι ακίνδυνο στον φόβο μας, είν' ευκολότερο από την σιωπή. Όσο κι αν σε αγαπάμε, Παρθένα, να υφαίνουμε ύμνους οξυφώνους φέρνει κόπο. Αλλά κι εσύ, Μητέρα, δύναμη, το ίδιο μεγάλη με την προαίρεσή μας, δίνε σ' εμάς».

Επειδή η σάρκωση του Λόγου συνδέεται με το πρόσωπο της Παναγίας Μητέρας του, οι υμνογράφοι, βαθείς γνώστες των Αγίων Γραφών και των έργων των μεγάλων Πατέρων της Εκκλησίας, αφιερώνουν την θ' Ωδή των Κανόνων στην Υπεραγία Θεοτόκο, την οποίαν εγκωμιάζουν μαζί με την υπόθεση της εορτής. Στον εν λόγω Ειρμό, δύο αντίθετα πάθη, φόβος και πόθος, διακατέχουν τον υμνογράφο που θέλει να εγκωμιάσει με την υμνωδία του την Παρθένο Μαρία. Και ο μεν φόβος προξενεί σιωπή, «ίνα μη αθέμιτον και ανόσιον έργον ποιήσωμεν, τολμώντες με ακάθαρτα χείλη να υμνήσωμεν την καθαροτάτην και Παναμώμητον...», ο δε πόθος, εκ του εναντίου, παρακινεί ημάς έσωθεν δια να σε εγκωμιάσωμεν αν και είμεθα ακάθαρτοι», ερμηνεύει ο Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης.¹⁷ Ο στίχος «ύμνους υφαίνειν... εργώδες εστί», τον οποίον ο ιερός υμνογράφος απευθύνει προς την Θεοτόκο, μαρτυρεί προφανώς τον κόπο, την δυσκολία και την υπομονή με την οποία συνέθεσε τον εν λόγω Ιαμβικό του Κανόνα.

Γ. Παρά την αρχαϊζουσα γλώσσα του και την διάφορο τεχνική της συνθέσεώς του, ο Ιαμβικός Κανόνας του Αγίου Ιωάννου του Δαμασκηνού, δείγμα μετρικής τελειότητας και ποιητικού λόγου, μαζί με την όλη θεσπέσια υμνογραφία της εορτής των Χριστουγέννων, που είναι αφθάστος θεολογικού βάρους και εντάσσεται στα υψηλής στάθμης ποιητικά κείμενα της ανθρωπότητας, θα συγκινεί και θα διδάσκει με την άφθαστη δογματική και ηθική της έκφραση, με τον έξοχο συμβολισμό, με την χάρη της διατυπώσεως, με την μεγαλοπρέπεια του ύφους, με την ζωηρότητα των εικόνων, με την λογοτεχνική της πλοκή και την θαυμάσια μουσική της επένδυση. Θα αποτελεί πηγή έμπνεύσεως θείων και ιερών συναισθημάτων, συναισθημάτων ευλαβείας, κατανύξεως και αληθούς Ελληνορθόδοξου θρησκευτικής διδασχίας και εποικοδομής.¹⁸

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

12. Νικοδήμου Αγιορείτου, ό.π. σ. 19.
13. Ιωνά, β', 6, 11.
14. Δανιήλ γ', 1-23.
15. Ιεζεκιήλ, μδ', 1-3.
16. Νικοδήμου Αγιορείτου, ό.π. σ. 31.
17. ό.π. σ. 34.
18. Κ. Γ. Μπόνη, ό.π. σ. 450.

Μαθητές και οπαδοί

Ο Χριστός, όταν άρχισε επισήμως το έργο Του, προσέκαλε τους πρώτους μαθητές και σχημάτισε την αποστολική Του ομάδα, γιατί πρώτα έπρεπε να μάθουν στην πράξη την νέα ζωή που έφερε στον κόσμο και έπειτα να την διδάξουν στους ανθρώπους, σε όλα τα έθνη.

Τους ονόμασε δε μαθητές και έτσι τιποφορούνται από τον Χριστό και τους Ευαγγελιστές.

Ο ίδιος ο Χριστός είπε: «**Ουκ έστι μαθητής υπέρ τον διδάσκαλον**» (Ματθ. ι' 24). Είναι γεμάτο το Ευαγγέλιο με αυτήν την προσήγορία, όπως: «**προσήλθον αυτώ οι μαθηταί αυτού**» (Ματθ. ε' 1) «**ηκολούθησαν αυτώ οι μαθηταί αυτού**» (Ματθ. η' 23) «**τότε λέγει τοίς μαθηταίς αυτού**» (Ματθ. θ' 37) «**καί εκτείννας την χείρα αυτού επί τους μαθητάς αυτού έφη ιδού η μήτηρ μου και οι αδελφοί μου**» (Ματθ. ιβ' 49) κλπ.

Μετά την Πεντηκοστή και την συγκρότηση της πρώτης Εκκλησίας με το Βάπτισμα, το Χρίσμα και την θεία Ευχαριστία, όλα τα μέλη της Εκκλησίας ονομάστηκαν μαθητές του Χριστού. Στο βιβλίο των Πράξεων των Αποστόλων συναντά κανείς πολλές τέτοιες εκφράσεις, όπως: «**πληθυνόντων των μαθητών**» (Πράξ. ς' 1) «**το πλήθος των μαθητών**» (Πράξ. ς' 2) «**εμπνέων απειλής και φόνου εις τους μαθητάς του Κυρίου**» (Πράξ. θ' 1) «**επειράτο κολλάσθαι τοίς μαθηταίς και πάντες εφοβούντο αυτόν, μη πιστεύοντες ότι εστί μαθητής**» (Πράξ. θ' 26) «**χρηματίσαι τε πρώτον εν Αντιοχεια τους μαθητάς Χριστιανούς**» (Πράξ. ια' 26) «**οι δε μαθηταί επληροούντο χαράς και Πνεύματος Αγίου**» (Πράξ. ιγ' 52) «**κυκλωσάντων δε αυτόν των μαθητών**» (Πράξ. ιδ' 20) «**επιστηρίζοντες τάς ψυχάς των μαθητών**» (Πράξ. ιδ' 22) κλπ.

Η λέξη μαθητής προέρχεται από το ρήμα «**μαθητεύω**» και δείχνει κάποιον που επιλέγει έναν δάσκαλο, θέτει τον εαυτό του στην υπακοή του για να εκπαιδευθεί στην γνώση που εκείνος διαθέτει, ώστε να μεταδοθή και σε αυτόν η εμπειρία του και οι γνώσεις του.

Η μαθητεία συνδέεται με την αγάπη προς το πρόσωπο του διδασκάλου, κυρίως σε ό,τι εκείνος εκφράζει, την επιλογή που γίνεται με την ελευθερία και φυσικά την συστηματική εκπαίδευση για την μύηση των αληθειών.

Στην Αγία Γραφή γίνεται λόγος για το τί είναι μαθητεία. Σε κάποια στιγμή της διδασκαλίας Του ο Χριστός είπε: «**διά τούτο πάς γραμματεύς μαθητευθείς εις την βασιλείαν των ουρανών όμοιος εστιν άνθρωπω οικοδεσπότη, όστις εκβάλλει εκ του θησαυρού αυτού και τα παλαιά**» (Ματθ. ιγ' 52).

Το μαθητεύειν στην Βασιλεία του Θεού σημαίνει

μαθητεύειν «**εις την του Χριστού γνώσιν**». Ο Χριστός είναι ο οικοδεσπότης «**ως πλούσιος**» και σε αυτόν υπάρχουν «**οι της σοφίας θησαυροί**» (ιερός Θεοφύλακτος). Οπότε, εκείνος που μαθητεύει στον Χριστό, μετέχει στην βασιλεία, δηλαδή στην θεία σοφία, την δόξα του Θεού.

Για τον Ιωσήφ τον από Αρμαθαίας που ζήτησε από τον Πιλάτο το Σώμα του Χριστού, μετά τον θάνατό Του στον Σταυρό, γράφεται: «**ός και αυτός εμαθήτευσε τώ Ιησού**» (Ματθ. κζ' 57). Αυτό σημαίνει ότι άκουσε την διδασκαλία Του, είδε τα θαύματά Του και μύηθηκε στην γνώση του Χριστού. Και ο Χριστός μετά την Ανάστασή Του είπε στους μαθητές Του: «**πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τα έθνη, βαπτίζοντες αυτούς εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αυτούς τηρείν πάντα όσα εντειλάμην υμίν**» (Ματθ. κη' 19-20).

Η μαθητεία στην Βασιλεία του Θεού γίνεται με τα Μυστήρια (τό Βάπτισμα και τα άλλα Μυστήρια) και την εφαρμογή των εντολών του Χριστού, που προσφέρουν την πραγματική γνώση και την κοινωνία με τον Χριστό.

Ο σημαντικότερος χαρακτηρισμός των Αποστόλων ήταν «**μαθητές του Χριστού**» και αυτό το έζησαν σε όλη τους την ζωή.

Και ο καλύτερος τίτλος των Χριστιανών είναι να κληθούν μαθητές του Χριστού. Και επειδή ο Χριστός δεν βρίσκεται έξω από την Εκκλησία, γι' αυτό η μαθητεία γίνεται στην Εκκλησία, στον θησαυρό της θεολογίας και της εμπειρίας που διαθέτει.

Δεν μπορεί κανείς να είναι μαθητής του Χριστού και να μὴν είναι μαθητής της Εκκλησίας με όλο τον ευλογημένο θησαυρό της και την αγία ζωή της.

Όμως, σε αντίθετη κατεύθυνση κινείται ο οπαδός. Έτσι ονομάζεται εκείνος που υποστηρίζει με έντονο τρόπο πρόσωπα, ιδέες, συστήματα, ποδοσφαιρικές ομάδες, κομματικές παραστάσεις, κλπ.

Συνήθως οι οπαδοί επιλέγουν μερικές ιδεολογίες με αδιευκρίνιστες διαδικασίες, γιατί πρέπει κάπου να ενταχθούν, ώστε να κατοχυρώσουν κάποιο την ανασφάλειά τους και να συμπεριφέρονται πάντοτε κάτω από τις αρχές της ομάδος, χωρίς κρίση και ελευθερία.

Οι οπαδοί παρασύρονται από το πλήθος και προβαίνουν σε ενέργειες καταστροφικές.

Τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα των οπαδών είναι ότι βρίσκονται κάτω από την επιδραση ενός εμπροθέου μεσοσία, που συνήθως είναι «**αυτοδέσποτος**», δεν έχουν δική τους βούληση, αλλά παρασύρονται από την νοοτροπία της μάζας, δρουν μέσα στην ατμόσφαιρα του μυστικισμού («**ξέρει ο αρχηγός**», «**έχει δικαίο ο αρχηγός**»), συμπεριφέρονται με συνθήματα, χωρίς να τα εξετάζουν κριτικά, βρίσκονται κάτω από την επιρροή των καθοδηγητών τους, παίρνουν στα χέρια τους μια σημαία που εκφράζει την ιδεολογία, ενεργούν βίαια και καταστροφικά, αφού πάντοτε εκδηλώνονται συγκρουσιακά με το περιβάλλον.

Όταν τους ρωτήση κανείς γιατί ενεργούν κατ' αυτόν τον τρόπο, δεν μπορούν να έχουν συγκροτημένο λόγο, αλλά επαναλαμβάνουν τα επιχειρήματα των εμπροθέων καθοδηγητών τους και φυσικά εκφράζονται συνθηματολογικά, αποσπασματικά και επιθετικά.

Συνήθως οι οπαδοί έχουν ιδιότυπο και αρρωστημένο ψυχικό κόσμο, διαταραγμένη σκέψη και διακεκομμένο λόγο, αλλά και συναισθηματική ανωριμότητα.

Το ερώτημα για το αν οι άρρωστοι αρχηγοί αρρωσταίνουν τους ανθρώπους, ή οι άρρωστοι άνθρωποι επιλέγουν αρρώστους αρχηγούς έχει διπλή και αμφίδρομη ανάγνωση και απάντηση. Άλλες φορές γίνεται το πρώτο, δηλαδή ο άρρωστος αρχηγός αρρωσταίνει τους οπαδούς του, και τις περισσότερες φορές οι άρρωστοι άνθρωποι οδηγούνται στον άρρωστο αρχηγό.

Η βάση είναι ότι τόσο οι αρχηγοί όσο και οι οπαδοί τελούν κάτω από την μέγγηση της αλληλεξάρτησης και των ανόμων συμφερόντων.

Έχουν ιδιαίτερη σημασία οι τρόποι με τους οποίους

κινούνται οι οπαδοί για την επιβολή της ιδεολογίας και την επικράτησή της.

Συνήθως χρησιμοποιείται το ψέμα, η αποσπασματοποίηση ενός γεγονότος, η απόρριψη της αντίθετης άποψης, χωρίς ιδιαίτερη κριτική σκέψη, η υποκρισία και η αναληγσία, η αντιφατικότητα των ενεργειών, αφού οι οπαδοί κάνουν μια πράξη και μετά την καταδικάζουν ή την χαρακτηρίζουν ως προβοκάτσια, η βιαιότητα των ενεργειών και τελικά ο μη σεβασμός των κανόνων με τους οποίους συγκροτείται μια κοινωνία σε όλες τις εκφράσεις της.

Οι οπαδοί, στην σύγχρονη εποχή, κρατούν στα χέρια τους ένα κινητό τηλέφωνο για να επικοινωνούν άμεσα με τον αρχηγό τους και εφαρμόζουν ως «στρατιωτικά» τις διατεταγμένες εντολές του.

Εκεί που εκφράζεται περισσότερο η οπαδοποίηση είναι ο χώρος της θρησκείας. Και αυτό γιατί η θρησκεία, όταν λειτουργεί ως ιδεολογία, έχει πολλές ψυχοπαθολογικές αρχές και συνήθειες, όπως την μεσσιανικότητα, τον μυστικισμό, την επικράτηση και επιβολή στους άλλους με βίαιους τρόπους.

Οι ψυχοθεραπευτές από την κλινική τους πείρα γνωρίζουν καλά ότι η χειρότερη μορφή σχιζοφρένειας καλύπτεται κάτω από θρησκευτικές ή παραθρησκευτικές πεποιθήσεις.

Έχουν εντοπισθή από τους θρησκευτικούς οπαδοποιήσεις, εξεγείρονται εναντίον των ιατρών προβάλλοντας τους εαυτούς τους ως ιατρούς για να σώσουν την Εκκλησία. Είναι γνωστοί από την ιστορία οι λεγόμενοι «**ιεροί πόλεμοι**» για την επικράτηση μιας ιδεολογίας που γίνεται με βιαιότητες και φόνους.

Ο θρησκευολόγος Ρ. Όππο γράφει ότι το θρησκευτικό βίωμα όταν δεν

συνδέεται με το «αγαθό» και το «έλλογο», εκφράζεται με «**δαιμονικά**» και «**ανορθολογικά στοιχεία**».

Η ψυχοπάθεια συμπλέκεται με τον δαιμονισμό. Ιδιαίτερως αυτήν την βιαιότητα του θρησκευτικού συναισθήματος την συναντάμε στις «**σέκτες**», που αποτελούν «**εναλλακτικές θρησκευτικές οργανώσεις**», οι οποίες αποσπώνται από τις βασικές θρησκείες, για να διατηρήσουν δήθεν τις παραδοσιακές αξίες της θρησκείας, η οποία δήθεν εκκοσμικεύθηκε.

Εννοείται ότι υπάρχει μεγάλη διαφορά μεταξύ των μαθητών και των οπαδών, όπως την βλέπουμε μέσα στην Εκκλησία. Δυστυχώς, και στην Εκκλησία υπάρχουν και μαθητές του Χριστού και οπαδοί. Ας εντοπισθούν μερικές διαφορές μεταξύ των δύο.

Ο μαθητής αναγνωρίζει την Εκκλησία ως χώρο μαθητείας και γνώσης με την αυθεντική υπακοή, ενώ ο οπαδός ως χώρο συγκρούσεων και αμφισβητήσεως με την ενέργεια των εσωτερικών παθών. Ο μαθητής υπακούει στον Χριστό, όπως βιώνεται μέσα την Εκκλησία, ενώ ο οπαδός προσπαθεί να επιβάλει τις δικές του απόψεις στην διδασκαλία του Χριστού και στην ζωή της Εκκλησίας.

Ο μαθητής ζή με αγάπη και ελευθερία, ενώ ο οπαδός συμπεριφέρεται με μίσος και κάτω από την επιρροή των εσωτερικών αλόγων ορμών.

Ο μαθητής μετέχει στην καθαρτική, φωτιστική και θεοποιο ενέργεια του Θεού, ενώ ο οπαδός αφήνει ακατέργαστο και αθεράπευτο τον εσωτερικό, ψυχικό του κόσμο.

Ο μαθητής μαθητεύει καθ' όλη την διάρκεια της ζωής του στα μυστήρια της Βασιλείας του Θεού, με ταπεινώση και αυτομεμψία, ενώ ο οπαδός ενεργεί ως ετερόβουλο θύμα αρρωστημένων αρχηγών, ψευδωνύμων διδασκάλων, μέσα στο κλίμα της αυτοδικαίωσης, και προβαίνει σε βίαιες ενέργειες ως κριτής της οικουμένης και ως εισαγγελέας του Θεού.

Ο μαθητής δέχεται την πείρα της Εκκλησίας, όπως εκφράζεται από τους Προφήτες, Αποστόλους και Πατέρες, και μεταμορφώνεται από αυτή, ενώ ο οπαδός σχηματίζει την δική του «**σέκτα**» μέσα στην Εκκλησία και καταγγέλλει την δήθεν αλλοίωση της εκκλησιαστικής ζωής.

Τελικά, ο μαθητής είναι ταπεινό μέλος της Εκκλησίας

Ο Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου Κ.Κ. Ιερόθεος

που παραμένει μέσα σε αυτήν για να σωθή, ενώ ο οπαδός ενεργεί ως σωτήρας της Εκκλησίας. Όμως ο πραγματικός και μοναδικός Σωτήρας της Εκκλησίας είναι ο Χριστός και η Εκκλησία δεν έχει ανάγκη άλλων σωτήρων.

Η Εκκλησία είναι ένα πνευματικό θεραπευτήριο, που θεραπεύει τον άνθρωπο, αλλά μερικές φορές οι άρρωστοι, που ενεργούν με τις αρχές της οπαδοποίησης, εξεγείρονται εναντίον των ιατρών προβάλλοντας τους εαυτούς τους ως ιατρούς για να σώσουν την Εκκλησία.

Όμως, τέτοιες αναρχικές ενέργειες πολλές φορές είναι ευεργετικές, γιατί αποκαλύπτουν όλο το δυσώδες περιεχόμενο που κρυβόταν πολύ καιρό κάτω από τις ωραίες εκδηλώσεις, τα συνέδρια, τα υποκριτικά κατασκευάσματα, την κοινωνική προσφορά, τις συναισθηματικές λατρείες, τις κτηριακές ανοικοδομήσεις κλπ.

Πρέπει σε όλη μας την ζωή να μαθητεύουμε στην εκκλησιαστική ζωή και την ορθόδοξη παράδοση και να μη συγκαταλεγόμαστε στα «**ζαλισμένα κοπάδια**», στην καταστροφική μανία μιας «**σέκτας**», έστω και αν αυτή ονομάζεται χριστιανική.

Οι οπαδοί υπονομεύουν την εκκλησιαστική ζωή, «ασελούν» στο ευλογημένο σώμα της Εκκλησίας και όπως είναι φυσικό πεθαίνουν από πνευματική ηλεκτροπληξία, αποβάλλονται αργά ή γρήγορα από το Σώμα της Εκκλησίας. Ένας έμπειρος Κληρικός μου είπε: «Αν ο Κληρικός δεν σεβεται το θυσιαστήριο, τότε το ίδιο το θυσιαστήριο κάποια μέρα δεν θα τον ανεχθή και θα τον πετάξη μακριά**».**

Ο εκκλησιαστικός χώρος είναι άγιος και ευλογημένος, ευαίσθητος και πλημμυρισμένος από το Άγιον Πνεύμα, γι' αυτό και δεν προσφέρεται για οπαδοποιήσεις, αρρωστημένες ανθρώπινες επιδιώξεις και εσφορικές νοοτροπίες.

Στην Εκκλησία πρέπει να σπουδάζουμε σε όλη μας την ζωή εν μαθητεία την εν Χριστώ ζωή και δεν έχουν οργανική σχέση οι οργανισμένοι και αλλόφρονες οπαδοί.

Ο Χριστός θέλει μαθητές και όχι οπαδούς.

Τα παιδιά μας έδειξαν το πραγματικό νόημα των Χριστουγέννων

Πραγματοποιήθηκε την περασμένη εβδομάδα η εόρτια Χριστουγεννιάτικη εκδήλωση των Κατηχητικών Ομάδων της ενορίας Αγίας Μαρίνης Πατρών.

Αθρόα ήτο η συμμετοχή των ενοριτών σε αυτό το κάλεσμα των διοργανωτών αλλά και των πρωταγωνιστών, που δεν είναι άλλοι από τα παιδιά.

Οι 110 και πλέον μαθητές έδειξαν το πραγματικό νόημα των Χριστουγέννων τραγουδώντας, ψάλλοντας Χριστουγεννιάτικους ύμνους, ενώ απήγγειλαν ποιήματα, και παρουσίασαν το θεατρικό δρώμενο «Μια ξεχωριστή μέρα του μπάριμα Πανώφ», στην κατάλληλα διαμορφωμένη και ευρύχωρη αίθουσα εκδηλώσεων του Ενοριακού Πνευματικού Κέντρου.

Αξίζει κάθε έπαινος στον προϊστάμενο του

Ναού π. Παναγιώτη Θωμά, στον συνεφημέριο του π. Γεώργιο Τζεφριό και στους κατηχητές για το Κατηχητικό έργο που επιτελείται στην εν λόγω ενορία.

Ανάλογες προσπάθειες εμπνέουν όλους μας.

Ο εκχριστιανισμός των Κροατών

Δρ. Γεώργιος Νεκτάριος Αθ. Λόνς
Καθ. (ΣΕΠ) Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου Σχολής Ανθρωπιστικών Σπουδών. Τακτικό Μέλος Ι.Ε.Θ.Π. - Καρπείου Μελάθρου

Αυτοί που υποστηρίζουν πως ο Κύριλλος δεν επινόησε και δεν συνέταξε κάποιο νέο αλφάβητο, αλλά ότι απλώς συνέλεξε τις διάφορες αλφαβήτους που υπήρχαν μέχρι τότε στις περιοχές, στις οποίες ζούσαν Κροάτες και τις οποίες βελτίωσε και προσαρμοσε για χρήση από μέρους όλων των υπολοίπων Σλάβων, ισχυρίζονται πως ο ίδιος δεν είχε στη διάθεσή του τον κατάλληλο χρόνο, διότι η περίοδος ήταν αρκετά σύντομη, για να προετοιμάσει το ιεραποστολικό ταξίδι του στη Μοραβία και συνάμα μία νέα αλφάβητο. Όμως και πάλι αγνοούν ότι ο Κύριλλος και ο Μεθόδιος πολύ πριν αποφασιστεί το ταξίδι στη Μοραβία είχαν αποσυρθεί σε μονή, όπου ασχολούνταν αποκλειστικά με τη μελέτη βιβλίων και χειρογράφων, πιθανόν, κατόπιν ανάθεσης από τη βυζαντινή διοίκηση και το έτος 855 δημιούργησαν το πρώτο σλαβικό αλφάβητο, που έγινε γνωστό ως "γκλαγκολιτικό". Προφανώς οι Βυζαντινοί επιθυμούσαν τη δημιουργία ενός σλαβικού αλφάβητου, ώστε να διαδοθεί με μεγαλύτερη ευκολία ο χριστιανισμός μεταξύ των Σλάβων. Έτσι, οι θεμελιωτές της αρχαίας σλαβικής γραμματείας είναι ο Κύριλλος και ο Μεθόδιος και το νέο αλφάβητο, το 'γκλαγκολιτικό', ήταν ένα δώρο προς τους Σλάβους, όπως το επιβεβαιώνει και ο ίδιος ο αυτοκράτορας Μιχαήλ Γ', όταν έγραψε προς τον Ράστισλαβ: «Ο Θεός, ο οποίος θέλει ο κάθε άνθρωπος να έλθει σε επίγνωση της αλήθειας και να αθληθεί σε ανώτερη βαθμίδα, βλέποντας την πίστη και την προσπάθειά σου, ευδόκησε ώστε και τώρα, στα χρόνια μας, να αποκαλύψει γράμματα στη γλώσσα σας, κάτι που δεν είχε γίνει παρά μόνο στα αρχαία χρόνια, για να συγκαταλεχθείτε και εσείς στα μεγάλα έθνη, τα οποία δοξάζουν τον Θεό στη γλώσσα τους. Έτσι σου στείλαμε αυτόν στον οποίο ο Θεός τα αποκάλυψε, άνδρα τίμιο και ευσεβή, πολύ μορφωμένο και φιλόσοφο. Λάβε λοιπόν δώρο το καλύτερο, πιο πολύτιμο από κάθε χρυσό και ασήμι, από πολύτιμους λίθους και πλούτη που παρέρχονται...», δηλώνοντας έτσι μία διαχρονική αξία της σλαβικής γραφής, αξία που εκτείνεται μέσα στους αιώνες. Η αλήθεια, πάντως, είναι ότι υπάρχουν πολλές μαρτυρίες, που θα μπορούσε να επικαλεστεί κάποιος σχετικά με την προετοιμασία του 'σλαβικού σχεδίου'.

Ένας μυστηριώδης κληρικός, αρχές του 10^{ου} αιώνα, ο Hrabar (στα ελληνικά Γενναίος), που καταγόταν μάλλον από τη Βουλγαρία ή την Νότια Σερβία, σημερινή περιοχή της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας, στο έργο του «O rismenih», δηλαδή «Περί γραμμάτων» -λέγει, ότι ο Κύριλλος συνέταξε μία νέα «σλαβική αλφάβητο», όμως, όπως υποστηρίζουν Κροάτες συγγραφείς, δεν υπάρχει καμία αναφορά για ποια αλφάβητο πρόκειται, αν είναι η 'γκλαγκολιτική' ή η 'κυριλική'. Όμως δεν έχουν δίκιο, διότι ο Hrabar στο κείμενό του αναφέρει ότι «η νέα σλαβική γραφή είναι ιερή, ενώ αντίθετα η ελληνική είναι παγανιστική». Αν λοιπόν η γραφή αυτή ήταν μία άλλη μορφή της ελληνικής, δηλαδή η κυριλική,

Απόψεις για τη ζωή και το έργο των διαφωτιστών των Σλάβων Κυρίλλου και Μεθοδίου

ΜΕΡΟΣ Γ' - ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

τότε ο Hrabar δεν θα είχε λόγο να επιτίθεται για την προέλευση και ιερότητά της. Οι συγγραφείς που υποστηρίζουν ότι δεν γνωρίζουμε ποια αλφάβητο έγραψε ο Κύριλλος, εμπλέκουν δύο διαφορετικά γεγονότα, τα οποία

έγιναν σε διαφορετικό χρόνο και τόπο. Σήμερα η γενικώς αποδεκτή άποψη στον επιστημονικό κόσμο είναι αυτή που δίδει προτεραιότητα στη 'γκλαγκολιτική'. Για την 'Κυριλική', θα αναφέρουμε ότι βασιζόταν στην μεγαλογράμματη ελληνική γραφή, εμφανίστηκε στις αρχές του 10^{ου} αιώνα και αντικατέστησε την 'γκλαγκολιτική' στην Βουλγαρία. Η 'Κυριλική' αλφάβητος είναι δημιούργημα του επισκόπου Πρεσλάβας Κωνσταντίνου, ο οποίος και την αφιέρωσε στον διδάσκαλό του Κύριλλο. Βέβαια υπάρχει και μία μερίδα ερευνητών και επιστημόνων που υποστηρίζει την προτεραιότητα της Κυριλικής έναντι της 'γκλαγκολιτικής'. Τώρα σχετικά με την πραγματεία «Περί γραμμάτων» οφείλουμε να επισημάνουμε ότι είναι η πρώτη κυριλλομεθοδιανή πηγή, η οποία έχει ανθελληνικό πνεύμα.

Σε όλα τα προηγούμενα Κροάτες συγγραφείς προσθέτουν και διάφορες άλλες ιστορικές πηγές, που, όπως ισχυρίζονται, διατυπώνουν λόγο για τη ζωή και το έργο των δύο αδελφών από τη Θεσσαλονίκη, τις οποίες, όπως υποστηρίζουν, έγραψαν άνθρωποι που έζησαν την ίδια εποχή και είχαν σχέση μαζί τους. Έτσι, οδηγούνται στο συμπέρασμα ότι στις συγκεκριμένες ιστορικές πηγές δεν υπάρχει καμία απευθείας αναφορά, ούτε πάλι ένας συ-

* Η παρούσα εργασία παρουσιάστηκε στο «Καρίπειον Μέλαθρον» και είναι υπό δημοσίευση στον Τόμο: Προβληματισμοί, τεύχος III, ΙΕΘΠ.

γκεκριμένος υπαινιγμούς που θα μας οδηγούσε στο συμπέρασμα ότι ο Κύριλλος ήταν ο δημιουργός της νέας σλαβικής 'γκλαγκολιτικής' αλφαβήτου. Για το θέμα αυτό, ο Κροάτης συγγραφέας Marko Jarundzic λέγει ότι την επικύρωσή του καταδεικνύουν οι έρευνες και οι αναλύσεις παλαιών κειμένων, στις οποίες προέβη σχεδόν επί τρεις δεκαετίες (1951-1980), σε κείμενα της βιβλιοθήκης και των Αρχείων του Βατικανού και συνέγραψε περισσότερες από 140 εργασίες, οι οποίες αποτέλεσαν δύο ογκώδεις τόμους για την 'γκλαγκολιτική'. Στα κείμενα των δύο τόμων, ο Jarundzic οδηγείται στο συμπέρασμα ότι η 'γκλαγκολιτική' προϋπήρχε από τους αδελφούς Κύριλλο και Μεθόδιο και μάλιστα πολύ πριν το ιεραποστολικό έργο τους στη Μοραβία. Λέγει μάλιστα χαρακτηριστικά: «Ως κορωνίδα όλων αυτών των ερευνών θεωρώ το έργο μου σχετικά με το κείμενο της παλαιάς κροατικής μετάφρασης του Ευαγγελίου, το επωνομαζόμενο Borgiano Ilirico 4., το οποίο φυλάσσεται στη βιβλιοθήκη του Βατικανού. Στο έργο αυτό απέδειξα ότι η μετάφραση αυτή έγινε πριν από την εμφάνιση των αδελφών από τη Θεσσαλονίκη και, επομένως, πρέπει να απορρίψουμε τον ισχυρισμό ότι οι αδελφοί Κύριλλος και Μεθόδιος έφεραν στην Κροατία τη Θεία Λειτουργία στη σλαβική γλώσσα». Επιπλέον συμπεραίνει ότι εκείνοι, οι οποίοι έχουν τα σωστά και φερέγγυα επιχειρήματα αλλά και τις αποδείξεις για την ύπαρξη της 'γκλαγκολιτικής' πριν από τους αδελφούς Κύριλλο και Μεθόδιο, είναι μόνον οι Κροάτες.

Εδώ δεν έχουμε παρά να παραπέμψουμε τον Jarundzic στη μελέτη του Echhardt, «Theorien über den Ursprung der Glagolica, Slovo», όπου γίνεται λόγος περί των θεωριών σχετικά με τη δημιουργία της 'γκλαγκολιτικής' γραφής. Επίσης, οφείλουμε να σημειώσουμε ότι η πρώτη μαρτυρία για σλαβική Λειτουργία στην Κροατία χρονολογείται το 925 και είναι καταγεγραμμένη στα Πρακτικά της Συνόδου του Σπλίτ, η οποία απαγόρευσε τη Θεία Λειτουργία στη σλαβική γλώσσα. Όμως η απαγόρευση αυτή και ο επιχειρούμενος εκλατινισμός, κυρίως της δαλματικής Κροατικής Εκκλησίας, δεν είχε ιδιαίτερη επιτυχία. Έτσι, το έτος 1215 επιτράπηκε και πάλι η τέλεση της Λειτουργίας στη σλαβική γλώσσα, παρότι η Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία δεν ενέθαρρυνε τη χρήση της. Τώρα για όσους διέπονται από τον προβληματισμό της έρευνας σχετικά με τη ζωή και το έργο του Κυρίλλου και Μεθοδίου, παραπέμψουμε στην εμπειρισταμένη μελέτη του καθηγητού Ταχιάου «Προβλήματα και προοπτικές στην έρευνα για τη ζωή και το έργο του Κυρίλλου και Μεθοδίου».

ΣΩΚΡΑΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΘΕΙΟΣ ΛΟΓΟΣ

Είναι αναμφίβολο ότι αντιλήψεις και απόψεις αρχαίων Ελλήνων φιλοσόφων, μεταφυσικά θεωρήματά των, ιδιαίτερος του Σωκράτους και του Πλάτωνος, αποτελούν, χαράσσοντας καλύτερα την προδρομική προοπτική του Θείου Λόγου, που είναι ο υπερέχων παντός άλλου προγενεστέρου ή υστερωτέρου λόγου ανθρώπινου.

Εξάφρι κανείς την αξιολογία της Σωκρατικής διδασκαλίας, καθ' όσον φανερώνει το πνεύμα της σημαντικής προσφοράς. Ο Σωκράτης εδίδαξε την έλλογον γνώση και την έλλογον πράξιν και ορθώς θεωρείται ως ο πατήρ της ηθικής φιλοσοφίας. Ο φιλόσοφος αυτός αναδεικνύεται ως προδρομική προσωπικότης, που υποσημαίνει την ενανθρώπιση του Κυρίου και ως προτύπευμα της Χριστιανικής ιδέας.

Αναφερόμεν τον όρον αξιολογία. Τι σημαίνει ο όρος; Αξιολογία είναι επιστήμη, είναι κλάδος, που καταγίνε-

ται εις τον προσδιορισμόν των διαφορών ειδών των αξιών οικονομικών, θρησκευτικών, κοινωνικών, ηθικών και τα τοιαύτα.

Ο Σωκράτης (470-399 π.Χ.), όπως τον βιογραφούν οι κορυφαίοι φιλόσοφοι και μαθηταί του Πλάτων (427-348 π.Χ) και Ξενοφών (427-355 π.Χ.), βιώνει και ανιχνεύει την αξιολογία του βίου, την κατηγορία του βελτίστου και επιζητεί να διαπλάση το ουσιώδες πρότυπον ηθικής συνειδήσεως. Σφυρολατεί κλίμακα αξιών και ιδεών, επιδιώκει να μορφώση και να οικοδομήση την τεχνολογική σύλληψιν, ή την χάραξιν στόχων εις τον βίον του και την ζωήν των φίλων του. Κατ' αυτόν τον τρόπον απεκάλυψε την υπερβατικότητα του νου και προώθησε την μεταφυσικήν έφεσιν της ψυχής.

Δια του Σωκράτους θεμελιώνεται η υπόστασις της ψυχής ως εστίας αξιών, εκτιμητικών τουτέστιν αρχών, ως φύλακος ιδανικών.

Ο άνθρωπος έχει κεντρικήν θέσιν δια τον Σωκράτη. Η στροφή του προς το πνεύμα, δηλ. προς το εσώτερον συνειδός αποβαίνει δείκτης της αληθείας και των αξιών. Αυτό άνοιξε τον δρόμο εις τον Πλάτωνα δια την θεωρίαν των ιδεών. Ουσιαστικά όταν ο νους διερευνά και ψαύη το ενδότερον υπόστρωμα του πνεύματος ανακαλύπτει την πραγματικότητα του Θεού. Ο ανώλεθρος σκοπός του νου και της ψυχής του ανθρώπου συνίσταται εις το να τοιμά με παραμερισμόν της ψυχής και ζωικής ορμής, να προχωρή εις την έρευναν και την κατάκτησιν του αγαθού και του πνεύματος. Έτσι ο άνθρωπος έμπλεως ορθών αρχών ασκεί το έργο της αρετής υπό την καθόλου έννοιαν, διότι χωρίς αυτήν την αρετήν η ζωή δεν έχει νόημα. Εις την Απολογία του ο Σωκράτης, όπως την διασώζει ο Πλάτων, προβάλλει την πίστιν του δια την αλήθειαν και την ψυχήν, ως υπερτέραν της φήμης, των τιμών και των υλικών αγαθών.

Η Σωκρατική ζωή και διδασκαλία του ουσιώνονται από την πνευματικότητά του (Πλατ. Απολογία 29 ε). Ο Σωκράτης όταν ευρίσκετο εις την φυλακήν και ανέμενε να πιη το κώνειον, σύμφωνα με την καταδικαστικήν απόφασιν των Αθηναίων δικαστών, δεν εδέχθη την έντονον παρακίνησην των μαθητών του Κρίτωνος κ.λπ. να αποδράση εις Θεσσαλίαν εις άλλον τόπον κρυφά, διότι παρέμεινε πιστός εις την αξιολογικήν του θέσιν και ανωτερότητα της αρετής του. Εκεί τότε εύρε την πλήρη ικανοποίησιν της αξιολογίας του και της αρετής του. Το απλούν ένδυμα, το λιτόν φαγητόν του, η απλή δίαιτα συνοδεύουν την ζωήν του Σωκράτους. **Ο Αντιφών ο Σοφιστής** τον ψέγει δια τον τρόπον της βιοτής του, καθώς αναφέρει ο Ξενοφών (Απομνημ. 1,6, 1-10).

Και τούτο διότι έτσι δίδει την εντύπωσιν του δυστυχούς και του αποτυχημένου ανθρώπου. Εδώ ανακαλύπτεται μία απατηλή εικόνα, υπάρχει η επίφασις. Πέραν από την τροφήν και την πολυτέλειαν υπάρχει η ψυχή, δια την θωράκισιν της οποίας αγωνίζεται ο Σωκράτης. Ζητεί την αρετήν έξω από εγωιστικά όρια και αυτή αποτελεί τον κύριον άξονα του βίου. Κατά την αξιολογικήν κλίμακα των αρετών ως πρωταρχικόν στοιχείον θεωρεί την εγκράτειαν: «**Αρα γε ου χρη πάντα άνδρα, ηγησάμενον την ε-**

γκράτειαν αρετής είναι κρηπίδα, ταύτην πρώτον εν τη ψυχή κατασκευάσθαι;» (Δηλ. Επομένως κάθε άνδρας δεν θα πρέπει, αφού θεωρήσει ότι η εγκράτεια είναι βάθρον αρετής, αυτήν πρώτην να εγκαθιδρύση εις την ψυχήν του;» (Ξενοφ. Απομν. 1,5,-4).

Η ελευθερία δια τον Σωκράτη προσλαμβάνει σημασίαν όχι ως πάθος αλλά ως ιδέα και μέσα εις τον χώρον αυτόν κινείται ο πνευματικός άνθρωπος. Η ελευθερία ουσιώνεται κατά τον χώρον της αυτοκυριαρχίας, της οποίας απαρμάλλον εικόνα με κάλλος ποιητικόν δίδει ο Πλάτων εις το Συμπόσιόν του (261d - 219d).

Άξιον εξάρσεως τυγχάνει το γεγονός ότι ο Σωκράτης κατά τας πλέον δυσχερείς στιγμάς διατηρεί νηφαλιότητα, ψυχραιμία και αταραξίαν ψυχής. Και ενώπιον του θανάτου είναι ευτυχής και ευδαίμων εις την αποκορύφωσιν της πνευματικής του πορείας. Η Σωκρατική ελευθερία έχει ως προϋπό-

θεσιν την περισυλλογήν, την αυτοπειθαρχίαν και την ισχυράν βούλησιν, που οδηγεί εις την ακεραίωσιν του ήθους. Η ελευθερία κατά τον Σωκράτη έχει λογικόν βάθος και μεταφυσικόν υπόστρωμα, εφ' όσον χορηγεί εις τον άνθρωπον ανώτερον πνευματικόν βίον, πολιτικόν ήθος, αναγκαίον δια την αρτίωσιν του ατόμου και την εξύψωσιν της Πολιτείας, ζώντος του ανθρώπου εις την πόλιν (Ξενοφ. Απομν. 2,1, 13-15).

Ως προς την αξιολογίαν των Αγαθών ο Σωκράτης θέτει και εντάσσει την βελτίωσιν των πολιτών, την καλλιτέρευσιν του κοινωνικού συνόλου εις την επιδίωξιν μελέτης των κοινωνικών και πολιτικών προβλημάτων, εντάσσει ως προϋπόθεσιν την αρετήν της δικαιοσύνης. Κριτήριον του Δικαίου είναι η ποιότης ζωής: «**Ουχιόν τέ γε άνευ δικαιοσύνης αγαθόν πολίτην γενέσθαι**» (Ξενοφ. Απομν. IV,2,11). Ο Σωκράτης συνιστά: «**ουδαμώς αδικείν**» (Πλάτων, Κρίτων 49 β). Δικαιοσύνη είναι η αποφυγή της ζημιάς του άλλου.

Δικαιοσύνη σημαίνει υποταγήν εις τους εις τους νόμους της πόλεως, διότι αυτή εκφράζει την πραγμάτωσιν των ηθικών αξιών, των ιδεωδών του ατόμου.

Ωστόσο ο φιλόσοφος αυτός θεάται τα βάθη της ψυχής μετά των μυστικών της δυνάμεων. Η αξιολογία η Σωκρατική είναι εν ταυτώ και ψυχολογία του βάρους, της υπάρξεως. Πιστεύει εις το «**γνώθι σαυτόν**». Η καλλιέργεια των αρετών, της ελευθερίας, της δικαιοσύνης, της ανδρείας κλπ είναι συνάμα προσέγγισις του Θεού. Φέρεται να ομολογή ο Σωκράτης: «**Οτι μοι θεϊόν τι και δαιμόνιον γίγνεται...**» (Κάτι το θεϊόν γίνεται μέσα μου, ήτοι κάτι το υπερφυσικόν).

Η όλη αξιολογία του Σωκράτους είναι η προαναγγέλλουσα τον Χριστιανικόν Λόγον και την Χριστιανικήν διδαχήν. Η Σωκρατική διδασκαλία προσφέρει γνησιότητα στοχασμού οδηγητικού προς την Σοφίαν του Θείου Λόγου. Η Χριστιανική διδασκαλία φανερώνει ως σοφία την «**πτωχείαν του πνεύματος**».

Κατά την Καινήν Διαθήκην: «**Πλούσιος σε σοφία είναι ο πτωχός τω πνεύματι, ο πτωχός όχι κατά το πνεύμα, όπως συνήθως λέγομε, παρερμηνεύοντας τη ρήση, αλλά ο ένεκα του Πνεύματος πτωχός, εκείνος δηλαδή που με τη χάρη του πνεύματος του Θεού απέκτησε συνείδηση της φτώχειας στην οποία βρίσκεται εξ αιτίας του ανθρώπινου λόγου του**» (B.N. Τατάκης: «**Ο Σωκράτης**» Β' έκδ. Αθήναι 1975, σελ. 137).

Με την συναίσθησιν της ατελείας μας λοιπόν η ψυχή πλημμυρίζει από το Θεϊόν και οιστρηλατείται από την έμπνευσίν του. Αυτήν την «**πτωχείαν τω πνεύματι**» χαρίζει εις τον κάθε άνθρωπο η Πίστις.

Τα πρωτεία του λόγου λαμβάνει η Αγάπη. Ο Χριστιανισμός χωρίς να καταδικάζη τον ανθρώπινον λόγον, που είναι δώρημα Θεού, χορηγεί το μέγα αγαθόν και αποβλέπει εις την απλότητα της καρδιάς. Αυτά τα γνωρίσματα συνιστούν το βάθος, την μεταφυσικήν και ουσιαστικήν αξιολογίαν του βίου, που είναι πολυκύμαντος σήμερα «**υπέρ ποτέ άλλοτε**».

Είναι η ουσία του Θείου ενσαρκωθέντος Λόγου πέρα από τα ανθρώπινα.

Του Δημητρίου Ν.
Παπαθανασόπουλου
Φιλολόγου - τ. Λυκειάρχου

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΚΟΡΙΝΘΟΥ

ΑΥΡΙΟ ΚΥΡΙΑΚΗ 30^η ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ ΘΑ ΤΕΛΕΣΘΕΙ ΣΤΟΝ Ι. ΝΑΟ ΤΟΥ ΑΠ. ΠΑΥΛΟΥ ΚΟΡΙΝΘΟΥ Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΑΚΩΒΟΥ ΤΟΥ ΑΔΕΛΦΟΘΕΟΥ

Την 30^η Δεκεμβρίου 2012, ημέρα Κυριακή μετά τα Χριστούγεννα, η Αγία μας Εκκλησία τιμά την μνήμη των Αγίων **Ιακώβου του Αδελφοθέου**, Ιωσήφ του μνήστορος και Δαυίδ του προφητάνακτος.

Συνηθίζεται στη μνήμη του Αγίου Ιακώβου του Αδελφοθέου να τελείται η αρχαιοπρεπής Θ. Λειτουργία, που κατά την παράδοση συνέγραψε ο ίδιος ο Άγιος Ιάκωβος. Γι' αυτό κ' εφέτος στον Ι. Καθεδρικό Ναό του Αποστόλου Παύλου Κορίνθου, ο **Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ. κ. Διονύσιος** συμπαραστα-τούμενος από πλειάδα ιερέων θα **τελέσει την αρχαιοπρεπή Θεία Λειτουργία του Αγίου Ιακώβου του Αδελφοθέου**. Πρόκειται για μια εξαιρετικά ιδιαίζουσα Λειτουργική ευκαιρία όπου οι πιστοί θα μεταφερθούν νοητά μέσα από τα Ιερά κείμενα και τα δρώμενα στην αίγλη, την μεγαλοπρέπεια και ταυτόχρονα την στιβαρή απλότητα της αρχαίας Εκκλησίας.

Παρακαλούνται οι φιλακόλουθοι πιστοί όπως παρευρεθούν και συμμετάσχουν στην τέλεση της Θείας Λειτουργίας του Αγίου Ιακώβου του Αδελφοθέου κατά την 30^η Δεκεμβρίου 2012 στον Ι. Καθεδρικό Ναό του Αποστόλου Παύλου στην Κορίνθο ώστε να τιμήσουν τους Αγίους Ιάκωβο, Ιωσήφ και Δαυίδ που εορτάζουν αλλά και να αγιασθούν προσωπικά.

ΕΚ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΕΚΟΙΜΗΘΗ Ο ΜΑΚΑΡΙΣΤΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥΠΟΛΕΩΣ ΚΥΡΟΣ ΠΕΤΡΟΣ (ΔΑΚΤΥΛΙΔΗΣ)

Την 26^η Δεκεμβρίου 2012 εκοιμήθη ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης Χριστουπόλεως κυρός **Πέτρος (Δακτυλίδης)** μετά από μακράν ασθένεια.

Ο μακαριστός γεννήθηκε στην Μύκονο το έτος 1927 και επί 20ετία ολόκληρη έζησε στην Κόρινθο, ως σπουδαστής της Εκκλησιαστικής Σχολής Κορίνθου, Ιεροκήρυκας και Προϊστάμενος του Ι. Καθεδρικού Ναού του Αποστόλου Παύλου. Ήταν χειροτονία του Μακαριστού Μητροπολίτου Κορίνθου κυρού **Προκοπίου (Τζαβάρια)**.

Ο Σεβ. Ποιμενάρχης μας **κ. Διονύσιος** αμέσως μόλις πληροφορήθηκε τον θάνατό του αναχώρησε για την Μύκονο, συνοδευόμενος από ιερείς της πόλεως Κορίνθου, προκειμένου να παραστεί στην Εξόδιο ακολουθία του, που τελέσθηκε την Πέμπτη 27 Δεκεμβρίου στις 11.00 π.μ. Επίσης έδωσε εντολή να ηχήσουν πένθιμα οι καμπάνες του Ι. Καθεδρικού Ναού της Πόλεως Κορίνθου και να τελεστεί Τρισάγιο την ώρα που θα τελείται η Εξόδιο Ακολουθία του μακαριστού.

Ας είναι Αιώνια η Μνήμη του!

ΕΚ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΥΠΟΥ.

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ ΠΑΤΡΩΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

* Στον Ιερό Ναό Αγίας Τριάδος Πατρών τελείται καθημερινά Θεία Λειτουργία από 6.30 π.μ. έως 8.30 π.μ.

* Τετάρτη βράδυ 9.30 -12.30 Μικρά Αγρυπνία.

* Πέμπτη εσπέρας τελείται Εσπερινός και Ιερά Παράκλησις στην Παναγία μας ή στον Όσιο Αρσένιο και ακολουθεί σύντομο Κήρυγμα, από ώρα 5.00 - 6.30 μ.μ.

ΕΙΣΑΓΟΓΕΣ ΕΜΠΟΡΙΑ ΑΝΤΑΛΑΚΤΙΚΩΝ-ΣΥΝΕΡΓΕΙΟ ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΕΙΩ ΑΥΤ/ΤΩΝ

www.automintzas.gr

AutoMintzas - Auto Electric Center

Κολοκοτρώνη 1, Ν. Σούλι Πατρών, Τηλ./Φαξ: +30 2610.641.860

E-mail: info@automintzas.gr

ΛΑΜΠΡΗ Η ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΚΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥ ΣΤΗΝ ΕΝΟΡΙΑ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ ΕΓΛΥΚΑΔΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

Σε ατμόσφαιρα χαράς και ευφροσύνης πραγματοποιήθηκε η Χριστουγεννιάτικη γιορτή από τα μικρά αγγελούδια του Παιδικού Σταθμού της Εκκλησίας μας που βρίσκεται δίπλα στον Ιερό Ναό των Αγίων Πατέρων στην Εγλυκάδα.

Εκατό παιδιά και πλέον ζωντάνεψαν τις σκηνές από την Γέννηση του Σωτήρος, έψαλαν ύμνους,

τραγούδησαν, είπαν ποιήματα και έδωσαν με τον δικό τους ξεχωριστό αγνό τρόπο, μήνυμα ζωής και ελπίδος σε μια τόσο δύσκολη εποχή.

Την εκδήλωση άνοιξε ο Αιδεσιμολογιώτατος

Πρωτοπρεσβύτερος π. Κων/νος Αθανασόπουλος (φωτό), εφημέριος της ενορίας Αγίου Ανδρέου Εγλυκάδος και εν συνεχεία ανέλαβαν οι μικροί μας φίλοι να μας ταξιδέψουν στην Αγία Βηθλεέμ για να δοξάσουμε μαζί με τους Αγγέλους, τους Ποιμένες και τους Μάγους, τον Σωτήρα και Λυτρωτή του κόσμου.

Ήτο συγκινητική η όλη ατμόσφαιρα, κυρίως βλέποντας τους γονείς των παιδιών να καμαρώνουν τα βλαστάρια τους με πολλή χαρά και με δάκρυα στα

μάτια για το δώρο που τους έδωσε ο Θεός, δηλ. τα παιδιά.

Την εκδήλωση έκλεισε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών κ.κ. Χρυσόστομος ο οποίος μίλησε με θερμά λόγια για την θαυμάσια εργασία η οποία γίνεται στον Εκκλησιαστικό παιδικό Σταθμό και επήνεσε τους Ιερείς και το προσωπικό για την ολόψυχη προσφορά τους. Επίσης ευχαρίστησε τους γονείς οι

οποίοι εμπιστεύονται τα παιδιά τους στην αγκαλιά της Εκκλησίας και ευχήθηκε σε όλους κυρίως στα παιδιά κάθε χαρά και ευλογία από τον εν τω Σπηλαίω της Βηθλεέμ τεχθέντα Σωτήρα του κόσμου.

* Στα παιδιά προσφέρθηκαν πλούσια δώρα και σε όλους νηστήσιμα κεράσματα, τα οποία είχαν ετοιμασθή από τις εθελόντριες της ενορίας του Αγίου Ανδρέου Εγλυκάδος.

"Θερμές Ευχές"

Από τους εκπαιδευτές οδηγών Διονύση και Αλεξία Μαυροειδή

Αγαπημένοι Φίλοι, Φίλες και Παιδιά, Γνωστοί και Άγνωστοι Συνάνθρωποι, Αγαπημένοι Οδηγοί κάθε είδους οχήματος.

Ας ξεκινήσουμε όλοι μαζί την Νέα Χρονιά 2013 με σταθερή πορεία, με Αγάπη, Πίστη, Προσευχή και Προσοχή, έχοντας πάντα στο τιμόνι της ζωής μας, Οδηγόμας, τον Χριστό μας.

Ας βάλουμε στη θέση της απελπισίας την Ελπίδα, την Χαρά, και ας τις διατηρήσουμε ζωντανές και ακλόνητες, ολόκληρη την νέα χρονιά.

Ας έχουμε διαρκή επικοινωνία με τον Δημιουργό μας τον Θεό μας, τον Παντοδύναμο, τον Παντογνώστη, τον Άκτιστον, τον Άφθαρτον, τον Ένα.

Ας αφήσουμε σε Αυτόν, τα θέλω μας και ας μας οδηγήσει την πρέπουσα ώρα όπου Αυτός κρίνει,

ας γίνει το θέλημά Του.

Ας κατορθώσουμε να ζούμε με τον κόσμο, όπως το λάδι με το νερό στο κανδήλι, που δεν ανακατεύονται

αλλά συνυπάρχουν για ένα κοινό σκοπό, το φως του καντηλιού και εμείς για να διατηρούμε άσβεστο το φως της Αγάπης μεταξύ μας.

Ας πιστέψουμε ότι ποτέ δεν είναι αργά για κανέναν για τίποτα, για καμμία χώρα, για καμμία πατρίδα και ιδιαίτερα για την ευλογημένη μας Πατρίδα την Ελλάδα μας, αρκεί Μόνον ο Χριστός μας, να κυριαρχεί στην ψυχή μας στην καρδιά μας σε στην ζωή μας.

Ας προχωράμε σαν να ζούμε μόνον εμείς και ο Θεός σ' αυτή τη γη. Αυτός οδηγός μας και εμείς πιστοί και ακλόνητοι στο "Γεννηθήτω το θέλημά Του...".

Σας ευχόμεθα Ευλογημένη Ειρηνική, Δημιουργική Χρονιά το 2013, με Αγάπη, Σεβασμό, Υπομονή και με την Πίστη ότι η Ελλάδα μας ποτέ δεν πεθαίνει... και ότι ο Θεός μας, όλους μας Αγαπά.

ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΧΟΡΩΔΙΑ
Θεόδωρος Φωκάενης

Ο ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΣ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
ΤΗΣ ΧΟΡΩΔΙΑΣ
κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΕΡΓΟΣ,
Ο ΧΟΡΑΡΧΗΣ

κ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΘΕΟΤΟΚΑΤΟΣ
ΚΑΙ ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΧΟΡΟΥ, ΣΑΣ
ΕΥΧΟΝΤΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΟ ΚΑΙ
ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ ΤΟ ΝΕΟ ΕΤΟΣ.

Παραδοσιακό Εστιατόριο
"ΚΡΗΝΗ"

- * Μεγάλη ποικιλία σπιτικών φαγητών
- * Σπεσιαλιτέ σπιτικές πίτες
- * Νηστήσιμα
- * Τρόφιμα και σε πακέτο

Παντοκράτορας 57
Ανοικτά μεσημέρι - βράδυ

Τηλ.: 2610/621.147 - άνω Πόλη ΠΑΤΡΑ

Ο Πατρινός Αγιογράφος
Χαράλαμπος Μαντέλης,
Αγιογραφεί εικόνες για το Οικουμενικό
Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως.
Τηλέφωνο: 6945317522

Η ΝΥΧΤΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Μετά την “κατ’ όναρ” αποκάλυψη που είχε ο Ιωσήφ για τα συμβαίνοντα στην Παρθένο Μαρία, και την απόφαση που πήρε, ύστερα από την “υπόδειξη” του Αγγέλου, να “παραλάβει” στο σπίτι του την “ούση εγκύω” (Λουκ. 2.5) ως “γυναίκα” του (Ματθ. 1,20), πέρασαν ησυχά οι υπόλοιποι μήνες της αναμονής μέχρι τον χρόνο του τοκετού.

Τότε, ακριβώς, “εγένετο εν ταις ημέραις εκείναις και εξήλθεν δόγμα παρά καίσαρος Αυγούστου απογράφεσθαι πάσαν την οικουμένην” (Λουκ. 2.1). Διέταξε ο αυτοκράτορας Αύγουστος την απογραφή του πληθυσμού, όπως είχε καθορισθεί να γίνεται απογραφή κάθε δεκατέσσερα χρόνια στις περιοχές της Ανατολής, και πάντοτε με κέντρο την Αίγυπτο, υποχρεώνοντας έτσι τον κόσμο να πηγαίνει στον τόπο της πατρογονικής του καταγωγής για ασφαλέστερο έλεγχο. Ο Ιωσήφ και η Μαρία πειθαρχώντας στην αυτοκρατορική διαταγή για απογραφή, ξεκίνησαν για την Βηθλεέμ, την πόλη που η αρχαία παράδοση και προφητεία την ήθελε ως τόπο γέννησης του Μεσσία (Μιχ. 5,1), “διά το είναι αυτόν (τον Ιωσήφ) έξ οίκου και πατριάς Δαυίδ” (Λουκ. 2,4). Η Βηθλεέμ, ως τόπος γέννησης του Ιησού, του Μεσσία, αναφέρεται σε ολόκληρη την ευαγγελική παράδοση, “ο Χριστός έρχεται” στην Ιουδαία και “έκ σπέρματος Δαυίδ και από Βηθλεέμ την Κώμη όπου ήν Δαυίδ” (Ιωαν. 7,42’ Ματθ. 2,5). Ο Ιωσήφ και η Μαρία δεν έτυχαν κάποιας φιλοξενίας στην Κώμη της Βηθλεέμ, επειδή παρουσιάστηκε λόγω της κοσμοσυρροής μεγάλη έλλειψη στέγης, όπως αναφέρει ο Ευαγγελιστής Λουκάς, “ούκ ήν αυτοίς τόπος εν τω καταλύματι”, ήταν φυσικό να προτιμήσουν, αντί της υπαίθρου, κάποιο κλειστό χώρο, έστω και το σταύλο των ζώων κάποιου κοντινού προς την πόλη πανδοχείου, όπου τελικά “έτεκεν τον υιόν αυτής τον πρωτότοκον, και εσπαργάνωσεν αυτόν και ανέκλινεν αυτόν εν τη φάτνη” (Λουκ. 2,7). Το βρέφος ήταν “υιός αυτής”, δηλαδή της Παρθένου Μαρίας, χωρίς καμία αναφορά σε “ανθρώπινη πατρότητα”. Διότι την ημέρα του ευαγγελισμού της Παρθένου από τον Αρχάγγελο Γαβριήλ ο οποίος της είπε: “Πνεύμα Άγιον επελεύσατε επί σέ και δύναμις υψίστου επισκίασε σοί” (Λουκ. 1,35). Η σύλληψις της Παρθένου Μαρίας έγινε άνευ σπέρματος και ηδονής, “ίνα καθαράν και κινήν αναλάβη εις την ιδικήν του υπόστασιν ο του Θεού Υιός την του Αδάμ φύσιν, καθώς ήτον προς της παραβάσεως “καθότι η εμπλαθής ηδονή, διής συλλαμβάνονται οι άνθρωποι, αποτέλεσμα

έστι της του Αδάμ παραβάσεως”. Στο σχέδιο του Θεού για την σωτηρία του ανθρωπίνου γένους έπρεπε να βρεθεί το κατάλληλο πρόσωπο, και δεν ήταν άλλο παρά η ταπεινή κόρη της Ναζαρέτ, η Παρθένο Μαρία. Για το μεγάλο σκοπό της αναδημιουργίας του ανθρώπου, ο Θεός προαιωνίως την εξέλεξε και την προετοίμασε. Το πρόσωπο της Θεοτόκου απολαμβάνει μεγάλη τιμή στην Ορθόδοξη Εκκλησία, για το μοναδικό σκοπό που διαδραμάτισε στο σχέδιο του Θεού (Θεία Οικονομία) για την σωτηρία του κόσμου. Έγινε συνεργός του Θεού. Η πίστη στην Θεανθρώπινη του Χριστού μας υποχρεώνει να τιμούμαι και το όργανο, το σκεύος, της ενανθρωπήσεως, την Θεοτόκο. Η ανακάλυψη της φύσεως του ανθρώπου από την Θεία φύση του Χριστού, άρχισε με την ενανθρωπίωση του Χριστού στα σπλάχνα της Παρθένου Μαρίας. Έτσι η Θεοτόκος έγινε η αρχή της Θεώσεως του ανθρώπου και η αιτία της σωτηρίας του, κατά τους Πατέρες της Εκκλησίας.

Εκείνη την “άγια νύχτα” της γεννήσεως του Χριστού, ποιμένες (βοσκοί) της περιοχής ήσαν “αγραυλούντες και φυλάσσοντες φυλακάς της νυκτός επί την ποιμήνην αυτών”, ήταν δηλ. άγρυπνοι και φύλαγαν τα πρόβατά τους. Εκεί λοιπόν με θαυμαστό τρόπο “άγγελος Κυρίου επέστη αυτοίς και δόξα Κυρίου περιέλαμψεν αυτούς”, αναγγέλει η έλευση και η γέννηση του αναμενόμενου σωτήρα Χριστού (Λουκ. 2, 8-9). “πλήθος στρατιάς” Αγγέλων ψάλλει το “Δόξα εν υψίστοις Θεώ”. Η αναγγελία αυτή σήμαινε για τους Ιουδαίους, ότι ο Θεός “επιπέλαμψεν” αποφάσισε να “επισκεφθεί” το λαό του και τον κόσμο όλο. Και μάλιστα αυτή τη φορά η έλευσή του πραγματοποιείται “έν σαρκί”. Η αναμενόμενη απο αιώνες λύτρωση δεν ήταν πλέον θέμα προσδοκίας (προσδοκία των εθνών) αλλά πραγματικότητα του παρόντος και ο Αυτρωτής εισέρχεται στον κόσμο δυναμικά και σωτηριολογικά, κοιμίζοντας “χαράν μεγάλην, ήτις έσται παντί τω λαώ” (Λουκ. 2,10). Το “σημείο” που φανερώνει στους ποιμένες την αλήθεια της εξαγγελίας αυτής δεν είναι άλλο παρά “βρέφος εσπαργανωμένον και κείμενον εν φάτνη” (Λουκ. 2,12). Έτσι, προτρέπει ο Άγγελος τους ποιμένες να μεταβούν στην ιερή πόλη της Βηθλεέμ, για να δούν με τα ίδια τους τα μάτια το μεγάλο γεγονός της Γεννήσεως του Ιησού Χριστού. Ο “ευαγγελισμός” των ποιμένων είναι ένα είδος Θεοφάνειας, που τους προκαλεί δέος και “φόβο”. Αυτοί οι απλοϊκοί άνθρωποι “εφοβήθησαν φόβον μέγαν”, διότι “δόξα Κυρίου περιέλαμψεν αυτούς” (Λουκ. 2,9). Μετά τον Ευαγγελισμό της Θεοτόκου έχουμε τον “ευαγγελισμό” των ποιμένων και κατ’ επέκταση τον ευαγγελισμό όλου του κόσμου.

Ο άνθρωπος συνήθως εμπιστεύεται για την κατανόηση του γύρω του κόσμου την λογική του και τις αισθήσεις του. Αντίθετα όμως, φαίνεται πως υπάρχει στη ζωή και άλλος δρόμος, ο εσωτερικός “της καρδιάς”, εκείνον που επέλεξαν οι ποιμένες, οι “μάγοι” εξ ανατολών κοιμίζοντας δώρα, και η Παρθένο Μαρία. Εκεί στην «καρδιά» συντελείται ουσιαστική λειτουργία και τα «ρήματα» του Θεού «ορώνται» στην ορθή τους διάσταση ως γεγονότα και ιστορία. Η «καρδιά» του ανθρώπου μπορεί να γίνει μια «νέα φάτνη» και το «σημείο» των ποιμένων να κατευθύνει και τα δικά μας βήματα προς τη σωστή κατανόηση και βίωση όλης αυτής της ιστορίας της Θείας Οικονομίας.

Ο άγιος Θεοφύλακτος Βουλγαρίας λέει με αφορμή την εορτή των Χριστουγέννων: Η «θεία κένωση» στο πρόσωπο του Θεού Λόγου είναι καρπός της άπειρης αγάπης του Δημιουργού Θεού προς το πλάσμα του και της θείας προσωπικής ελευθερίας. Προσλαμβάνοντας την ανθρώπινη φύση και ενώοντας υποστατικά με την Θεία φύση του ο Υιός και Λόγος του Θεού Πατρός, παρεμβαίνει στον χρόνο και εντάσσεται στην ιστορία. Ο άνθρωπος με την Ενανθρώπηση του Θεού Λόγου, απέκτησε την δυνατότητα να προσεγγίσει τον Θεό του και να τον γνωρίσει. Απέκτησε την αμεσότητα της Κοινωνίας, η οποία θα συνεχισθεί αναεωμένη στην αιωνιότητα. Αυτή είναι η αιώνια αλήθεια που κηρύσσεται αυτές τις ημέρες από την Βηθλεέμ. Ο Θεός γίνεται άνθρωπος για να γίνουμε εμείς «θεοί» κατά Χάριν. Ο Θεός στη φάτνη φανερώνεται και γίνεται ως «ένας έξ ημών». Γι αυτό η θεολογία της σαρκώσεως είναι «κηνωτική» θεολογία. Ο Θεός «κατέρχεται» στον κόσμο μας, «κενούται», «πτωχεύει» από την δόξα του για να υψωθούμε εμείς και «πληρωθούμε» από την δόξα Του, όπως ύμνησαν οι Άγγελοι την ιερή εκείνη νύχτα. Στη Βηθλεέμ σαρκώθηκε ο Λόγος του Θεού και γεννήθηκε ο άνθρωπος, ο «πνευματικός» Αδάμ. Τα Χριστούγεννα παρουσιάζονται πιο πολύ ως γιορτή του ανθρώπου παρά του Θεού. Είναι η γενέθλια ημέρα του Χριστού αλλά και του καθενός ανθρώπου μέσα στην πίστη. Ο Θεός Λόγος προσλαμβάνει στην Θεία φύση του, ό,τι δεν είχε πριν, την φθαρτή δηλαδή ανθρώπινη φύση, κενώνοντας ακενώτως την άφθαρτη θεότητά Του. Ο Ιησούς Χριστός είναι ένα πρόσωπο και μία Υπόσταση, «έν δύο φύσειν ασυγχύτως, ατρέπτως, αδιαρέτως, αχωρίστως γνωριζόμενος», κατά την Δ' έν Χαλκιδόνι Σύνοδο.

Ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος για να μας εισαγάγει στην Θεία Ενανθρώπηση, μας λέει: Ένα ξυλοργό βλέπω, και μία φάτνη για τα ζώα, βρέφος και σπάργανα, λεχάνια Παρθένο χωρίς να έχει ούτε τα αναγκαία, όλα γεμάτα από φτώχεια, όλα γεμάτα από ανέχεια. Και συνεχίζει ο Ιερός Πατήρ: Είδες πλούτο μέσα σε μεγάλη φτώχεια; Πώς, ενώ ήταν πλούσιος, έγινε για μας φτωχός; Πώς ούτε κρε-

βάτι, ούτε στρώμα είχε, αλλά μέσα σε μία ξερή φάτνη ήταν τοποθετημένος; (ΕΠΕ 35,484). Αυτή υπήρξε η έσχατη πτωχεία του ενανθρωπήσαντος Θεού: Το ότι «εκένωσε» τον εαυτό Του, το απεριόητο Θεϊκό Του μεγαλείο, και «έλαβε δούλου(ανθρώπου) μορφήν» (Φιλιπ. Β. 7). Μέσα από αυτή τη φτώχεια, μας χορήγησε τον πλούτο της Θεότητός Του. Διότι, αλλιώς εμείς πώς θα μπορούσαμε να γίνουμε «Κοινωνοί Θείας φύσεως» (Β Πέτρ. Α'4), και δόξης, αν Αυτός δεν σμίκρυνε τον εαυτό του και δεν συνέστειλε το Θεϊκό Του μεγαλείο, ώστε να γίνει σαν κι εμάς, προκειμένου να μας ενώσει μαζί Του; Ήλθε ο απεσταλμένος του Θεού Πατρός, Υιός ο μονογενής υπάρχων αυτός του Θεού και Πατρός, «ίνα τους υπό μόνον εξαγοράσει, ίνα (ημείς οι άνθρωποι) την υιοθεσίαν απολάβομεν». Με την αμαρτία των πρωτοπλάστων, ο άνθρωπος αρνήθηκε την κοινωνία με τον Θεό και έξεπσε από την Θεία ζωή. Δημιουργήθηκε χάσμα μεταξύ Θεού και ανθρώπου. Έτσι ο άνθρωπος βρέθηκε μακριά από τον Θεό. Η ζωή όμως μακριά από τον Θεό είναι κόλαση και θάνατος. Είδε τον άνθρωπον αμαρτωλό ο Θεός Πατήρ, εκείνον τον οποίον Εκείνος δημιούργησε προικισμένο με πολλά χαρίσματα και προορισμένο για την «τελειότητα» και την «θέωση» να είναι υπό την φοβερή εξουσία του Σατανά. Σε αυτή την φοβερή και δεινή κατάσταση είδε τον άνθρωπο ο Θεός Παντοκράτωρ και τον σπλαχνίστηκε. Οι άνθρωποι αφού έγιναν μία φορά μέτοχοι της εικόνας του Θεού, δεν έπρεπε να χαθούν. Έτσι, έπρεπε να ανανεωθεί η Θεία εικόνα μέσα τους. Η ανανέωση δεν μπορούσε να γίνει από κανένα άλλο, ούτε Άγγελο, ούτε Αρχάγγελο, ούτε Προφήτη, παρά μόνο από τον Χριστό, τον Λόγο του Θεού, «την απάρακτη εικόνα του Πατέρα». «Ο Λόγος σάρξ εγένετο και εσκήνωσεν εν ημίν» (Ιωαν. 1,14). Ο Θεός άνθρωπος-Θεάνθρωπος. Ο Θεός γίνεται άνθρωπος για να σώσει τον άνθρωπο! Μυστήριο μέγα και ανερμήνευτο. Θαύμα θαυμάτων ανερμήνευτο. Ο Θεός έν φάτνη ανακλίνεται, και πεινά και διψά και πάσχει και υποφέρει. Ποια γλώσσα να το ερμηνεύσει; Μόνο με πίστη προσεγγίζεται το μυστήριο της Ενανθρωπήσεως και μόνο με την πίστη πάντες δοξάζομεν. Το δοξάζομεν με όλη μας την ψυχή.

Η γέννηση του Χριστού παρουσιάζεται και στην πιλοσία μυνογραφία της Εκκλησίας, ως μυστήριο και ως θαύμα, που είναι απρόσιτο στην ανθρώπινη διάνοια. Ένας ύμνος των Χριστουγέννων λέει: «Πώς να εκφράσω το μεγάλο μυστήριο; Ο άσαρκος σαρκώνεται, ο Λόγος αποκτά υλικές διαστάσεις, ο άόρατος γίνεται ορατός, ο αψηλάφητος γίνεται ψηλαφητός και αυτός που δεν έχει αρχή αποκτά αρχή». Ακόμη και οι Άγγελοι εξεπλήγησαν βλέποντας πως ο Θεός σαρκούται και εκστατικό μπροστά στο μέγα μυστήριο της Ενανθρωπήσεως, αναπέμπουν Δοξολογία προς Τον Θεό. «πλήθος στρατιάς» Αγγέλων ψάλλει το «Δόξα εν υψίστοις Θεώ και επί γής ειρήνη εν ανθρώποις ευδοκία». Διότι αξιώθηκαν κι αυτοί να βιώσουν και να δούν αυτό το μεγάλο γεγονός! Το στιχηρό του εσπερινού των Χριστουγέννων μας παρουσιάζει πολύ παραστατικά την ευχαριστία και την προσφορά στο Θείο βρέφος, όλης της κτίσης: «Οι Άγγελοι τον ύμνον, οι ουρανοί τον Αστέρα, οι Μάγοι τα δώρα, οι ποιμένες το θαύμα, η γή το σπήλαιον, η έρμος την φάτνην, ημείς δε Μητέρα Παρθένον». Το ανθρώπινο γένος πρόσφερε στον Θεό το μεγαλύτερο και αγιότερο και γλυκύτατο δώρο, κατά τους Πατέρες. Την Παρθένο Μαρία.

Το μήνυμα των Χριστουγέννων φέρνει χαρά και αγαλίαση. Οφείλεται στο γκρέμισμα ενός φραγμού: «ο μεσότοιχος του φραγμού διαλύθηκε». Πρόκειται για το μεσότοιχο που είχε υψωθεί ανάμεσα στον άνθρωπο και το Θεό.

Ωστόσο, με καρδιά πιο αφιλόξενη κι απ'εκείνη των άλλων ζώων προς τον νεογέννητο Χριστό, θα λατρεύουμε για άλλη μία φορά, τον καταναλωτισμό και το πώς θα φάμε την γαλοπούλα, περνώντας και μια βόλτα, έτσι «για το καλό» κι απ'τους ναούς σαν «καλοί χριστιανοί». Ενώ οι χριστιανοί καλούνται να δουλεύουν ακόμα κι αν δεν έχουν οι ίδιοι οικονομικό πρόβλημα, αλλά να βοηθούν από το περισσότερο της παραγωγής τους, τους μη έχοντες (άνεργους, ανάπηρους, ηλικιωμένους κ.λ.π). Ένας δημοσιογράφος ρώτησε ένα νεαρό την περίοδο των Χριστουγέννων: Τι δώρο θέλεις τα Χριστούγεννα; Και το αγόρι απάντησε: Δεν τα «πάω» τα Χριστούγεννα, δεν θέλω δώρο. Είπε μία αλήθεια. Αφού ζει με την αμαρτία και στα πάθη, πώς να «πάει» τα Χριστούγεννα; Δεν βιώνει τον Χριστό. Όταν η σχέση μας με τον Χριστό δεν είναι εμπειρίας, βιωματική, αλλά μηχανική και εξωτερική, τότε δεν έχουμε καμία σχέση με τον Χριστό αλλά και με τον άνθρωπο. Χωρίς μετάνοια δεν καταλαβαίνουμε Χριστούγεννα ούτε τα βιώνουμε εσωτερικά στην καρδιά (ψυχή) μας.

Ο Αββάς Δωρόθεος λέει: Όταν είμαστε μακριά από τον Χριστό, είμαστε μακριά και από τον άνθρωπο. Για παράδειγμα, έχουμε μία ρόδα ποδηλάτου με τις ακτίνες. Στο κέντρο είναι ο Χριστός. Όσο οι άνθρωποι πλησιάζουν τον

Χριστό, πηγαίνουν προς το κέντρο, τόσο πλησιάζουν με τον συνάνθρωπο. Στο κέντρο είναι η κατὰ Χριστόν ζωή λένε οι Πατέρες. Η πραγματική αγαπία. Με τα έργα δείχνουμε αν αγαπούμε τον Χριστό και τον άνθρωπο. Αλλιώς παίζουμε θέατρο. Είναι φοβερό πράγμα να έρχονται Χριστούγεννα και να μην αγγίζουν την καρδιά μας.

Ο άγιος Μακάριος ο Αιγύπτιος με αφορμή την εορτή των Χριστουγέννων: Γεννήθηκε ο Χριστός ο Θεός σε σπήλαιο και σοκαρίζεσαι. Γεννήθηκε σε φάτνη και σοκαρίζεσαι. Γεννήθηκε ανάμεσα σε άλογα ζώα και σοκαρίζεσαι! Αλλά γεννιέται και κάπου αλλού ο Χριστός, σε πολύ χειρότερες συνθήκες, σε πιο φοβερό σκοτάδι. Μέσα στον άνθρωπο, που έχει πυκνό και βαθύ σκοτάδι από τα πάθη. Λένε οι Πατέρες: Γεννήθηκε ο Χριστός σε φυσικό σκοτάδι, για να γεννηθεί μέσα (στη καρδιά) μας, στο πνευματικό σκοτάδι. Όταν όμως μπαίνει μέσα μας ο Χριστός, φωτίζει το σκοτάδι. Όπως τους αγίους. Αυτό είναι το μεγάλο γεγονός για εμάς, η «κένωση» του Χριστού. Το μόνο δώρο που θέλει από εμάς ο νηπιάσιος Χριστός, είναι οι αμαρτίες μας. Όπως είχε διαβεβαιώσει ο ίδιος ο Χριστός στον άγιο Ιερώνυμο. Να πούμε στο Χριστό: Κύριε, γεννήθηκες και ήρθες στον κόσμο για όλους τους ανθρώπους αλλά και για μένα ξεχωριστά. Είμαι παράξενος άνθρωπος, έλα να με διορθώσεις. Έλα να με θεραπεύσεις. Εγώ όμως Κύριε, θα στηριχτώ σε Σένα. Μόνο σε Σένα. Να νοιώσουμε τον Θεό δικό μας, προσωπικό. Ότι κι αν δεν υπήρχε κανένας στη γή, θα γεννιόταν ο Χριστός για μένα, και θα έκανα Χριστούγεννα. Αυτό είναι μεγάλη ελπίδα και πληρώνεται η ψυχή μας, η καρδιά μας, από Θεϊκή αγάπη και ταυτόχρονα ευχαριστία και ευγνωμοσύνη προς τον Θεό.

Η γλυκιά χαρά των Χριστουγέννων γεμίζει την καρδιά μας, το βλέμμα μας, την ψυχή μας. Το σπίτι μας γεμίζει με την ευτυχία των Χριστουγέννων και την αγάπη του Θεού, που έγινε τόσο μικρό βρέφος, για να μπορούμε να Το πλησιάσουμε, να Του πούμε τον πόνο μας, την θλίψη μας, και να παρηγορηθούμε από τα τρυφερά χεράκια Του, που θα μας ευλογήσουν στην εορτή Του και σε όλη τη ζωή μας.

Να αγαπήσουμε φέτος πιο πολύ τον Χριστό, έν μετανοία μέσα στην Εκκλησία. Η καρδιά μας να γίνει μία άλλη φάτνη, ώστε να γεννηθεί εκεί μέσα ο νηπιάσιος Χριστός, ο Ήλιος της Δικαιοσύνης και να γίνουμε αναγεννημένοι πνευματικά άνθρωποι.

Αμήν.

Του π. Γεωργίου Δημητρόπουλου εφημέριου αγίου Ιωάννου Προδρόμου Γομοστού

Το μέλι στην αρχαία Αίγυπτο και στους χρόνους της παλαιάς Διαθήκης

Εκτός από την αρχαία Ελλάδα, το μέλι είχε σημαντική διατροφική και θεραπευτική αξία και στη ζωή των Αιγυπτίων. Οι πρώτες πληροφορίες για νομαδική μελισσοκομία αναφέρονται στη φαραωνική εποχή, κατά την οποία οι Αιγύπτιοι έβαζαν τα μελίσσια τους πάνω σε πλοία της εποχής εκείνης και διέσχισαν τον ποταμό Νείλο για να βρουν απαραίτητες ανθοφορίες που θα τους εξασφάλιζαν μια καλή παραγωγή.

Κατά τον 3ο αιώνα π.Χ. ο βασιλιάς ήταν ο αποκλειστικός κάτοχος των μελισσιών, ο οποίος νοίκιαζε τα μελίσσια με αντάλλαγμα είτε χρήματα είτε μέλι. Οι ενοικιαστές προσλάμβαναν ειδικούς ντόπιους μελισσοουργούς για να τα φροντίζουν με αντάλλαγμα μέλι ή μικρό χρηματικό ποσό. Επίσης, οι μελισσοουργοί επιτελούσαν και χρέη φύλακα από τους κλέφτες, γιατί οι κυψέλες ήταν σημαντικό κεφάλαιο εισοδήματος.

Στις παραποτάμιες περιοχές του Νείλου παράγονταν σημαντικές ποσότητες μελιού αλλά δεν κάλυπταν τις ανάγκες του λαού κι έτσι γίνονταν εισαγωγές από άλλες περιοχές όπως Αττική, Κρήτη, Ρόδος, Αλικαρνασός κ.λ.π. Αναφέρεται χαρακτηριστικά, σε πάπυρους της εποχής, το εντυπωσιακό πλήθος δοχείων και μέτρων χωρητικότητας για τη φύλαξη και μεταφορά του μελιού. Όλα αυτά γιατί το μέλι στην αρχαία Αίγυπτο έπαιξε σημαντικό

ρόλο στην οικονομική, θρησκευτική, διατροφική και θεραπευτική ζωή των Αιγυπτίων. Επίσης, χρησιμοποιήτο στο χώρο της ιατρικής και της κοσμετολογίας, φημισμένο για τις καλλυντικές του ιδιότητες. Η τιμή του μελιού τον 3ο αιώνα π.Χ ήταν 16-17 δραχμές αργύρου ανά "μετρητήν" ή 9 οβολοί και 3 1/2 δραχμές ανά χουν, ενώ στη Βυζαντινή περίοδο ήταν 1-2 "κεράτια" ανά "ξέστην".

Φεύγουμε από την Αίγυπτο και πάμε στην παλαιά Διαθήκη, όπου αναφέρεται ότι ο Σαμψών βρίσκεται στο στόμα ενός λιονταριού μια κηρήθρα με μέλι και τη μοιράζεται με την οικογένειά του. Ο δε Σόλων συμβουλεύει το γιο του να τρώει μέλι για να έχει δύναμη γνώσης και σοφίας. Ο γιος του βασιλιά Σαούλ, ο Ιωνάθαν, ενώ καταδιώκεται από τους Φιλιστίους, βρίσκει στο δάσος ένα μελίσι, από το οποίο τρώει μερικές κηρήθρες με μέλι και έτσι ανακτά τις δυνάμεις του γλιτώνοντας από τους εχθρούς.

Στα κείμενα της παλαιάς Διαθήκης διαβάζουμε τρόπους κατανάλωσης του μελιού, όπως: αλλοιφόμενο με ψωμί, με βούτυρο, διαλυόμενο σε γάλα, με κηρήθρα και με τηγανίτες. Αναφέρει ο Ιερεμίας ότι φύλασαν το μέλι μαζί με άλλα δημητριακά και λάδι σε υπόγειες στοές για περιπτώσεις ανάγκης. Στην Παλαιστήνη, το μέλι ήταν άφθονο, αρωματικό και αποτελούσε αντικείμενο εμπορίου με ανταλλάγματα με άλλους γειτονικούς λαούς. Η δε γλυκιά του παραλληλιζόταν με το λόγο και τη σοφία του Θεού.

ΚΡΕΟΠΩΛΕΙΟ
"ΤΟ ΤΡΑΝΟ ΛΙΒΑΡΙ"
ΑΣΤΕΡΙΩΤΗΣ

ΔΚΡΩΤΗΡΙΟΥ 17
ΨΑΡΟΦΑΙ ΠΑΤΡΑΣ

ΤΗΛ.: 2610/321.511 -
ΟΙΚΙΑΣ 2610/310.317
& ΚΙΝ.: 6945/795.725

Η καλή και η κακή σπορά και τα αποτελέσματά της

"Ο γαρ εάν σπείρη άνθρωπος, τούτο και θερίσει". (Γαλ. 6, 7)

Κάποτε Χριστιανοί μου, ένας γεωργός στάθηκε μπροστά στο οργωμένο χωράφι του και το ρώτησε με αγωνία:

- Άραγε, χωραφάκι μου, τι θα μου δώσης φέτος; Κι εκείνο του έδωσε μια σοφή και γεμάτη νόημα απάντηση:

- Ο, τι σπείρης, θα θερίσης!

Το έξυπνο αυτό ανέκδοτο αφορά όλους μας, γιατί ο απόστολος Παύλος, με τον σχετικό στίχο της προς Γαλάτας επιστολής του, δεν αναφέρεται στη σπορά των γεωργών αλλά στην πνευματική καλλιέργεια των ανθρώπων.

Μας ομιλεί λοιπόν για δύο είδη σποράς: την κακή και την καλή.

* Η πρώτη αναφέρεται στο σαρκικό μέρος του ανθρώπου, γι' αυτό και ο Παύλος λέγει ότι 1ο σπείρων εις την σάρκα εαυτού εκ της σαρκός θερίσει φθοράν (στ. 8). Η σπορά αυτή είναι η σπορά της αμαρτίας. Πρόκειται, δηλαδή, για τη φροντίδα του σαρκικού ανθρώπου, προκειμένου να ικανοποιηθεί τα κατώτερα ένστικτά του και τις αισθήσεις του με τις παράλογες απαιτήσεις:

- της φιληδονίας, της ασέλγειας και της σαρκολατρίας,
- της λαιμαργίας και της καλοφαγίας,
- της πλεονεξίας και της φιλαργυρίας,
- της μέθης και των ναρκωτικών,
- της αμαρτωλής ζωής, της εξαλλης διασκέδασης και τίσων άλλων.

Σπορά στη σάρκα είναι επίσης:

- η ικανοποίηση του εγωιστικού και υλιστικού φρονήματος, που έχουμε όλοι μας.

- η παράδοση του ανθρώπου στην αδικία, στην πονηριά, στην κακία, στην εκδίκηση, στο μίσος, στον φθόνο και στη ζήλεια.

- η παράδοση του χριστιανού στις προλήψεις και στις δεισιδαιμονίες, στην τύχη, στα όνειρα, στα άστρα, στους μάγους και στα μέντιουμ.

Δυστυχώς, αυτή την ποικίλη καταστρεπτική σαρκική σπορά την βλέπουμε κάθε μέρα γύρω μας σε όλους τους τομείς της κοινωνικής, οικογενειακής και επαγγελματικής ζωής των ανθρώπων. Η σπορά όμως αυτή της αμαρτίας φθείρει και το σωμα και την ψυχή. Καί εμείς οι Πνευματικοί Εξομολόγοι αυτή την φθορά την "ψηλαφούμε" κάθε μέρα στα ιερά εξομολογητήρια.

Πολλά τα τραγικά ναυάγια μιάς τέτοιας ζωής, αδελφοί μου. Διότι έτσι η ψυχή κάθε μέρα μαραζώνει, υποφέρει, πονά..., πεθαίνει χωρίς Θεό! Καί όλα αυτά, γιατί από μόνος του ο άνθρωπος υποδουλώθηκε στη φθορά.

Άλλωστε, είναι γνωστό σε όλους μας από την προσωπική μας πείρα ότι η κακή σπορά γίνεται πολύ γρήγορα, είναι εύκολη και άνετη και μας υπόσχεται πολλά..., και ειδικά αν πιστέψουμε τον λογισμό μας, τις σκέψεις μας και τη φαντασία. Ο θερισμός όμως θα είναι τραγικός στο τέλος. Θα είναι η φθορά και ο θάνατος. Ο θάνατος όμως ο αιώνιος, ο χωρισμός της ψυχής μας από τον Θεό μέσα στην αιωνιότητα. Ένας ατέλειωτος πόνος..., απaráκλητη και απαρηγόρητη εις τους αιώνες η ψυχή μας.

* Υπάρχει όμως και η άλλη, η καλή σπορά, η σπορά στο πνεύμα. Γι' αυτήν λέγει ο απόστολος Παύλος: "ο δε σπείρων εις το πνεύμα εκ του πνεύματος θερίσει ζώντων αιώνιον" (στον ίδιο στίχο 8). Ως πνεύμα θεωρείται η ψυχή μας. Άρα, κάθε πιστός αγωνιζόμενος χριστιανός που προσέχει, φροντίζει, και επιμελείται την ψυχή του με πολύ φόβο, στην ουσία σπέρνει σ' αυτήν και την τρέφει με όσα αγαθά του προσφέρει ο πανάγιος Θεός.

Μιά τέτοια σπορά στην ψυχή μας είναι:

- η μελέτη της Καινής Διαθήκης,
- η προσευχή πρωί και βράδυ,
- η αίσθησις της πανταχού παρουσίας του αγίου,
- η αδιάλειπτος προσευχή με το "Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησόν με".
- η μελέτη των Πατέρων της Εκκλησίας μας,
- η καθαρή Εξομολόγησις, ο τακτικός εκκλησιασμός, η συμμετοχή μας στην Θεία Κοινωνία,
- η νηστεία, η εγκράτεια, η αγρυπνία, η κακοπάθεια,
- ο καθημερινός αγώνας για να διατηρήση ο πιστός καθαρό τον λογισμό του, καθαρό τον νού του από εφάμαρτες σκέψεις,
- η διατήρησις της αγνότητος και της σωφροσύνης και από τους αγάμους νέους, αλλά και μέσα στην οικογένεια,
- η ελεημοσύνη και η συμπαράστασις στον πλησίον, όταν αυτός έχη αληθινή ανάγκη, είτε υλική είτε πνευματική,
- η συγγνώμη και η συγχωρητικότητα,
- η εμπρακτική αγάπη.

- η θεοσέβεια και ο αγνός φόβος του Θεού.

Ναι, αδελφοί μου, όποιος από μας προσπαθεί και ζει μια ζωή αγιασμένη και αφοσιωμένη αποκλειστικά και μόνον στο θέλημα του αγίου Θεού, αυτός οπωσδήποτε στο τέλος της ζωής του θα θερίσει ζώντων αιώνιον, μακαρία και παραδεισένια.

Αν λοιπόν στη χρονιά που πέρασε, σπέρναμε κάθε μέρα και από μια καλή προσπάθεια για την καλλιέργεια των αρετών και για την καταπολέμηση των παθών και των αδυναμιών μας, ας ειμαστε βέβαιοι ότι θα θερίσουμε στην καινούργια χρονιά που έρχεται, την ειρήνη της ψυχής, την ήσυχη συνείδηση και όλους τους καρπούς του Αγίου Πνεύματος, που είναι η χαρά, η αγάπη, η ειρήνη, η πίστις, η ελπίδα, η εγκράτεια, η υπομονή, η ταπείνωση, η μακροθυμία και τόσες άλλες τριαδικές δωρεές και χάρες.

Βέβαια, η πνευματική σπορά και η καλλιέργεια των αρετών και της ευαγγελικής ζωής έχει μεγάλες δυσκολίες, πολλούς πειρασμούς και τρεις μεγάλους εχθρούς:

- τον κόσμο της κακίας, που μας περιβάλλει,
- τη μαύρη χάρη και τον φθόνο των δαιμόνων
- και την κακιά κληρονομία, που φέρνουμε μέσα μας.

Γι' αυτό και ο αγώνας είναι σκληρός και απαιτεί μεγάλη προσπάθεια, πολλή προσοχή και αδιάλειπτη προσευχή.

Μόνο έτσι όμως θα ελκύσουμε το έλεος του Θεού που θα διαφυλάξη το χωράφι της

ψυχής μας απρόσβλητο από τις διαφορές κακίες. Με λίγα λόγια, αυτό είναι που μωβαίνουμε στην Εκκλησία: πως να φυλάγουμε την ψυχή μας από την κακία και από την αμαρτία.

Αδελφοί μου,

στην καινούργια χρονιά που έρχεται, ας γίνουμε όλοι μας καλοί σπορείς. Ας σπέρνουμε και στον εαυτό μας και στους άλλους τους σπόρους των θείων αρετών και του ευαγγελικού λόγου (της ευαγγελικής ζωής). Πρώτα στο δικό μας χωράφι, έπειτα στο χωράφι των παιδιών μας και κατόπιν στα χωράφια των οικείων μας, των συγγενών και σε όποιον από τους συνανθρώπους μας ανοίγει το χωράφι της ψυχής του για να σπαρή αυτός ο λόγος. Κι αυτό πρέπει να γίνεται κάθε μέρα από δω και πέρα, ώστε στο τέλος της ζωής μας να θερίσουμε θερισμόν αγαθόν και ζώντων αιώνιον.

Αμήν.

Η ΣΤΗΛΗ "ΧΑΡΙΝ ΥΓΕΙΑΣ" ΕΥΧΕΤΑΙ Ο ΓΕΝΝΗΘΕΙΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ΝΑ ΦΩΤΙΖΕΙ ΤΙΣ ΚΑΡΔΙΕΣ ΟΛΩΝ ΜΑΣ ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΚΑΙ ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΟ Ο ΝΕΟ ΕΤΟΣ!

*** Η στήλη "ΧΑΡΙΝ ΥΓΕΙΑΣ" θα είναι πάλι κοντά σας μ' ένα νέο ιατρικό θέμα το Σάββατο 05/01/2013**

ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΑ ΑΠΟ ΟΡΘΟΔΟΞΑ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑ

Τραχανάς, Κυλοπίτες, Λαζάνια, Γλυκά του Κουταλιού, Μέλι, Χειροποίητα Λικέρ, Αγιορείτικες Ιαματικές Αλοιφές, Κρασί, Τσίπουρο, Μπαχαρικά, Βότανα, Παρθένο Ελαιόλαδο, Παραδοσιακά Γλυκά, Χειροποίητα Σαπούνια, Όσπρια

Παρασκευή Ε. Θεοδωράτου
Ερμού 90 (έναντι Αστυνομίας), Πάτρα - τηλ.: 2610 223869
κιν.: 6975103295, e-mail: paratheod@yahoo.gr

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΚΑΙ ΑΙΩΝΙΑ

Η "ΕΘΝΙΚΗ ΚΑΤΑΘΛΙΨΗ"...

Ο εορτασμός της Γεννήσεως του Κυρίου μας, τα τελευταία χρόνια είχε ταυτισθεί θα λέγαμε με τον υπερκαταναλωτισμό. Η κρίση όμως έφερε τα επάνω - κάτω, κυριαρχεί πλέον "η εθνική κατάθλιψη" λόγω των χαμένων υλικών αγαθών, αναγκάζοντας αρκετούς από τους συνανθρώπους μας, να γυρίσει σ' έναν διαφορετικό εορτασμό. Σε αυτόν

Του Αλεξάνδρου Κ. Κολλιόπουλου
Εκδότης

που έχει άμεση σχέση με την πνευματική ζωή, το σκαλοπάτι για τη μυστηριακή ζωή.

Η Γέννηση του Θεανθρώπου είναι συνυφασμένη με τη φράση Του «αγαπάτε αλλήλους». Η ιδιότητα, το μεγαλύτερο αποτέλεσμα της πτώσεώς μας, μόνον η αγάπη μπορεί να τη συντρίψει και να τη μεταστρέψει σε ανιδιοτέλεια. «Μηδείς το εαυτού ζητείτω, αλλά το του ετέρου» (Α' Κορ. 10,24), «πάντα υμών εν αγάπη γινέσθω» (Α' Κορ. 16,14) και το σπουδαιότερο «εντέλλομαι υμίν ίνα αγαπάτε αλλήλους» (Ιω. 15,17).

Αυτή η αγάπη είναι ο απαραίτητος κανόνας και νόμος της ζωής, της ενότητας, της αρμονίας, που καταλήγει στο Θεό, γίνεται όπως είναι ο Θεός, αθάνατος και αίδιος.

Όσα κι αν καταναλώσουμε ποτέ δεν είναι αρκετά. Τα αγνά συναισθήματα προϋποθέτουν ειλικρίνεια, αυθεντικότητα, ανοιχτή καρδιά. Έτσι λοιπόν τα φεινά Χριστούγεννα μπορεί να είχαν λιγότερα χρήματα, αλλά σίγουρα περισσότερη αγάπη.

Έλαβα αφορμή για το σημερινό μας σημείωμα, από επίσκεψή μας την περασμένη Κυριακή το απόγευμα στην Πρωτεύουσα, όπου δεκάδες τόνοι από τρόφιμα, παιχνίδια και ρούχα συγκεντρώθηκαν στην πλατεία Συντάγματος από συνανθρώπους μας με προορισμό νεόπτωχους - απόρους συνανθρώπων μας.

Το 2013 θα είναι μια πολύ δύσκολη χρονιά. Όταν ακούμε πως θα κριθούν «όλα ή τίποτε» αυτό σημαίνει πως μας περιμένουν πολύ δύσκολες μέρες. Γι' αυτό ακριβώς χρειάζεται να οργανωθούμε πνευματικά έτσι ώστε να μπορέσουμε να σταθούμε όρθιοι. Χρειάζεται να αρχίσουμε να σκεφτόμαστε διαφορετικά και πιο αντισυμβατικά. Χρειάζεται να γίνουμε πιο δημιουργικοί και πιο αποτελεσματικοί. Χρειάζεται να ανοίξουμε το μυαλό μας και την καρδιά μας, για να υποδεχθούμε μια καινούργια εποχή γεμάτη Χριστό που θα μας δίδει δύναμη και φώτιση.

* Οι κυρίες του Φιλοπτώχου Ταμείου του Ιερού Ναού Αγίας Τριάδος Πατρών, επισκέφθηκαν την περ. Πέμπτη το απόγευμα το Ευηγερίο της "Αγίας Σκέψης".

Τις εκλεκτές κυρίες συνόδευε ο Προϊστάμενος του Ναού Πρωτοπρεσβύτερος π. Ανδρέας Γεωργακόπουλος και ο διάκονος του Ναού Δημήτριος Φαρμάκης.

Αξίζει να σημειωθεί, ότι με μουσικό όργανο, για αρκετή ώρα ερμήνευσαν χριστουγεννιάτικα τραγούδια και παραδοσιακά κάλαντα.

ΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΙΚΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ!

Τις τελευταίες δεκαετίες σε όλον τον κόσμο, και στην ορθόδοξη πατρίδα μας, με κάθε μέσο, ακόμη και δια των σχολείων (σε πολλές δε περιπτώσεις κυρίως μέσω αυτών), διαδίδεται μία αλλοιωμένη εικόνα για τα Χριστούγεννα. Πολλοί στην πραγματικότητα δεν γιορτάζουν την γέννηση του Θεανθρώπου Χριστού, αλλά τον ερχομό των... δώρων και τον στολισμό του... δέντρου, στο οποίο μάλιστα προσεύχονται και αποδίδουν θείες και μαγικές ιδιότητες. Κάθε χρόνο τέτοια περίοδο οι τηλεοπτικοί σταθμοί προβάλλουν αλλοδαπής προελεύσεως ταινίες για

παιδιά, στις οποίες πρωταγωνιστούν επίσης παιδιά-«ηθοποιοί», και τα οποία σε κάποιες περιπτώσεις παρουσιάζονται να προσεύχονται είτε μόνο τους είτε μαζί με τις οικογένειές των όχι στο θείο

βρέφος αλλά στο «θείο» δέντρο, και μάλιστα να το ευχαριστούν στην περίπτωση που θα «εισακουστούν» οι προσευχές τους!

Επίσης μεγάλη σύγχυση επικρατεί σχετικά με το πρόσωπο του Άι-Βασίλη. Οι περισσότεροι ίσως αγνοούν ότι ο Έλληνας ιεράρχης της ορθόδοξης Εκκλησίας μας άγιος Βασίλειος ο Μέγας, ο οποίος καταγόταν από την Καισάρεια της Καππαδοκίας του Πόντου, ήταν υπαρκτό πρόσωπο, αδύνατος από την άσκησι και νέος σχετικά στην ηλικία, αφού εκοιμήθη μόλις 48 ετών, και επομένως δεν πρόλαβαν τα γένεια του να γίνουν κάτασπρα. Ενώ ο Ξερόφερτος και ανύπαρκτος Σάντα Κλάους είναι χοντρός και καθόλου ασκητικός, ροδομάγουλος και με κάτασπρα γένεια.

Και ενώ πρόκειται για κατάλοιπα αρχαίας παγανιστικής μυθολογίας, που θα περίμενε κανείς να είναι βδελύγματα για όλον τον χριστιανικό κόσμο, αίφνης βλέπει και ακούει και διαβάσει ότι διάφοροι ανά τον κόσμο «ειδικοί» (παιδαγωγοί, ψυχολόγοι, κοινωνιολόγοι) «συμβουλευθούν» ότι πρέπει να λέμε ψέματα και ειδωλολατρικά παραμύθια στα παιδιά μας, ότι τάχα ο Σάντα Κλάους είναι πραγματικός και αυτός που τους φέρνει τα δώρα, διότι δήθεν «η πίστι σ' αυτόν τον Ξερόφερτο μύθο τα ωφελεί, τα διδάσκει την αγάπη και την καλωσύνη, τα μαθαίνει να προσπαθούν να έχουν καλό και υπάκουο χαρακτήρα». Και έτσι σιγά σιγά και με την ένοχη ανοχή ημών των σημερινών «χριστιανών» αντικαθίσταται η αλήθεια του Ευαγγελίου και η πίστι στον αληθινό Θεό από την πίστι στον Σάντα Κλάους! Και καλούνται οι γονείς εν γνώσει τους να ανατρέφουν τα παιδιά τους με ψέματα. Τι άριστη και σοφή παιδαγωγική μέθοδος, αλήθεια! Αλλά αν η πίστι σε ένα ψεύδος είναι δυνατόν να προκαλέσει κάποια ωφέλεια, πράγμα για το οποίο αμφιβάλλω, διότι ο ίδιος ο Κύριος μας βεβαιώνει ότι ο πατήρ του ψεύδους είναι ο διάβολος (Ιω 8:44), τότε η αλήθεια και η πνευματική οικοδομή πάνω στην μία και μοναδική αληθινή πίστι του Ευαγγελίου δεν θα φέρη άπειρες ωφέλειες και δεν θα μεταδώση πλούσια την χάρι τού εν Τριάδι Θεού πάνω στα παιδιά μας και σε όλη την κοινωνία;

Η παγανιστική αλλοίωσι και ειδωλολατρική διαστρέβλωσι του νοήματος των χριστουγέννων είναι κάτι που έχει τις ρίζες του από τα αρχαία χριστιανικά χρόνια. Όταν κατά τα μέσα του 4ου αιώνας θεοπίστηκε η εορτή της Θεοφανείας, υπήρχε ακόμη ως αρχαία εκκλησιαστική παράδοσι η αμυδρή ανάμνησι ότι ο Κύριος γεννήθηκε στις 5 του μηνός μετά την πρωτοχρονιά και γι' αυτό τοποθέτησαν την εορτή της Θεοφα-

νείας ή Επιφανείας στις 5 Ιανουαρίου (Κωνσταντίνου Σιαμάκη, «Λαθος ο εορτασμός της χλιετηρίδος έναν χρόνο νωρίτερα», άρθρο της 21ης Ιουλίου 2000). Σύντομα ο εορτασμός έγινε διήμερος 5 και 6 Ιανουαρίου. Στις ίδιες ημερομηνίες όμως συνέπιπτε κατά την αρχαιότητα το χειμερινό ηλιοστάσιο, γι' αυτό στην Αλεξάνδρεια γιορταζόταν τότε η μεγάλη ειδωλολατρική γιορτή του αιωνίου χρόνου (Β. Στεφανίδης, Εκκλ. Ιστ., σ. 116). Εν τω μεταξύ η Ρώμη γιόρταζε εξ αρχής την εορτή της Θεοφανείας στις 25 Δεκεμβρίου, επειδή λόγω κάποιας ημερολογιακής διορθώσε-

ως το χειμερινό ηλιοστάσιο που παλαιότερα συνέπιπτε στις 5 ή 6 Ιανουαρίου τώρα συνέπιπτε στις 25 Δεκεμβρίου, οπότε και η αντίστοιχη ειδωλολατρική εορτή του αιτητήτου ηλίου στην Ρώμη μετατέθηκε στην νέ-

α της ημερομηνία 25 Δεκεμβρίου, ενώ στην Ανατολή παρέμεινε στις 5 Ιανουαρίου. Προφανώς και οι χριστιανοί του 4ου αιώνα στην Ρώμη θεωρούσαν ότι η εορτή της Θεοφανείας γιορταζόταν στις εν λόγω ημερομηνίες από έλξη προς τις ειδωλολατρικές γιορτές, περίπου σαν ένα είδος χριστιανικής αντιπράξεως. Παντως νωρίς η 25η Δεκεμβρίου από την Ρώμη μεταφέρθηκε στις εκκλησίες της Ανατολής και καθιερώθηκε. Τότε συνέβη να διατηρηθούν ως εκκλησιαστικές εορτές και οι δύο ημερομηνίες, η μεν 25η Δεκεμβρίου καθαρώς ως γενέθλιος ημέρα του Χριστού, η δε 6η Ιανουαρίου ως ανάμνησι της βαπτίσεως αυτού.

Εντύπωσι εντούτοις προξενεί το γεγονός ότι η αρχαία ειδωλολατρική γιορτή του «θεού» Χρόνου έχει επιβιώσει μέχρι σήμερα, και μάλιστα στην μεν Δυσι γιορτάζεται ακόμη στις 25 Δεκεμβρίου στην δε Ελλάδα γιορτάζεται την 1η Ιανουαρίου, δηλαδή ακριβώς στο μέσον της χρονικής περιόδου μεταξύ των δύο αρχαίων ημερομηνιών της (25 Δεκεμβρίου - 1 Ιανουαρίου - 6 Ιανουαρίου). Διότι αυτός ο παχουλός γέρος με τα λευκά γένεια και τα κόκκινα ή λευκόχρυσά ρούχα είναι ο αρχαίος θεός Χρόνος των Σκανδιναυών, γι' αυτό άλλωστε μυθολογείται ότι ζη στον Βόρειο Πόλο, ενώ από σύγχυσι και κατά βλάβησιν συνήθεια καλείται χριστιανός άγιος είτε ως Άι-Βασίλης είτε ως Σαντα-Κλάους (= άγιος Νικόλαος). Αυτού του θεού Χρόνου τα είδωλα κατακλύζουν αυτήν την περίοδο όλα τα σπίτια και τα καταστήματα του δήθεν χριστιανικού κόσμου. Σ' αυτόν τον θεό Χρόνο αναφέρονται διάφορα τραγούδια της εποχής (Παι ο παλιός ο χρόνος, / ας γιορτάσουμε, παιδιά, / ηρθ' ο νέος με τα δώρα... κ.λπ.), ο τάρανδος είναι σήμερα το ιερό του ζώο, το έλατο το ιερό του φυτού, ενώ όσοι ντύνονται σαν τον θεό Χρόνο δίνοντας δώρα είναι οι ιερείς του, η δε δωροδοσία είναι μέρος της ιερατείας των.

Αυτά είναι τα ειδωλολατρικά χριστούγεννα του σύγχρονου «πολιτισμένου» δυτικού «χριστιανικού» κόσμου, και αυτή η νεώτερη αντιχριστιανική μυθολογία μεταδίδεται συστηματικά, με φανατισμό και ανελέητη προπαγάνδα. Οι χριστιανοί πρέπει να αντιμετωπίσουμε με σθένος και ευπρέπεια αυτήν την σύγχρονη φρενιπίδα, γι' αυτό απαιτείται να εμβαθύνουμε στην σημασία των πραγματικών και εκκλησιαστικών Χριστουγέννων, ώστε να δώσουμε την ομολογία της ορθής πίστεως, αν μας ζητηθή κάτι τέτοιο, ή να παρέμβουμε διακριτικά και συμβουλευτικά, για να αποκαταστήσουμε την διαστρεβλωθείσα αλήθεια των πραγμάτων.

Ενδιαφέρουσα ομιλία

Η Εταιρεία Λογοτεχνών Νοτιοδυτικής Ελλάδος μας ενημερώνει, ότι στο Φιλολογικό Βραδυνό της Δευτέρας 14ης Ιανουαρίου 2013 και ώρα 7.00 μ.μ. στην αίθουσα του αναγνωστηρίου της Δημοτικής Βιβλιοθήκης Πατρών, Μαιζώνος - Δ. Βότση, όπου ομιλητής θα είναι ο κ. Δημήτριος Παπαθανασόπουλος φιλόλογος τ. Λυκείαρχης. Θέμα ομιλίας: "ΘΕΟΓΝΙΣ, Ο ΛΥΡΙΚΟΣ ΠΟΙΗΤΗΣ ΚΑΙ ΤΑ ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ ΤΟΥ"

Αλληπάλληλες διαρρήξεις σε Ιερούς Ναούς της Ιεράς Μητροπόλεως Πατρών, παρατηρείται το τελευταίο χρονικό διάστημα. Μετά τον Ιερό Ναό Αγίου Αιμιλιανού, σειρά είχαν η Παντάνασσα, ο Ιερός Ναός Αγίων Πάντων Περιβόλας, Ζωοδόχου Πηγής Περιβόλας, Παναγία Αλεξιώςισσα, Άγιος Γεράσιμος και ο Άγιος Ανδρέας Πατρών (παλαιός Ναός).

Οι διαρρήκτες αφαιρούν χρήματα και τα τάματα από τις Ιερές Εικόνες.

ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ
(από το 1928)

ΤΖΕΛΑΤΗ

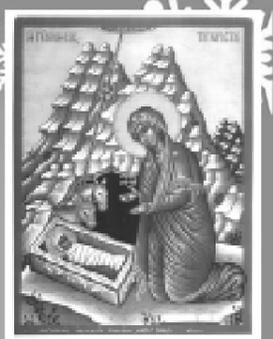
ΕΙΔΗ ΘΕΙΑΣ ΛΑΤΡΕΙΑΣ - ΔΩΡΑ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΖΕΛΑΤΗΣ

Έκθεση Αγιογραφίας,
γκραβούρες αυθεντικές

ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 29Α - ΠΑΤΡΑ

ΤΗΛ.: 2610/272.692, ΟΙΚΙΑΣ: 2610/329.930

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ
ΣΥΛΟΓΛΥΠΤΑ
ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΑ

ΠΕΡΙΚΛΗΣ
Γ. ΘΕΟΦΑΝΗΣ

☑ ΤΕΜΠΛΑ	☑ ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΑΡΙΑ
☑ ΘΡΟΝΟΙ	☑ ΕΠΙΤΑΦΙΟΙ
☑ ΑΜΒΩΝΕΣ	☑ ΚΑΡΕΚΛΕΣ
☑ ΠΑΓΚΑΡΙΑ	☑ ΣΤΑΣΙΔΙΑ

Αλεξ. Υψηλάντου 106
& Αγ. Νικολάου - Πάτρα
Τηλ.: 2610 278.829
- Κιν.: 6944 766.005